

Dragoste sub acoperire: o dragoste miliardară

Lucy Scor

Pentru barbatul meu.

CAPITOL UNUL

Yoga și o pizza.

Asta e tot ce și-a dorit Ashley, dar nu era în cărți pentru ea în seara asta. Ea se uită la ceas în timp ce se grăbea pe trotuar în aerul aerisit al primăverii din Carolina de Nord. Până să ajungă acasă, avea să aibă la dispoziție doar o oră pentru a remedia daunele din ziua inventarului și a deveni prezentabilă.

Nu-i plăcea tocmai ideea de a renunța la o seară de vineri relaxantă atât de necesară pentru a participa la o sărbătoare cu ținute de cocktail și mângâiere pe spate. Ea a oftat și și-a pus ochelarii de soare împotriva strălucirii soarelui de după-amiază.

Era și mai rău știind că temuta Regina Gheață găzduia. Ea și-a imaginat că în liceu Victoria era regina Homecoming, îngrijită și perfect coafată. Între timp, Ashley petrecuse liceul încercând să-și facă bretonul să nu iasă în lateral.

Ashley și-a frecat o mână prin părul colorat de cafea – acum fără breton. Nu era o frumusețe americană ca Victoria. Ochii ei întunecați erau puțin prea mari, gura puțin prea plină, mai ales când buzele îi erau strânse în gânduri.

Avea mai multă încredere acum decât în zilele ei de liceu, dar simțea deseori acea stropire familiară de nesiguranță a adolescenței ori de câte ori Victoria era prin preajmă.

Ar putea fi pentru că femeia o ura.

Desigur, ea nu ieșise niciodată și a spus: „Te urăsc”, dar subtextul era clar.

Ashley a alunecat la volanul hatchback-ului ei și a intrat în traficul din centrul orașului Wilmington.

Ea știa mai bine decât să-și exprime preocupările lui Steven. Logodnicul ei era un fan devotat al tuturor lucrurilor Victoria. Erau brokeri la o firmă de investiții deținută de bunicul Victoria... sau de bunicul vitreg. La început, Steven a insistat că relația lui de prietenie cu colegul său de muncă nu era altceva decât biletul lui la un birou

de la colț. Dar Ashley a simțit că la un moment dat în timpul sărutării în fund a început să o admire cu adevărat pe Victoria. Acum Ashley a fost forțată în situații sociale incomode în mod regulat.

Brățările metalice de la încheietura mâinii ei zdrăngăneau violent în timp ce strânsese de roată.

În seara asta, totuși, nu a fost o simplă deschidere de sărbătoare a piscinei interioare personalizate, a jacuzzi-ului și a bucătăriei/barului umed în aer liber – datorită acordului de divorț al Victoria de soțul nr. 2. În seara asta a fost o cină elegantă care sărbătorește unele realizări ale bunicului.

Cocktailuri la 7:00, se spunea invitația.

Singura parte potențial interesantă a serii a fost locația. A avut loc la casa fratelui vitreg al Victoria de pe râul Cape Fear. Cel mai exclusivist cartier din zonă.

Jason era, potrivit bârfelor despre soția de birou, celebru arătos și la fel de înfricoșător. Ashley era curioasă să-l vadă pe el și casa lui. Poate că seara i-ar oferi câteva idei bune de design pentru magazin. Sau poate a fost una dintre acele monstruoziități post-moderne cromate și albe în care ajung să trăiască burlacii care angajează decoratori de interior.

Ashley se îndoia că chiar și înfricoșătorul Jason și moșia lui întinsă ar salva seara. Dacă era în vreun fel înrudit cu Victoria, cel mai probabil era un sociopat în Armani.

cariera lui Steven . Ea oftă în timp ce intra în parcare. Era o frază care devenea din ce în ce mai frecventă în conversațiile lor.

Ea se bătu cu capul de tetieră. Lucrurile se schimbaseră atât de repede în cei doi ani de la absolvirea ei. O logodnă, o mutare la mansardă și o promovare la manager la locul de muncă. Între timp, Steven urca constant pe scara corporativă.

Acum un an, Ashley ar fi spus că sunt pe aceeași pagină, o echipă pregătită să cucerească lumea. Si acum ...

Ei bine, nimeni nu a spus că viața va fi ușoară. Să stea în mașina ei să-i fie milă de ea însăși nu avea să rezolve nimic. Dar poate că purtați o față fericită și o rochie drăguță ar putea ajuta puțin.

A sărit din sedan și s-a îndreptat spre lift. Descoperindu-si vecina, Ashley a ridicat o mana pentru a face cu mana si apoi si-a dat seama ce face femeia.

"D-na. Menifield!" Ashley s-a repezit spre femeia în vârstă în costum de trening roz aprins care încerca să manevreze un cărucior de cumpărături cu roți mici în sus pe scările de beton, pas câte unul.

„Oh, bună, Ashley! Cum a fost Paștele tău?” pufăi ea, trăgând căruciorul în sus încă o treaptă.

"D-na. Menifield! Ce faci? De ce nu iei liftul?" Ashley se apucă de mânerul căruciorului.

„Mă uitam la doctorul Oz ieri și mi-a spus că o modalitate bună de a rămâne sănătos este să mergi pe scări în loc de lift.”

„Dar tu locuiești la etajul al patrulea!” Ashley smulse mânerul din strânsoarea doamnei Menifield.

„Așa voi fi în formă bună”, a ciripit ea. „Și apoi domnul Morton îmi va cere să fiu partenerul lui de bridge.”

„Ei bine, măcar lasă-mă să iau căruciorul pentru tine. Mi-ar putea folosi și niște exerciții.”

Optsprezece minute și patru etaje de scări mai târziu, Ashley a depus-o pe doamna Menifield și alimentele ei în bucătărie. "D-na. Menifield, te rog să-mi promiți că nu vei mai urca scările când ai atât de multe lucruri de cărat.”

„Dar cum îmi voi face antrenamentul la scară?” Fruntea îi era încrețită de îngrijorare.

Ashley a scos ultimele articole – o cutie uriașă de Ensure și o sticlă de rom ieftin – din adâncul căruciorului și le-a pus pe blat. „Ce-ar fi să urci liftul cu lucrurile tale, să le aduci înăuntru, să cobori liftul și apoi să te întorci sus?”

Doamna Menifield bătu din palme. „Este o idee minunată!” Ea luă sticla de rom și o mișcă spre Ashley. „Oprește-te cândva pentru un cocktail și mă poți ajuta să-mi măsoar coapsele pentru a vedea cât de subțire devin!”

###

Un shley a urcat încă două etaje de scări și a plonjat direct într-un duș fierbinte. Se scotea prosopul când auzi ușa din față. Un minut mai târziu, Steven a intrat în baie, cuburile de gheață clintând într-un pahar.

Era un bărbat arătos într-un fel de club de țară. Bronz și blond, construcția sa compactă care i-a făcut pe oameni să creadă că este un jucător de golf profesionist sau un înotător.

"Hei gagică." Steven i-a ciugulit obrazul. Simțea mirosul de scotch și încercă să-și amintească exact când începuse să-și încheie ziua cu un pahar.

O mulțime de schimbări.

"Cum a fost ziua voastră?" Ashley îl privea în oglindă în timp ce își scotea nasturii și pantalonii. Le-a aruncat pe podea lângă coș și s-a îndreptat, goală, spre duș.

"Grozav!" vocea lui răsună de pe țiglă.

„Ești acasă târziu astăzi. Ai avut o întâlnire?”

„Am fost la băuturi cu câțiva tipi după muncă. Petrecere înainte de petrecere. Cum a fost ziua voastră?”

I-a povestit despre experiența ei cu doamna Menifield în timp ce își înfășura părul în jurul țevii ondulatorului.

„De ce naiba te deranjezi cu liliacul ăla bătrân?” A răsucit apa și a luat un prosop. „Când vom scoate acest loc pe piață, sper că niciunul dintre cumpărători nu o întâlnește în lift. Ea va trage în jos valoarea proprietății.”

Cea mai recentă idee a lui Steven în planul său de viață în continuă expansiune a implicat punerea pe piață a mansardei și cumpărarea unui loc încăpător în suburbii. Ashley avea sentimentul că Victoria a pus acea idee. Se părea că Victoria îl făcuse pe Steven micul ei proiect pentru animalele de companie la birou, oferindu-i mereu sfaturi despre modalități de „a merge mai departe” sau de a-i determina pe parteneri să „observe”.

Prima dată când Steven a adus în discuție ideea de a vinde mansarda, discuția durase cu aproape trei zile înainte ca Ashley să fi

acceptat să o ia în considerare. Ea a „considerat” că este o idee absurdă, dar a apreciat și liniștea și liniștea acasă.

Ea a ignorat comentariul lui și și-a pus părul cu spray. Puțin sălbatic, puțin ciufulit. Perfect.

Trecu pe lângă ea până la dulap. "Grăbiți-vă. Vom întârzia."

La naiba, la naiba. Ashley a înăbușit un oftat și s-a îmbrăcat în rochia neagră, cea mai recentă descoperire a ei chilipir. Era un pic mai decoltat decât era probabil potrivit pentru un tip de funcție cu nasturi ca acesta, dar cu siguranță a făcut-o să se simtă bine. "Cum arăt?"

Steven a ieșit grăbit din dulap legându-și cravata și se opri să se uite la ea. „Probabil ar fi trebuit să-ți pui părul în sus. Știi ca...” făcu un gest în jurul capului. „Ei bine, nu prea există timp să o repar acum.”

Ieși grăbit din baie și Ashley se întrebă cât de des aveau alte femei dorința ireprimabilă de a-i înlătura pe bărbați din viața lor.

CAPITOLUL DOI

Acolo unde casa suburbană a lui Victoria putea fi etichetată ca McMansion, nu era nimic în comparație cu casa fratelui ei vitreg. Nu era niciun „Mc” în acest conac. Lemnul și piatra s-au îmbinat cu linii complexe de acoperiș și hectare de sticlă pentru a crea o proprietate impresionantă, deși intimidantă.

Unitatea circulară era relativ goală, cu excepția câtorva dube de catering și a Mercedesului alb al lui Victoria. Steven și-a parcat BMW-ul și a aruncat o privire spre Ashley. „Bine, îți amintești despre ce am vorbit?”

Ea și-a dres glasul. „Fă-i complimente pe Victoria pentru afișajul furnizorului de catering și apoi acționează surprins când spune că a fost planul ei.”

Steven dădu din cap. "Și?"

„Dacă vreun membru al consiliului de administrație vorbește cu mine, ar trebui să lucrez la conversație cu tine și cu voluntariatul pe care l-ai făcut la școală.”

"Fata buna."

„Nu știu dacă spălătoriile auto din fraternitate contează...”

Dar el cobora deja din mașină.

Au fost lăsați să intre de un membru în uniformă al personalului de catering. Numai Victoria ar angaja un deschizător de uși.

„Iată-te, Steven!” Chiriașul care deschide ușile a făcut clic impresionant pe hol, în falnic Louboutin. Ashley nu trebuia să-i placă femeia să-și râvnească încălțăminte. Părul ei blond miere a fost aranjat cu talent într-o întorsătură franțuzească și a fost turnat într-o rochie roșie uimitoare de cocktail cu mai multe grade mai mult decât cea a lui Ashley.

"Oh Salut." Vocea Victoriei se răcori considerabil când se opri suficient de lungă pentru a-și trece privirea peste Ashley. „E o rochie... *interesantă*.”

Cătea. "Mulțumiri."

Victoria și-a îndreptat atenția înapoi spre Steven. Ashley i-a oprit în timp ce vorbeau, studiind în schimb interiorul. Era opusul glaciului polar al Victoria, cu plăci albe lucioase și pereți ecru. Aici domneau pădurile întunecate și culorile profunde și, conform Google Maps, întregul spate al casei avea priveliști destul de spectaculoase la râu.

Își trecu degetele peste masa impunătoare de la intrare. A fost o piesă fantastică, ușor tulburată și incontestabil masculină în volum și linii. Ceva care s-ar vinde într-o zi la Dwell. Fratele vitreg al Victoriei fie avea gusturi excelente, fie un decorator foarte bun.

O ușă de pe hol s-a deschis și Ashley a înghețat pe loc.

Bărbatul care a ieșit afară a fost cu siguranță cea mai frumoasă persoană pe care o văzuse vreodată. Înalt și cu umerii largi, avea părul des și închis la culoare și un pas care măcina distanța dintre ei.

Putere, încredere, perfecțiune.

Ashley închise gura, care, din păcate, rămase deschisă. El a intrat în foaier și ea a fost tratată cu o privire mai atentă. Oase sculptate și o falcă puternică sub o barbă tunsă fără milă. Unghiuri ascuțite și câmpii netede. Totul s-a amestecat într-o față potrivită pentru un înger. Unul căzut.

Nu e de mirare că soțiile de birou s-au evantai când vorbeau despre el.

A purtat costumul cărbune croit cu un confort nepăsător. Cravata lui de mătase avea dungi subțiri de verde pădure care se potriveau cu ochii lui pătrunzători. Ochi pătrunzători pe care îi putea vedea limpede pentru că bărbatul se oprise la mai puțin de un pas de ea. Rahat.

Încercă să-și rearanjeze trăsăturile într-o expresie senină, sau cel puțin una care părea mai puțin dureroasă. O privi atent, fără să vorbească.

— Iată-te, Jason. Tonul cultivat al Victoriei din partea opusă a foaierei a tăiat ceața lui Ashley. „Steven, aceasta este gazda noastră, Jason.”

Adonis i-a întins mâna către Ashley și – cu doar o secundă de ezitare – ea a pus-o mecanic pe a ei în strânsoarea lui caldă și puternică. Nu a fost o strângere de mână, se gândi ea în timp ce el o trăgea cu jumătate de pas mai aproape. A fost o sugestie.

"Buna ziua." Vocea lui era ca whisky-ul. Netedă cu o arsură lentă care a luminat-o din interior.

Ea a simțit o zguduire în sus pe braț. Ea ținea un curent viu.

"Bună." A ieșit ca parte un scârțâit și parțial șoaptă.

„Jason!” lătră Victoria.

Ashley privi un nor, cu nuanțe mai închise decât iritația, trecând prin acei ochi de smarald.

El și-a mutat privirea de la fața ei îmbujorată la sora lui vitregă, ținând în continuare mâna lui Ashley ferm în a lui. — Da, *Vicky*? Sprânceana i se ridică batjocoritor.

Dacă albinele ucigașe ar fi putut trage din ochi, Ashley era aproape sigură că Jason ar fi fost anafilactic la cuvântul „Vicky”.

— Acesta este, Steven, repetă Victoria.

„Bună, Steven.” A reușit să pară atât dezinteresat, cât și periculos. „Am auzit multe despre tine.”

Steven trebuie să fi simțit același lucru în tonul lui pentru că râdea nervos. „Nu crede tot ce îți spune sora ta”, a glumit el.

"Soră vitregă." a corectat Jason hotărât. Și-a îndreptat imediat atenția către Ashley. Își simți obrajii înroșiți. "Si tu esti?" Tonul lui era mai jos, mai cald acum.

Ea și-a dres glasul. „Eu sunt Ashley.”

Logodnica lui Steven , spuse Victoria cu hotărâre.

Jason a ignorat-o. Și-a adus cealaltă mână pentru a le acoperi pe cele alăturate. "O plăcere."

De ce a sunat ca o amenințare? Și de ce și-a imaginat ea dintr-o dată sex care mărește cearșafurile?

Apoi, la fel de brusc, o eliberă și se întoarse pe călcâi. Ashley se lăsă pe masă și își suflă respirația.

„Băiat prietenos”, a glumit Steven și Ashley și-a dat seama că nu era mulțumit de tratamentul disprețuitor.

În mod evident nepoliticos. Foarte de sexy. Evident, nici el nu credea prea bine la Victoria. Cine era el? Inamic sau aliat?

###

Oaspeții au început să sosească și Ashley s-a ocupat cu vorbe mici. Era obișnuită să fie singură la aceste evenimente. Lui Steven i s-a părut mai ușor să lucreze într-o cameră fără ca ea să fie însoțită, ceea ce i-a fost bine. Au fost doar atâtea ori în care a putut asculta povestea „afacerea care se reducea la pariul pe cea de-a noua gaură”.

„Ashley! Arati bine!” O femeie drăguță, cu o tunsoare scurtă și închisă, s-a apropiat și ia îmbrățișat rapid Ashley.

„Cara! Mă bucur atât de mult să te văd.” Ashley îi întoarse îmbrățișarea. — Nu eram sigur dacă tu și Kevin veniți în seara asta.

Soțul Carai, Kevin, a lucrat cu Steven la firmă. Cara a fost un avocat cu o mulțime de cazuri de muncă pro bono, care a alergat și maratoane și a oferit voluntariat la școala fiicei sale o dată pe săptămână. La cinci picioare și nouă, cu un simț al modei de invidiat, ea ar fi putut fi cu ușurință un model de podium. Ansamblul din seara asta a fost o rochie sexy cu vinete, care i-a complimentat pielea impecabilă de bronz și un colier gros, amestecat din metal, cu cercei candelabru asortați. Cara nu a fost niciodată lipsită de factorul wow.

„Nu putem sta mult. Modelul trebuie să plece devreme. Are SAT dimineața. Ești aici pentru toată durata?”

„Așa arată. Am venit chiar devreme, ca Steven să-i dea o mână de ajutor Victoria cu pregătirea petrecerii. Așa că îmi imaginez că sunt aici pentru totdeauna.”

— Ai grijă la ăla, spuse Cara, arătând cu un deget îngrijit spre Victoria, care vorbea cu un grup mic de oameni în apropierea ușii. „Este un monstru.”

„Simt că instinctele mele de luptă sau de fugă se înfățișează de fiecare dată când vorbește cu mine”, a glumit Ashley.

— Vorbesc serios, Ashley. Victoria Van Camp este un sociopat. Nu este nimic uman în acea femeie.”

„Steven mă tot asigură că este o persoană minunată care nu-mi urăște curajul. Mă bucur să știu că altcineva primește aceeași vibrație de la ea.”

„Nu e nicio atmosferă. Ascultă acele instincte”, a avertizat Cara. „Victoria are o istorie de a pune ochii pe un bărbat, de a-l seduce și apoi de a-l arunca. Acum trei ani, ea a început cu Kevin.”

„Kevin? Kevin *al tău* ?” Kevin se potrivea perfect cu statul înalt, întunecat și frumos și, după toate aparențele, era îndrăgostit de Cara și de fiica lor.

„Ea l-a subestimat și cu siguranță m-a subestimat. Nu eram pe cale să-l las pe un socialist plictisit să-mi transforme soțul într-o jucărie de joacă. Ea nu a luat-o bine. Ea a mers la HR și s-a plâns că Kevin o hărțuia sexual. Plângerea a fost neîntemeiată, evident, dar tot a fost suspendat timp de o săptămână cât au investigat, iar ancheta rămâne în dosarul său.”

Ashley îi căzu falca și nu se putu abține să nu se uite la Victoria.

„Arăți șocat.”

„Am crezut doar că e o cățea.”

„Ei bine, cu siguranță este și ea.”

„Cum poți fi în aceeași cameră cu ea? Nu m-aș putea împiedica să-i lovesc martini-ul din mână și să o lovesc în față.”

„Fantezez cu asta. Dar mă mângâiesc să știu că cineva atât de nebun de rahat va sfârși prin a se scoate în cele din urmă,” a oftat Cara.

„Ești o femeie mai bună decât mine.” Ashley scoase două pahare de șampanie de pe tava unui chelner care trecea. „Pentru a nu fi nebun”.

Cara clinti paharul cu cel al lui Ashley. "Amin. Deci l-ai cunoscut pe Jason?

„Vrei să spui cel mai sexy bărbat din univers? Mi-a strâns mâna și sunt destul de sigur că amprentele mi s-au topit din cauza căldurii.”

Cara a râs. "Ți-am spus!"

###

M -am plictisit. Așa și-ar descrie Ashley starea ei, ca femeia de lângă ea zburândă despre modul în care ea și soțul ei Herbert Something-Other au crescut fox terrieri de sârmă timp de zece ani. Ashley a presupus că aceștia erau câini. Cara și Kevin plecaseră mai devreme pentru a o ușura pe dădacă, lăsând-o pe Ashley să se descurce singură.

Singurul punct fierbinte al serii – în afară de bomba lui Cara – fusese prezentarea lui Jason, iar ea nu-l mai văzuse de când dispăruse pe hol, lăsând-o mocnind în urma lui.

„Și bineînțeles, știi, doar pentru că Horatio Brandenchild III nu mai era un herghelie viabil, pur și simplu nu am putut să scăpăm *de* el.” Femeia își apăsă o mână cu pietre prețioase pe inimă.

— Sigur că nu, aprobă Ashley, ascultând pe jumătate. Ea a scanat camera pe care Victoria o numeae marele salon și l-a zărit pe Steven lângă șemineul masiv, cu un scotch în mână, râzând de ceva ce spunea un domn mai în vârstă.

Ea a respins un oftat. Nu a fost cu mult timp în urmă când Steven ar fi preferat o bere bună și rece unui pahar de scotch. Dar berea și pizza de vineri seara nu se potriveau la fel de bine ca scotch-ul și golful. Luase lecții toată vara și era mândru de progresul său. Ashley plecase cu el o dată sau de două ori, dar înjurăturile ei și aruncarea bătelor i-au făcut pe amândoi să decidă că golful nu era jocul ei.

Începea să creadă că, dacă nu decide să-și schimbe cursul pentru a se potrivi cu cel al lui Steven, ar diverge complet. Au fost alegerile lui mult mai bune decât ale ei? Sigur, le-a adus mai multă siguranță financiară decât se așteptase ea vreodată. Dar trebuia să vină cu prețul cine erau ei? Sau cel puțin cine era ea?

Ashley își îndreptă umerii. Petrecerea de milă mentală nu a ajutat la nimic.

Doamna Herbert Whoever tocmai își încheia descrierea despre modul în care l-au trimis pe Horatio al III-lea să locuiască cu un văr la o fermă din Iowa, unde își putea petrece zilele la umbra arborilor cu frunze de arțar și să urmărească animalele.

Ashley a zâmbit și a făcut un comentariu adecvat, imaginându-și un terrier campion clătit ieșind în vârful picioarelor de sub o vacă foarte mare. Și-a mutat greutatea de la un picior la altul.

Paharul ei de șampanie era gol, vezica urinară era plină și deja o dor picioarele. Era timpul să mă strecuri. Ea s-a scuzat și a ieșit din cameră.

O toaletă mică, dar decorată rafinat și un chelner cu o tavă cu șampanie mai târziu, Ashley era mai bine dispusă. A aruncat o privire în salon și l-a zărit pe Steven încă lângă șemineu, cu un scotch proaspăt și un grup de oameni.

N-ar observa dacă ea doar s-a lăsat afară câteva minute. Poate găsești o canapea pe care să te plantezi. Trebuia să existe încăperi mai puțin formale undeva în afara holului impunător, arcuit.

Cea de-a doua ușa din stânga dădea pe scări mochetate care duceau în jos. Ea aruncă o privire rapidă peste umăr înainte de a închide ușa în liniște în urma ei. Ea a apăsat întrerupătorul luminii și a coborât.

Scările se deschideau într-o cameră spațioasă, cu o masă de biliard, un televizor de dimensiunea Jumbotron și un bar. Și-a desprins pantofii și și-a strivit degetele recunoscătoare de la picioare în covorul de pluș, de culoare crem.

Erau uși și ferestre care dădeau afară spre o terasă acoperită și, dacă afară nu era atât de întuneric, Ashley știa că se va uita la o altă priveliște frumoasă la râu.

Pe lângă bar era un hol cu încă o toaletă, o sală de sport complet echipată și o fereastră mare de sticlă. Camera de dincolo era întunecată, dar când Ashley se uită la sticlă, distinge linii pictate pe o curte.

Tipul ăsta avea un teren de racquetball în casa lui.

Aceasta a fost o descoperire prea bună pentru a fi ignorată. Ashley se grăbi spre ușa alăturată și găsi intrarea în curte. Afară era un suport cu rachete, mingi, chiar și prosoape de gimnastică.

Poate că era șampania, dar când se confruntă cu un teren de racquetball nefolosit perfect, Ashley nu se putea gândi la un motiv să nu lovească câteva mingi. Doar pentru un minut, desigur.

Și-a lăsat pantofii jos și a luat o rachetă ușoară.

Ashley îl cunoscuse pe Steven, în al doilea an de facultate, la cursul de gimnastică, jucând rachetball. Ea îl prinsese în rinichi, întorcându-și „servirea nereturnabilă”.

Încă ținând paharul de șampanie, Ashley a echilibrat mingea pe rachetă, a sărit-o o dată, apoi a tras în peretele din față. Zgomotul satisfăcător *de zgomot* o făcu să râdă. Ea și-a urcat fusta rochiei și a sărit să prindă mingea la săritură. Făcând volei cu ea însăși, se deplasă pe îndelete peste curte.

„Credeam că toată distracția era sus.” Vocea profundă răsună în jurul curții, surprinzându-l pe Ashley complet prin surprindere.

CAPITOLUL TREI

Învârtindu -se, reuși să-și verse întreg paharul de șampanie în decolteu.

Pulsul îi tunde în urechi. Prins! Și nu de oricine. Domnul Hot Cold însuși stătea rezemat de ușa deschisă ținând un prosop.

Nicio ieșire grațioasă din aceasta. Ashley și-a dres glasul. „Ei bine, m-ai prins. Sunt un hoț de pisici care joacă rachetă.”

Nu putea să-și dea seama dacă era un zâmbet împușcat sau un zâmbet jucat pe buzele lui.

O studie în tăcere pentru încă o bătaie.

„Din norocul meu, sistemul meu de securitate are un program special pentru protecție împotriva hoților de pisici care joacă racheta.”

Ușurarea a inundat-o. Îi fusese pe jumătate teamă că avea să țipe la ea pentru încălcare. La urma urmei, era un fel de rudă cu Victoria.

Ashley începea să se simtă foarte expusă stând în centrul unei camere iluminate, cu el blocând singura ei scăpare. Era ceva mai mult decât puțin periculos în felul în care o privea.

„Deci care este pedeapsa mea?” Vocea ei suna forțată până la urechile ei. De ce naiba spusese asta? Suna atât de S&M-y.

Fără cuvinte, întinse prosopul.

Ashley s-a uitat în jos la rochia ei îmbibată în șampanie și a făcut un pas speriat înainte.

Jumătatea lui de zâmbet o făcu să creadă că râde de ea. Ce persoană îmbibată cu șampanie nu și-ar dori un prosop?

Probabil unul care a simțit că este ademenit la soarta ei. Soarta ei fierbinte și sexy.

Era doar o gazdă care avea de-a face cu un oaspete răzvrătit, își spuse ea. Nu era nimic de care să fii nervos. Pulsul ei a ignorat raționalizarea ei și a continuat să bată o bătaie frenetică.

Pui.

Ashley și-a forțat picioarele în mișcare și a redus distanța dintre ele. Ea întinse mâna spre prosop și inspiră brusc când degetele lui le strânsă pe ale ei. Se aștepta la zguduire de data asta, dar doar pentru că se aștepta nu însemna că era pregătită.

Câtă șampanie băuse?

Conștientă, Ashley și-a apăsă prosopul de sâni, ștergând umezeala.

"Mulțumesc. Mai bine verific podeaua ca să mă asigur că nu am lăsat o băltoacă... de șampanie."

Încă se uita la ea. A fost deranjant. Evident, nu făcea un efort să fie politic.

Ea s-a grăbit înapoi în centrul curții. Rochia ei nu permitea o îndoire ușoară, așa că a îngenunchat pentru a curăța scurgerea. Simțea țesătura umedă înfipându-i sâni, făcându-i să se reverse deasupra. Ce imagine trebuie să facă asta. Cu podeaua curată, a apucat racheta.

„Ești pregătit pentru pedeapsa ta?” Se mișcă fără sunet și acum stătea deasupra ei. Ea ridică privirea spre el din poziția ei ghemuită.

Vocea lui i-a dat literalmente pielea de găină. Au răsărit pe fiecare centimetru din carnea ei.

Ashley și-a dres glasul din nou și și-a ridicat privirea. „Pot să fac recurs?”

El clătină din cap și îi întinse o mână. „Fără apeluri. Doar un joc unu-la-unu.”

„Joc de ce?” întrebă Ashley pe nerăsuflăte în timp ce o strângea în picioare.

El a ridicat o sprânceană. „Rachetă”. El a închis o mână peste racheta în strânsoarea ei. „Acesta este al meu.”

Jason a fost de acord să uniformizeze terenul de joc, scoțându-și pantofii. Și-a slăbit cravata și a renunțat și la jachetă.

Ashley a uitat de ciudățenia situației și s-a predat concurenței. Ei au volat înainte și înapoi cu ușurință pentru a se încălzi. Curând, servirile au devenit mai grele, iar întoarcerile mai animate. S-a

mișcat cu o grație surprinzătoare, dar a existat și putere, în timp ce se plimba prin curte.

Nu s-a reținut și a jucat puțin murdar, remarcă Ashley în timp ce i-a pășit intenționat în cale pentru a-i bloca balansul. Ea a bătut pe piciorul lui în timp ce trecea pe lângă el.

Rochia ei nu i-a oferit prea multă libertate, dar a putut să se miște cu fusta ridicată. Între puncte și-a tras vârful în sus și și-a blestemat sutienul fără bretele pentru că nu i-a fost mai susținător.

„20 servire 19. Punct de joc.”

Ashley transpira și încerca să ascundă faptul că gâfâia. Jason și-a trântit fruntea. Cel puțin trebuie să fie pe jumătate om.

„Ești gata să pierzi?” El a zâmbit la ea în timp ce a sărit mingea.

Nenorocitul îngâmfat.

Ochii lui Ashley se îngustară și ea pufni disprețul ei.

Ea a câștigat serviciul și următoarele două puncte.

„21 servind 20!” Ea îi aruncă o privire trufașă peste umăr.
„Punctul de joc!”

I-a mai aruncat o privire mocnitoare. Nu se putea decide dacă arăta ca și cum ar fi vrut să o mănânce sau ceva și mai înfricoșător.

Servirea a fost o lovitură perfectă. Ea a înclinat-o exact, așa că, când mingea a sărit în spatele liniei, a luat o învârtire incomodă și Jason a sprintat spre peretele lateral. Backhandul lui subputernic a trimis mingea să se arcuiască încet spre peretele din față.

A început să se scufunde și Ashley nu și-a dat seama dacă avea să lovească mai întâi peretele sau podeaua. Ea a înaintat și a reușit să ajungă exact la timp, când mingea s-a prăbușit de fundul peretelui din față. Coborând cât de jos putea, bătu ușor mingea.

Îl auzea venind în spatele ei și nu se deranja să iasă din drum. Ashley a privit cu încetinitorul când mingea a sărit de peretele din față și a lovit podeaua, iar ea a fost lovită din spate de un corp foarte cald și foarte solid.

I-a scăpat pe amândoi de a-și lipi fețele de perete. Prinsă între el și perete, Ashley a devenit conștientă de brațul în jurul ei chiar sub săni.

Putea simți fiecare centimetru din el împotriva ei. Era atât de înalt, dar cu capul înclinat spre ea, respirația îi era fierbinte la urechea ei. Amândoi se chinuiau să-și tragă sufletul. Ashley nu era sigură dacă era pentru că era suprasolicitată sau supraexcitată.

„Joc”, a pufnit ea, sprijinindu-și capul de umărul lui.

— Mi-ai ieșit în cale, spuse el, fără a mișca niciun mușchi.

"Dovedește-o."

„Sunt puțin distras acum.” Vocea lui era zdrențuită și mâna lui s-a strâns în jurul taliei ei.

Ashley se uită în jos.

Rochia renunțase la lupta ei curajoasă. Bretelele precare i-au alunecat de pe umeri și acum îi arătau sânii. Sfarcurile ei nu erau destul de acoperite de sutienul fără bretele din dantelă mov și neagră. Și cu fiecare respirație pe care ea a luat, totul se ridica în sus și în jos.

Oh, Doamne.

Ashley a simțit înroșirea care i se strecoară pe față și pe gât. Probabil că și sânii ei se înroșeau. Mâinile îi erau prinse între corp și perete și nu se putea mișca să tragă rochia la loc.

„Ei bine, asta e ciudat”, a mormăit ea, întorcându-se înapoi lângă el pentru a obține puțin spațiu de la perete. A rezistat o clipă, apoi a dat înapoi un pas.

„Nu am mai văzut așa ceva până acum pe un teren de rachetă. Și niciodată nu mi-a păsat mai puțin să pierd.”

Ținând-o cu spatele la el, Ashley și-a ridicat sutienul și rochia. "Într-adevăr? Mi se întâmplă tot timpul." Spera că sarcasmul a mascat o parte din umilință.

„Ar trebui să petrecem mai mult timp împreună.”

Ashley se întoarse spre el. El chiar zâmbea. Un rânjel adevărat, plin. Pielea de găină s-a grăbit să se amestece cu fardul de obraz și ea și-a simțit buzele frământându-se.

„OK, deci cu ce trebuie să te plătesc pentru a mă asigura că această poveste nu se va repeta niciodată în afara acestor ziduri?”

„Secretul nostru este în siguranță”, a promis el și a condus în afara terenului. Îi întinse un alt prosop și luă unul pentru el înainte de a lua o sticlă de apă din mini-frigider.

„Acesta este destul de configurat.” Ashley aruncă o privire în jurul camerei mici. Dulapuri strălucitoare împodobeau un perete, iar sub o altă fereastră era o bancă cu vedere spre curte.

I-a întins sticla cu apă. „Ești destul de concurent.”

Ea luă o înghițitură și îi dădu sticla înapoi. "Colegiu. Patru ani de intramurali. De fapt, așa l-am cunoscut pe Steven.”

„Nu pare un om de rachete”. Jason a deschis sticla și a scurs jumătate din ea înainte de a i-o da înapoi.

Ashley l-a studiat. — Nu te gândești prea mult la el, nu?

El a ridicat din umeri, dar a rămas cu ochii pe ea.

Un om de puține cuvinte. Interesant. „Deci, cum a fost să crești alături de Victoria?”

„Vrei să spui că s-a născut așa sau a fost aruncată pe cap în copilărie?”

Ashley a râs. „Îmi voi cere scuze în avans pentru asta. Nu te cunosc prea bine, așa că poate ai o colecție de ascot înfiorătoare într-un sertar al comodei. Dar din câte am văzut, voi doi păreți...” Dușmani de moarte? „Nu îmi pot imagina pe voi doi jucându-vă de-a v-ați ascunselea împreună.”

O studia din nou în liniște.

„Ce-ar fi să-ți fac o afacere? Pentru tot restul nopții, îți voi răspunde la întrebări dacă îmi răspunzi la ale mele”, a spus el în cele din urmă.

Ce? "Ce?"

Jason a zâmbit.

„Hmmm.” Oh, avea întrebări pentru el, dar nu era sigură că vrea cu adevărat răspunsuri. „Nu aveți sarcini de găzduire de care să vă ocupați?”

„Tu stai.” El a ridicat o sprânceană. „Vrei acces la secretele mele cele mai adânci și întunecate sau nu?”

A fost o altă provocare. Și a făcut-o cu disperare.

„Bine, dar să stabilim mai întâi niște reguli de bază.”

"Destul de corect. Ce fel de reguli de bază?"

„La fel ca incidentul cu topless, și eu mă strecor departe de petrecere pentru a mă ascunde în terenul tău de raket, toate răspunsurile vor rămâne între noi doi.”

El a dat din cap.

„Și fiecare primim o trecere gratuită pentru a nu răspunde la nicio întrebare.”

Ochii i se îngustară când se gândi.

— Bine, încuviință el, lăsându-se cu grație pe banca îngustă. A mângâiat locul de lângă el. "Sta."

CAPITOLUL PATRU

Stătea , având grijă să păstreze cel puțin un centimetru sau doi între ei.

— Bine, vreau să-ți pun prima întrebare, spuse Ashley, slăbind și strângând capacul sticlei. „De ce ești dispus să-mi răspunzi la întrebări și de ce vrei să-mi pui întrebări?”

„Mă dublezi la prima întrebare?” Jason a urmărit îngrijirea ei cu sticla de apă înainte de a o lua de la ea.

Și-a încrucișat brațele pentru a-și calma mâinile nervoase.

„Vreau să spun, pari o persoană foarte privată.” Părea o fortăreață nenorocită a singurătății.

Jason zâmbi ironic de parcă i-ar fi auzit clarificarea mentală. „Câteva motive. După cum ai ghicit atât de inteligent, urăsc petrecerile de cocktail și nu am niciun interes să stau de vorbă cu o grămadă de străini. În al doilea rând, se pare că îmi împărtășești aversiunea, așa cum o demonstrează decizia ta de a te ascunde în subsol. Și trei. Te găsesc interesant.”

"Interesant?" repetă Ashley. Interesant minunat? Interesant ciudat? Interesant inteligent? Interesant Vreau-să-ți-dezbrac-îți-aș-dezbrăcat-și-să-mi-ai-îndreptul-cu-voi?

— Interesant, repetă el. "Randul meu. Cu ce vă ocupați?"

Ușurată – și poate puțin dezamăgită – de întrebarea nu prea personală, Ashley i-a spus despre lucrul la Dwell. După cum sa dovedit, el nu glumea în totalitate cu sistemul său de securitate. Jason era proprietarul unei companii de tehnologie care a dezvoltat sisteme de securitate de înaltă tehnologie pentru clienți comerciali și rezidențiali.

Culoarea lui preferată era verde, iar când avea șapte ani își dorea să fie cowboy sau arhitect.

I-a povestit despre detenție pentru că a început o luptă cu mâncare în cantina de liceu și despre pisica vecinului ei, Fatty, pe

care obișnuia să se îmbrace de Halloween. Și despre cum l-a cunoscut pe Steven.

„Cum te luminezi când vorbești despre muncă și arăți atât de trist când vorbești despre logodnicul tău?”

Ashley a refuzat. Ar trebui să treacă? Nu, pentru că atunci trecea când ea îl întreba dacă a fost măcar căsătorit sau cum era relația lui cu Victoria. Ea și-a dres glasul și se uită la dulapuri.

„Ei bine, îmi iubesc meseria și îmi găsesc multă împlinire acolo. Și cu Steven...” se opri o clipă. „Cu Steven, lucrurile stau diferit acum, comparativ cu doar un an sau doi în urmă. El este diferit.”

„Alt bine sau diferit rău?”

Ashley trase respirația pe care nu știa că o ținuse. "Nu știu. Cred că doar diferit diferit. Și simt că poate trebuie să fac o alegere acum fie să fiu eu, fie să fiu și eu diferită." A ieșit în grabă.

— Fii mereu tu, spuse Jason categoric.

„Tu ești mereu?” Ea aruncă o privire la profilul lui. Era rândul lui să se uite la dulapuri.

„Da, dar uneori chiar și atunci ajung să fac lucruri pe care nu le vreau cu adevărat.”

„Ca să găzduiești un cocktail?”

El a zâmbit sumbru. „Ca să găzduiești un cocktail.”

Ea îi dădu un ghiont pe umăr. „Cred că ne deprimăm unul pe celălalt. Hai să vorbim despre altceva.”

Amândoi au fost de acord că fotbalul era sportul lor preferat de urmărit. Ei se aflau la extreme opuse ale spectrului când venea vorba de obiceiurile de vizionare la televizor și niciunul dintre ei nu avusese vreodată un câine.

I-a spus că a cunoscut-o pe Victoria, pe atunci la cincisprezece ani, cu o săptămână înainte ca tatăl său să se căsătorească cu mama ei. „Era un coșmar, chiar și pentru o adolescentă”, clătină el din cap.

„Cât de rea ar fi putut să fie?” întrebă Ashley.

"Oh nu. Ți-ai pus deja întrebarea. E rândul meu." Jason se lăsă pe spate de perete și ea simți căldură în timp ce genunchiul lui îl

atingea pe al ei. Ea nu se îndepărta de presiunea subtilă și se întrebă dacă el era la fel de intens conștient de contactul fizic ca și ea.

Probabil ca nu. Poate că avea o problemă cu nervii și nu simțea lucrurile în genunchi. Sau poate credea că piciorul ei era doar o bancă.

„Spune-mi ceva ce nu ai mai spus nimănui până acum.”

„Uau. Ce fel de ceva?”

„În stagnare”.

Ashley și-a dat ochii peste cap. "Amenda." Ea a suflat și a luat în considerare opțiunile ei. „Când eram în clasa a cincea, mă duceam acasă de la școală și am văzut un iepure lovit de o mașină. Era încă în viață, dar piciorul din spate era rănit. Așa că am luat-o și am pus-o în rucsac”.

„Desigur că ai făcut-o.”

„ *Oricum*, nu aveam voie să cresc animale de companie, dar nu puteam să o las pur și simplu acolo, în stradă. Așa că am furișat-o în dormitorul meu și i-am pus niște aparate pe picior și am ținut-o în dulapul meu.

„De unde știi că a fost o ea?”

Ashley și-a mușcat buza.

"Oh nu."

„Da, aproximativ o săptămână mai târziu, a avut opt copii.”

Și-a acoperit gura.

„Și nu a trecut mult timp după aceea că am venit acasă și nu mai erau în dulap. Părinții mei încă vorbesc despre Infestarea Marelui Iepuraș. Nu au aflat niciodată cum au intrat toți acei iepurași în casă.”

El râdea acum. „Ești o lucrare.”

„Îmi place să mă consider o piesă de artă ” , *a adulmecat Ashley*. „Bine, rândul meu. Am această teorie că, sub machiajul ei, oja și fixativul ei, Victoria este ca o ucigașă cu topor sau așa ceva. Care este cel mai rău lucru pe care l-ai văzut vreodată făcând?

Și-a frecat o mână peste bărbie, miriștea scoțând un sunet de zgârietură. "Trece."

La naiba. Poate că îi subestimase loialitatea față de sora lui vitregă. „Știi că asta mă face să mă întreb și mai mult. Dar voi respecta permisul. Ce zici de asta? De ce nu-ți place de Steven?” ea a întrebat.

Ochii i se îngustară. "Ești bun."

Ashley a pictat pe o privire nevinovată și și-a înmuiat degetele. „Cred că ți-ai folosit deja permisul.”

„Nu am spus niciodată că nu-mi place de el.”

„În stagnare”.

"Amenda. Din câte am văzut despre el, pare o nevăstuică care sărută fundul.”

„Ei bine, nu te abține sau altceva!”

Jason a ridicat din umeri. "Tu ai întrebat."

„Ce te face să crezi că este o nevăstuică care sărută fundul?”

„Am spus „pare ca”. Și ți-am răspuns deja la întrebare. E rândul meu.”

Ashley își strânse nasul. "Amenda. Care este întrebarea ta?"

Jason își lua timpul dulce. Se scărpină pe ceafă și se aplecă în față sprijinindu-și coatele pe genunchi. Îi plăcea să-l privească zvârcolindu-se. La naiba, îi plăcea să-l privească.

„Am unul. Care este cea mai mare teamă a ta relației?”

Ochii lui Ashley se îngustară. Unde se ducea cu asta? Ea nu putea să scape de sentimentul că juca un rol este un joc ciudat, cunoscut doar de el. Dar era imposibil de citit.

Ea a oftat. „Am această teamă de a nu mai avea niciodată primul sărut. Știi, cel care e fierbinte și greu și te lasă gâfâind. Cel în care întreaga lume se topește și știi că singurul lucru pe care îl vede în acel moment ești tu. Bănuiesc că este doar o teamă de a nu mai fi văzut niciodată.”

A aruncat o privire spre el. El dădea din cap gânditor. "Am înțeles."

Au stat în tăcere un minut. „Probabil ar trebui să ne întoarcem sus. S-ar putea să trimită un grup de căutare în curând.”

Jason se uită la ea, cu sprânceana ridicată. Doamne, era arătos.

— Știu, oftă ea. „Probabil că nu au idee că lipsim”. Ea știa că era adevărat. Probabil că Steven scotea prostii de la un partener senior undeva, în timp ce Victoria dădea cu piciorul cățeilor pe terasă.

— O ultimă întrebare, sugeră Jason. Vocea lui era joasă și o privea din nou cu atenție.

"Du-te."

„Ce ai spune dacă ți-aș oferi ceva?”

„Depinde de ceva.” Îi făcea pulsul să bată de fiecare dată când se uita la ea. Acesta nu a fost genul potrivit de reacție pentru cineva care nu era logodnicul ei. Aceasta era reacția pe care ar trebui să o aibă la logodnicul ei.

„Un prim sărut.”

Inima lui Ashley a început să bată cu putere. Era sigură că Jason o putea auzi zgomotând în piept.

Dacă nu ar mai avea niciodată o șansă pentru un prim sărut? Dacă ar fi fost destinată pentru tot restul vieții ciugulilor caste pe obraz? Ce rău ar putea face un sărut? Cât de periculos ar fi să aibă gura lui pe a ei?

Dacă doar o tachina?

CAPITOLUL CINCI

— A shley, îți dai seama că n-ai spus un cuvânt sau ai respirat în mai mult de un minut?

Ea a răs nervoasă. Nu se putea opri să se holbeze la el și știa că ochii ei erau probabil de mărimea mingilor de golf. Era la doar câțiva centimetri de ea.

"Ce-ai spune?" repetă el.

Ashley și-a revenit. „Aș spune...”, simțea ea pericolul. "Trece." A sărit de pe bancă și a pornit spre ușa de pe hol.

„Mai bine mă întorc.”

Nici măcar nu a ajuns la ușă. A prins-o din spate și ușor, dar a lipit-o ferm de perete. Se mișca atât de repede încât nici nu știa că se ridicase de pe bancă.

„Nu pleca de lângă mine.” El a spus-o încet, buzele mișcându-se lângă urechea ei. În tonul lui era un avertisment dur ca oțel.

O întoarse încet, în mod deliberat.

Nu putea să-l privească în ochi. Inima îi bătea în urechi și tot ce putea face era să se uite la gura lui perfectă.

„Vrei să-ți explic de ce „Pass” nu este răspunsul corect?” Și-a aplecat fruntea spre a ei. Gurile lor au doar o suflare separată.

Ashley clătină din cap într-o mișcare sacadată dintr-o parte la alta. „Nu, sunt bine, mulțumesc”, șopti ea. Ea încercă să se îndepărteze, dar el doar strânse strâns pe brațele ei.

Contactul îi copleși simțurile.

„Să-ți spun oricum. Dacă chiar nu ai fi vrut să mă săruți, ai fi spus nu, ego-ul meu s-ar fi dezumflat și ne-am întoarce la petrecere de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat. Dar nu ai spus nu. Și având în vedere clauza noastră de onestitate care mă face să cred...” și-a alunecat mâinile de pe brațele ei până la talia ei, „că răspunsul tău este da, dar îți este frică de consecințele rostirii lui”.

"Consecințe?" Ashley era fără suflare, se străduia să se concentreze, dar îi era greu să-i capteze fiecare simț.

— Nu trebuie să existe consecințe, Ashley. Felul în care îi spunea numele o făcu să tremure. „Nu ești doar puțin curios cum s-ar simți?”

Ea și-a dus mâinile la umerii lui, dar în loc să-l împingă înapoi, ei au trădat-o și s-au odihnit pe nasturele lui croite. Era clar la atingere, dar îi simțea căldura radiind de dedesubt.

„Cred că am un atac de cord”, a șoptit ea.

El a zâmbit întunecat și a ridicat o mână la gâtul ei, cu degetele sprijinindu-și locul în care pulsul ei tună.

"Doar un sărut." Își trecu buzele peste obrazul ei și în părul ei. „Nimeni nu va ști vreodată.”

A fost o promisiune întunecată. Un secret între străini.

Aproape că a cedat. Aproape că s-a lăsat să se cufunde în gura aceea. Dar era ceva dur în ochii lui. Un alt secret.

Ea s-a apăsă mai ferm pe pieptul lui până când el a dat înapoi un pas. — Cineva știe întotdeauna, Jason. Și nu sunt genul de persoană care aruncă neglijent o relație deoparte ori de câte ori este...” ea îl privi în sus și în jos. "Ispititor."

Jason și-a pus mâinile pe șolduri și și-a întors privirea. Era ceva în expresia lui, un amestec de regret și ușurare. Ashley nu știa care era jocul lui, dar simțea că a câștigat această rundă.

„Mă întorc la petrecere. Să uităm că s-a întâmplat vreodată toate astea.” Fără să aștepte răspunsul lui, Ashley se întoarse și trecu grăbit pe ușă, lăsându-l singur.

CAPITOLUL ȘASE

În camera de toaletă, a reușit să îndrepte o parte din daunele aduse machiajului și părului. Dar nu putea face nimic în privința expresiei năucite din ochii ei sau a faptului că pulsul îi era încă tahicardic. Creierul ei de obicei vorbăreț era uluit în tăcere.

Ce făcea ea? Aproape că se descurcă cu un străin într-un subsol la o petrecere, în timp ce logodnicul ei se bucura nevinovat de cocktailuri la etaj. Evident, Steven nu era singurul care se schimbase în ultimul an.

Ea oftă și se uită la reflexul ei. „Doar cine naiba ești?” ea a șoptit. Ce dracu o făcuse să pună totul în pericol?

Fiorul.

Chiar dacă credea ea, obrajii lui Ashley se înroșiră. Nu se simțise niciodată așa înainte. Pentru câteva secunde, ea a fost centrul lumii altcuiva. A fost o grabă periculoasă să joci jocul lui Jason, oricare ar fi fost.

Scuturându-l, Ashley își bătu părul la loc și își îndreptă umerii. În speranța că vinovăția nu era scrisă pe toată fața ei, ea a plecat în căutarea lui Steven.

Era la jumătatea holului când doi bărbați în vârstă, adânciți în conversație, au ieșit dintr-o cameră din fața ei. S-au oprit când au observat-o.

Domnul mai înalt din dreapta i se părea vag familiar lui Ashley. Avea umerii largi, cu un cap plin de păr alb.

— Vorbim mai târziu, Gil, îi spuse el bărbatului de la cotul lui, concediându-l. — Scuză-mă, draga mea, mi-ai văzut nepotul? Vocea lui a umplut sala cu un indiciu de Noua Anglie.

Ashley a zâmbit. "Este posibil. Cine este nepotul tău?"

Apoi i-a observat ochii – nuanța familiară de smarald – și Ashley a simțit că zâmbetul ei se clătina pentru o secundă.

„Numele lui este Jason. Și el este...”

„De obicei încruntat? Urăște petrecerile?”

El a ridicat din sprâncene. „Aceasta este o descriere foarte exactă a nepotului meu.”

Ashley a zâmbit și a sperat că nu arăta ca un invitat la petrecere care aproape că l-a lăsat pe nepotul său să ajungă la baza a treia. — Trebuie să fii domnul Baine.

„Te rog, spune-mi Eli.” Își întinse mâna.

„Ashley Sapienza.” Trebuia să fie la mijlocul lui 70 de ani, dar strânsoarea lui era puternică, vitală.

„Italiană?” el a întrebat.

„De partea tatălui meu. Familia mamei mele este irlandeză.”

— Cu siguranță ai aspectul italian, îi făcu un semn către părul ei întunecat.

„Și, din păcate, temperamentul irlandez.”

Eli a râs. „Sophia mea, să se odihnească în pace, era irlandeză. Am trecut prin toate felurile de nuntă în primul an în care am fost căsătoriți. Și nici nu vă spun ce s-a întâmplat cu tacâmurile.”

Ashley a râs.

— Acum erai pe cale să-mi spui dacă știai unde îl pot găsi pe Jason, nu-i așa?

„Iată-te, bunicule. Te-am căutat peste tot.”

Ashley știa fără să se întoarcă că era Victoria. Și dacă nu ar fi urmărit fața lui Eli, ar fi ratat strângerea foarte subtilă a maxilarului lui. Tonul Victoria era cu grade mai cald decât de obicei, aproape de temperatura umană.

— Am discutat despre feluri de mâncare cu doamna Sapienza, îi făcu Eli lui Ashley cu ochiul.

Victoria îi aruncă un zâmbet fals în direcția lui Ashley. „Ce drăguț.”

„A fost ceva ce ți-ai dorit?” întrebă Eli.

Cu toată căldura și farmecul din nou, Victoria și-a trecut brațul prin al lui. „M-am gândit că ai vrea să știi că cina va fi servită în curând. Te-am pus la masa mea cu un amestec de parteneri și asociați. Știu cât de mult îți place să-i cunoști pe toți cei care lucrează pentru tine.”

— Așa fac, Victoria. Ochii lui i-au ținut pe ai ei pentru ceea ce i s-a părut un moment inconfortabil pentru Ashley.

Victoria zâmbi strălucitor și îl bătu pe braț. „Ei bine, probabil că ar trebui să te întorci la petrecerea ta. Mi-ar plăcea să nu ratezi ceva, bunicule.”

Ce naiba se întâmpla? Ashley a simțit că se uită la o telenovelă spaniolă. Înțelegerea suficientă pentru a ști că au fost probleme, dar nu suficient pentru a-ți da seama de ce toată lumea țipa. Tot ce aveau nevoie era părul mai mare și un iubitor de latină fără cămașă, care vorbește rapid.

„Presupun că da. Doamnă Sapienza, mi-a făcut plăcere să vă cunosc. Și dacă vreunul dintre voi îl vede pe Jason, vă rog să-i spuneți că aș vrea să vorbesc cu el.

„Probabil că este ocupat să „distreze” una dintre invitatele, bunicule. Știi cum este.” Râsul ei argintiu îl înjunghie pe Ashley.

Eli se încruntă.

— Glumesc, bunicule. Victoria îl bătu din nou pe braț. „Probabil că este închis la muncă. O să apară la cină.”

Eli dădu din cap. "Bine atunci. Doamnă Sapienza, ați dori să mă însoțiți înapoi la festivități?"

„De fapt, bunicule, am nevoie de o vorbă cu ea dacă nu te superi. Mergi înainte”, a spus Victoria, îndreptându-l în direcția petrecerii.

Uh-oh. De când și-a dorit Victoria vreodată să vorbească cu ea? Știa ea despre Jason?

Victoria o studia în mod flagrant și, din expresia ei, Ashley era destul de sigură că nu-i plăcea ceea ce vedea.

— Nu știu ce vede el la tine, spuse Victoria în cele din urmă, cuvintele ei erau scurte și tăiate.

" *Scuzați-mă?*" Ashley și-a simțit sprâncenele ridicându-se vertiginos de pe frunte.

„*Lodnicul tău.*” Victoria a dăruit la cuvânt.

Pentru toate .5 secunde, Ashley a fost ușurată. Secretul ei era în siguranță. Apoi ușurarea a înflorit într-o crimă sângeroasă, supărată.

„Nu știi ce vede Steven în mine?” repetă Ashley cu grijă.

„Doamne, nici măcar nu poți urmări o conversație.”

"Glumești *cu* mine? Ce e *în neregulă* cu tine?" Neîncrezătoare, Ashley se uită în sus și în jos pe hol pentru a vedea dacă altcineva era la îndemână.

Victoria se apropie. „Ce e în neregulă cu mine ești tu. Nu ai locul aici. Ești funcționar de vânzări, pentru numele lui Dumnezeu. Ar trebui să faci parte din echipa de catering. Felul în care îl urmărești pe Steven, cerșindu-i atenția, este jalnic. Râdem despre asta. Despre tine și rochiile tale Target.” Victoria își trecu degetele peste bretea rochiei lui Ashley, trântind-o de pe umăr.

Ashley își împinse mâna departe. „Ești un psihopat nenorocit.”

Victoria a zâmbit un zâmbet periculos, felin. „Oh, nu te încurca cu mine, dragă. Te voi desprinde.” Se aplecă înăuntru, la doar câțiva centimetri de fața lui Ashley. Atât de aproape încât Ashley simțea parfumul ei stânjenitor.

"Stai departe de mine. Stai departe de bunicul meu. Și stai departe de Steven în seara asta. Are de lucru. Nu că ai înțelege.” Se răsuca pe călcâiele ei falnice și își făcu drum pe hol.

Ashley s-a lăsat de perete.

Un milion de reveniri i-au trecut prin cap. Confruntarea nu fusese niciodată punctul ei forte. Furia i-a tulburat abilitățile verbale.

Cel puțin ea a scos partea de „psihopat”.

Femeia i-a ordonat de fapt să stea departe de propriul ei logodnic. Singura consolare a fost că ea a avut în sfârșit dovezi concrete că Steven nu a putut înlătura. Ea i-ar spune, iar el avea să vadă în sfârșit că nu era o fetiță prea sensibilă și conștientă de sine.

Ea clătină din cap pentru a-l limpezi în timp ce se grăbi spre salon. În intervalul de o oră, fusese complet copleșită de doi membri foarte diferiți ai aceleiași familii.

CAPITOLUL ȘAPTE

Un shley îl zări pe Steven dincolo de cameră. Era cu Victoria, care se apleca aproape, șoptindu-i la ureche. Victoria se trase înapoi și când Steven dădu din cap, ea îl strânse de braț și plecă. Dar nu înainte de a arunca un zâmbet triumfător în direcția lui Ashley.

Steven și-a întors atenția asupra grupului strâns lângă șemineu, iar Ashley s-a îndreptat spre el.

Când ea a intrat în cerc lângă el, el se afla în mijlocul uneia dintre poveștile sale preferate de încheiere a tranzacției. Ea a forțat un zâmbet de soție și a așteptat.

Se întrebă pentru scurt timp unde era Jason. Ar mai face o apariție în seara asta? Ar fi ea ignorată?

Vorbește despre diavol, exact în momentul în care Steven a lovit povestea lui, ea l-a văzut pe Jason intrând în cameră. Cum a fost posibil ca stomacul ei să scadă și inima ei să se ridice exact în același timp?

Privirea lui s-a tăiat instantaneu spre a ei și a ținut-o. Putea citi mesajul tare și clar: Asta nu s-a terminat.

Cotul lui Steven a lovit-o puternic în piept. „Oh, îmi pare rău, iubito! Nu te-am văzut acolo.” El a aruncat o privire spre ea și ea a simțit mirosul băuturii. Mica mulțime din jurul lor se risipea.

„Steven, trebuie să vorbesc cu tine o secundă.”

A scuturat cuburile de gheață din pahar și și-a dres glasul. „Uite, știu deja ce s-a întâmplat.”

„Tu faci?” La naiba, care parte?

— Da, mi-a spus Victoria.

„Ți-am spus ce?”

„Despre criza ta pe hol. Uite, nu sunt supărat. Știu că nu-ți place de ea, dar nu înțeleg de ce ai ataca-o așa. Știi cât de importantă este ea în companie.”

„Am atacat- o ?” Șoapta lui Ashley a purtat un țipăt abia stăpânit.

„Iubito,” oftă el greu. „Știu că nu înțelegi toate astea, dar hai să încercăm să facem tot ce este mai bun din asta, deoarece ea te-a calmat, bine? Sau vrei să-ți spun taxi?”

"Stai să văd dacă am înțeles bine. Victoria ți-a spus că am atacat-o pe hol, m-a liniștit și acum te oferi să mă trimiți acasă într-un taxi?"

"Vorbește în șoaptă." Steven se uită în jur pentru a se asigura că nimeni nu acordă atenție. "Uite. Poți să stai sau să pleci. Nu contează pentru mine."

Nici măcar nu se mai uita la ea. Era prea ocupat să scaneze camera. „Gândește-te la asta și anunță-mă. Vreau să vorbesc cu senatorul.” Fără să aștepte un răspuns, se grăbi să plece. Șocată de Shell, Ashley îl privi plecând.

Destul de sigură că se apropia de o cădere completă, s-a mutat la bar și a cerut whisky. Coborând lichidul de chihlimbar, ea închise ochii în timp ce arsura delicioasă își făcea drum pe gât.

Poate ar trebui să plece. Putea să cheme un taxi, să meargă acasă și să-și facă bagajele. Acesta nu era Steven de care s-a îndrăgostit și se îndoia că ea ar fi aceeași fată pentru care s-a îndrăgostit.

Poate că Victoria a fost o cățea, dar avea dreptate în privința unui lucru. Ashley nu era aici.

A simțit o furnicătură între omoplați, amintindu-i că nu era protejată. Pradă.

„Ești gata pentru o revanșă?”

Vocea lui îi trimise o zguduire caldă pe șira spinării. — A fost o întâmplare... o singură dată, şuieră ea, întorcându-se încet. Nici măcar nu-l auzise pe Jason venind în spatele ei. S-a mișcat ca o pisică nenorocită de junglă.

„Ești parte ninja sau așa ceva? Ai acest obicei de a te furiș și de a speria prostiile din mine.”

A zâmbit și a dus paharul la buze. „Poate că auzul tău nu este foarte bun.” Ea miji ochii. Stăteau umăr la umăr, cercetând camera.

O mulțime de oameni bine îmbrăcați păreau să se distreze. Nevăzut de potențiala erupție din colț.

— Să nu crezi că poți să fugi și să te prefaci că asta nu s-a întâmplat niciodată, Ashley.

— Nu s-a întâmplat nimic, *Jason*. ”

„Atunci de ce fugi?” Zâmbea din nou.

"Taci."

A semnalizat un server și i-a întins lui Ashley un pahar de șampanie. "Aici. Îl poți bea pe acesta în loc să îl porți."

Ea își dădu ochii peste cap, dar acceptă paharul, luând o înghițitură adâncă. Ea a privit cum dincolo de cameră, Steven, acum în compania mai multor directori mai tineri, a izbucnit în hohote de râs.

Jason îi urmă privirea. „Ești binevenit să petreci noaptea aici. E loc în patul meu."

Ashley și-a încrucișat brațele. „Nu pot să-ți dau seama jocul."

„Ce te face să crezi că acesta este un joc?"

„Fie îți faci un obicei de a seduce femeile la petreceri, fie..."

"Sau ce?"

„Sau ești anormal de interesat de mine din motive care nu au fost încă explicate."

„Nu te poți gândi la niciun motiv pentru care aș fi interesat de tine?" El a râs, un sunet neașteptat.

Ashley clătină din cap. „Nu ești așa cum credeam că vei fi."

"Cum e?" Cu privirea în față, el și-a trecut un deget pe ceafă, urmărind pielea expusă de pe coloana ei până la vârful rochiei.

O nouă sută de piele de găină a izbucnit pe brațele ei.

„Nu ești un magnat rece și detestabil."

"Ce sunt eu?" Nici măcar nu se prefăcea că scanează camera acum. Îi privea chipul.

"Periculos."

Se bătu pe spate pentru că a reușit să-și țină fiorul din voce. „Acum, dacă mă scuzați, trebuie să-mi găsesc logodnicul." Și eventual să-l lovească cu piciorul în mingi.

I-a adus lui Steven o bere pentru a reduce tonul scotch-ului și l-a luat automat de braț când a fost anunțată cina. Acum nu era

momentul pentru o confruntare în relație, așa că și-a ținut sub control emoțiile.

Ashley și-a ținut intenționat ochii concentrați înaintea, deși simțea că Jason o privea.

A fost uimitor cum, într-o seară, cineva a putut să fie atât de conștient de o altă ființă umană.

Ashley a cercetat sufrageria cu grupurile sale de mese rotunde, numerotate, cu piese centrale elegante florale. „Unde stăm?”

„Victoria a spus ceva despre o diagramă de locuri.” Steven i-a îndrumat către cea mai apropiată masă.

— Steven, ești aici. Victoria făcu cu mâna de la o masă de lângă perete și porni spre ei.

A ciupit-o pe Ashley. „Comportați-vă,” șopti el pe sub răsuflarea și i-a îndreptat spre masă.

Ashley și-a simțit corpul încordat, dezbătând meritele luptei sau fugii și și-a dat cu piciorul pentru că nu a fost mai curajoasă.

— Nu te deranjează dacă îți fur logodnicul, nu? întrebă Victoria cu un zâmbet ascuțit.

Ashley simți mușcătura în cuvinte.

„M-am gândit că ar fi mai distractiv dacă aș împărți unele dintre cupluri la mese diferite. Înțelege, nu?”

Steven o ciupi din nou pe Ashley, tare. "Desigur." Ashley strânse din dinți într-un zâmbet fals.

— Ești la masa opt. Victoria făcu un semn disprețuitor către peretele îndepărtat. „Steven, ești cu mine.”

Steven își înclină sticla de bere în direcția lui Ashley, când Victoria îl trase departe. „Mai târziu, iubito!”

Ei bine, cel puțin nu trebuia să-și facă griji cu privire la pierderea controlului și la uciderea accidentală pe cei doi sau ca Steven să-și simtă cumva conștiința vinovată pentru Jason în timpul cinei. Trebuia să-și facă griji doar că vorbește cu străinii și să supraviețuiască până când îl va putea conduce pe Steven acasă și să-i dea cu piciorul în fund.

Și apoi se închide în baie și încearcă să-și urmărească pașii exact acolo unde și-a pierdut mintea. Ashley își îndreptă umerii și se duse să caute masa opt.

L-a găsit într-un colț confortabil, exact în partea opusă a camerei față de Steven. Se întrebă dacă asta era o coincidență sau dacă Victoria o retrogradase în Sufrageria Siberia dintr-un motiv. Sufrageria Siberia cu domnul și doamna Herbert Ceva. Ei bine, cel puțin până acum ea și doamna Herbert erau practic vechi prieteni.

— Bună, din nou, spuse ea, apropiindu-se de masă.

„Oh, bună, draga mea!” Colegii ei de masă îi făcură cu mâna veseli.

"Permite-mi." Ashley nici măcar nu trebuia să ridice privirea pentru a vedea cine își tragea scaunul. Cea mai mare preocupare a ei nu mai era discuția cu străinii.

Jason își înclină capul, sprâncenele ridicate. O îndrăzneală să se joace.

CAPITOLUL OPT

Wallace - Jason îi cunoștea - au fost încântați să aibă gazda la masa lor. Vorbăria de la cină a crescut când li s-a alăturat un alt cuplu destul de important. Se pare că Ashley și Steven erau singurul cuplu pe care Victoria se despărțise.

Jason se așează în dreapta ei. Mâna lui se sprijinea în mod familiar pe spătarul scaunului ei, unde degetele îi zgâriau din când în când pielea expusă a gâtului ei, în timp ce discuta despre leagăne de piață cu domnul Webster în costumul gri clar.

Ashley încercă să nu se zvârcolească pe scaunul ei. Toată seara a fost suprarealistă. Într-un minut, ea juca raquetball într-o rochie de cocktail, în următorul a fost abordată de o soră vitregă răutăcioasă.

Acum stătea la o masă lângă Mr. Hot Cold în timp ce urmărea mica discuție care se petrecea în jurul ei.

— Povestește-ne despre tine, draga mea, spuse brusc doamna Wallace, atrăgându-i atenția înapoi. „Se pare că toți ne cunoaștem deja.”

— Da, Ashley, te rog, a zâmbit Jason, întorcându-se să-i acorde toată atenția.

Ea i-a oferit un zâmbet dulce și l-a lovit cu piciorul sub masă în timp ce concentrarea întregii mese a căzut puternic asupra ei.

Ea și-a dres glasul. „Ei bine, eu sunt Ashley. Lucrez în retail. Sunt managerul unui mic butic de mobilier pentru casă din centrul orașului. Și, cred că această supă este delicioasă.”

Masa a râs.

Domnul Webster, cu mustață, dădu aprobator din cap. "Cu amănuntul! De aici am început." Se întoarse către soția sa, o brunetă mică, îmbrăcată în stacojiu. — Pun pariu că nu știai că primul meu loc de muncă a fost în magazinul alimentar al tatălui meu, nu-i așa?

Ea a zâmbit frumos. „Dragă, suntem căsătoriți de patruzeci și șase de ani. Știu tot ce este de știut despre tine.”

Ashley a râs cu restul mesei și a privit cum pune o mână peste cea a soției sale. „Da, tot uit asta. Patruzeci și șase de ani? Parcă doar cinci minute...”

— Sub apă, a încheiat doamna Webster.

O nouă rundă de râsete a izbucnit și Ashley s-a relaxat considerabil.

„Un magazin alimentar? Așteptați un minut. Sunteți domnul și doamna Webster de la Webster Foods?” ea a întrebat.

„Vinovat conform acuzației, draga mea. A treia generație, deținută de familie. Bunicul meu a deschis primul magazin în 1918.”

„Îmi place noua ta secțiune de produse locale din magazinul din centrul orașului.” Ashley se aplecă înăuntru. — Este o idee atât de fantastică.

„Nu pot să-mi asum meritul pentru această idee.” Domnul Webster bătuse din nou mâna soției sale. „Anna mea a fost creierul din spatele asta.”

Anna a făcut semn de compliment cu un zâmbet. „Am crescut la o fermă, așa că mereu căutam modalități de a sprijini fermierii locali. A funcționat bine la acest magazin, așa că cred că va trebui să vorbim despre extinderea ideii.”

„Am făcut cumpărături peste tot prin oraș, la unul dintre magazinele naturiste, pentru toate produsele mele organice, până când m-am oprit în magazinul tău din centrul orașului pentru un ziar de duminică și gogoși. Știi, ar fi grozav dacă clienții s-ar putea înscrie pentru CSA-urile fermelor prin intermediul magazinului alimentar. Apoi ar putea să-și ridice produsele atunci când își fac cumpărăturile săptămânale.”

Interesată, Anna dădu din cap. „Este o idee minunată, draga mea!”

„Și dacă sunt deja pe ușă, ce îi împiedică să ia alte câteva lucruri de care au nevoie? Puteți chiar include rețete în fiecare share cu sugestii despre unde să găsiți restul ingredientelor din magazin!”

„Așadar, ești o femeie de afaceri și care se bucură ocazional de un tratament dulce. Logodnicul tău este un bărbat norocos, a anunțat domnul Webster, dând din cap spre Jason.

„Oh, Jason nu este logodnicul meu. Steven este la altă masă.” corectă Ashley în grabă.

Degetele lui Jason au aplicat o presiune subtilă pe gâtul ei. „Da, Ashley și cu mine suntem doar prieteni vechi.”

Ashley se înroși.

— Ei bine, atunci Steven este un tânăr norocos, se amendă domnul Webster.

— Sigur că este, aprobă Jason destul de liniștit în paharul lui, încât Ashley a fost singura care a prins cuvintele.

— O, acum, faci de rușine fata, a spus Anna. „Spune-ne despre magazinul tău. Cum se numește?”

Revenindu-se, Ashley a vorbit despre Dwell până când au fost servite aperitivele. S-a dovedit că ambele soții au auzit lucruri bune despre inventarul și serviciul magazinului, pe care Ashley le-a aruncat pentru a le împărtăși echipei ei. Conversațiile s-au mutat asupra cuplurilor pe măsură ce toată lumea a mâncat.

„Nu-ți place peștele tău?” Jason se aplecă înăuntru.

Având-l la doar câțiva centimetri de ea a făcut ca Ashley să-i crească pulsul. Nici măcar nu-și dăduse seama că se jucase cu mâncarea ei în loc să o mănânce. Era cu adevărat uimitor de privit. Pomeții puternici, barba tunsă îngrijit. Și acei ochi verzi care au prins-o și au făcut-o să se simtă ca singura persoană din cameră.

„Nu, este delicios”, a șoptit ea înapoi. „Doar că nu mi-e foarte foame.”

„Te simți bine?” În tonul lui era îngrijorare autentică.

„Nu este nimic fizic.”

„Într-adevăr? Se părea că ar fi putut fi foarte fizic mai devreme”, a tachinat el.

Ea îi aruncă o privire. Și apoi a zâmbit strălucit. Ea s-a întors. "D-na. Wallace, Jason iubește câinii. I-ai spus despre al tău?"

Ashley s-a ajutat la o mușcătură de pește și a zâmbit mulțumită, în timp ce doamna Wallace a început să cânte laudele dragului ei Horatio, care era în libertate.

Mâna lui Jason șerpui sub masă și îi strânse genunchiul într-o strângere zdrobitoare de oase. Ashley și-a acoperit respirația cu o tuse și și-a strecurat furculița sub masă. Ea o lovi de coapsa lui până când el o eliberă.

Pe măsură ce farfuriile au fost curățate, oaspeții au început să se împrăștie. Păsările devreme le-au oferit tuturor noapte bună și se îndreptau spre casă. Ashley avea sentimentul că ea și Steven nu vor fi în acea mulțime. Încă stătea la masa lui – lângă Victoria, remarcă ea – ascultând răvășit ceva ce spunea unul dintre însoțitorii lor.

Ea și Jason s-au ridicat să le spună noapte bună familiei Webster și Wallace.

„Mi-a făcut plăcere să te cunosc”, a spus Anna, în timp ce o ciugulă pe obraz pe Ashley. „Sper să ne vedem data viitoare când vă vizitez magazinul!”

„Ce cuplu drăguț”, a spus Ashley, pe jumătate pentru sine, în timp ce îi privea părăsind sufrageria.

„Sunt singurii pe care îi pot suporta.”

Nu părea că glumește.

„Deci nu a fost o coincidență că au fost la masa noastră?”

Jason a zâmbit pe jumătate. „Asta a fost ca să mă liniștească. Și Wallace trebuia să mă enerveze.”

„Pentru ce am fost?”

El a zâmbit, o curbă caldă, lentă. Își simți inima flip-flopându-se. „Să spunem că ai fost o surpriză foarte interesantă.”

A existat din nou acel cuvânt. Ashley a clătinat din cap și a oftat.

„Ce?”

„Simt că o parte din mine nu vrea altceva decât să vorbească cu tine toată noaptea și să-și dea seama ce joc joci. Și cea mai mare parte vrea să fug țipând în direcția opusă.”

„Te-aș găsi dacă ai alerga.”

„Știi, spunând astfel de lucruri, unii oameni câștigă ordine de restricție.”

„Jason!” Vocea Victoriei suna ca un bici de la două mese distanță. Ea mergea spre ei, încruntat. Ashley a trebuit să se pregătească să nu facă nici un pas vinovat de Jason.

— Scuză-mă, spuse Jason încet și făcu un pas înainte ca să o întâlnească. Ashley nu era sigur, dar părea că se punea între ea și Victoria. Probabil a fost intenționat. Nu părea să fi făcut nimic fără să vrea.

Și-au ținut vocea scăzută. Ashley nu a putut auzi cea mai mare parte a conversației lor, dar părea că Victoria era furioasă. Jason și-a încrucișat brațele și a clătinat din cap.

Victoria făcu un pas mai aproape de el. „Pot să te fac, știi. Un singur cuvânt aici în fața tuturor acestor oameni...” Ochii ei străluceau de emoție.

Jason o prinse de braț și o conduse la câțiva pași.

Ashley s-a străduit să audă conversația lor, dar nu a putut decât să înțeleagă din expresia triumfătoare a Victoria că Jason a fost de acord să facă orice i-a cerut ea. Victoria l-a bătut pe pieptul lui Jason cu mângâiere și fără să-i scuteze Ashley nicio privire, se întoarse pe călcâi și se întoarse la masa ei.

Jason se întoarse, cu fața impasibilă.

"Despre ce a fost aia?" Ashley aproape îi era frică să întrebe. Minte ei s-a grăbit cu posibilitățile.

„Vrea să te feresc de părul lor în timp ce au o întâlnire în bibliotecă.”

Respirația pe care Ashley nu știa că o ținea lăsată într-un woosh. „Din *părul lor*? Serios, care este problema ei?”

„Crede-mă, nu ai timp. Haide, hai să plecăm de aici.”

CAPITOLUL NOUĂ

El a condus-o afară din sufragerie, având grijă să nu o atingă, se gândi ea. Steven nu ridică privirea când treceau pe lângă masa lui.

— Logodnicul tău nu pare să fie foarte atent, observă Jason. Își puse mâna pe spatele ei și o conduse pe hol.

„Este foarte concentrat pe cariera lui.” A iesit mecanic. Ashley a dat vina pe faptul că tot ceea ce se putea concentra era simțirea mâinii lui Jason împotriva ei. „Se întâmplă foarte multe în acest moment.”

"Și tu?" Jason se opri în fața unui set de uși.

„Și eu ce?”

A zâmbit și a împins ușile.

„Jason, nu cred că aceasta este o idee bună...”

Ea făcu un pas de încercare înăuntru și el închise ușile în urma lor.

Camera era plină de lemn bogat, întunecat, piele și rafturi cu cărți care se ridicau de la podea până la tavan. Biroul masiv era înclinat pentru a profita atât de vederea la râu prin peretele de sticlă, cât și de o linie directă de vedere către intrare. Avea sentimentul că Jason nu era genul care ar aprecia ca cineva să se strecoare asupra lui.

Ușile franceze se deschideau spre terasa de afară și un ecran plat mare domina peretele opus, cu mai multe rafturi de cărți. Lemnul tare de sub călcâiele ei era un lemn de tec închis, răzuit manual.

"Wow."

Nu era vreun Xbox sau o veche cutie de pizza. În mod oficial, camera nu avea nimic în comun cu biroul de acasă al lui Steven.

„Jason, această cameră este incredibilă.” Ea rătăci în jur, oprindu-se să se uite la titlul unei cărți sau să-și treacă degetele peste lambriurile de la înălțimea capului.

Se întoarse să-l studieze în habitatul lui. Rezemat de birou, părea mai relaxat. Cu toate acestea, mai relaxat nu însemna neapărat mai puțin periculos.

Jason făcu un semn către unul dintre scaunele de club supra-umplute din fața șemineului de piatră. "Sta."

Ashley își mișcă ochii, cântărindu-și opțiunile. Era sigură că nimic „rău” nu se va întâmpla dacă nu o lăsa. Doar că nu era atât de sigură că nu o va lăsa. Stăruitor, ea stătea. A luat scaunul lângă ea.

"Ti-e frig? Vrei să aprind focul?"

Ashley observă un teanc îngrijit de lemne lângă vatră. „Dacă îmi spui că ieși în pădure îmbrăcat în flanel și tai singur lemnul, poate că trebuie să împrumut canapeaua leșinată a Victoria.”

Se aplecă în scaun și o luă de mână. „Am fost cunoscut, uneori, să leagăn un topor. Și purtați flanel. Dar de obicei doar la cabină.”

Ashley se mișcă pe scaun. — Ai o cabană?

El a dat din cap. „Este pe un pârâu în pădure la aproximativ o oră de aici.”

„Te duci des acolo?”

El dădu din nou din cap, încă studiind-o. Se juca cu degetele ei. Îi răsuci inelul de logodnă. „Acesta nu seamănă cu tine.”

Era adevărat. Inelul din platină cu trei pietre era mai modern decât ceea ce ar fi ales Ashley. Dar să te plângi de inelul de logodnă pe care bărbatul cu care urma să te căsătorești cu atâta generozitate ales a fost destul de proastă.

„Cu cine arată?” se tachina Ashley.

"Nu tu."

Au tăcut câteva minute. Ashley nu se putea relaxa în compania lui liniștită. Cuvintele Victoriei de mai devreme îi răsunau în cap.

"Faci asta des?" a întrebat ea, în cele din urmă.

"Fă ce?"

„Alege o femeie la o cină și vezi ce se întâmplă”, a spus ea privindu-le mâinile unite.

— Asta crezi că fac? Vocea îi era blândă, dar ochii i s-au întărit marginal. „Crezi că ești distracția în seara asta?”

„Sincer, nu știu ce să cred. Dar știu că nu mă interesează să fiu cucerirea nimănui pentru seară.”

Jason îi eliberă mâna și se lăsă pe spate în scaun. Un zâmbet care nu ajungea la ochi i se juca pe buzele lui. „Se pare că nu mă gândești foarte bine.”

„Nu am vrut să spun așa.”

„De unde știu că nu este vorba despre tu să te întorci la logodnicul tău pentru că te-ai ignorat?”

Temperamentul i s-a aprins și s-a împins de pe scaun. „Crezi că sunt genul de persoană care ar face asta?”

El a ridicat din umeri, iar ea a vrut să-l lovească.

Ea se întoarse de la el și se plimba prin cameră, cu brațele încrucișate pe piept.

Acuzația ustura și chiar sub suprafață era conștientizarea că ea îl acuzase pe Jason de același lucru.

S-a oprit în fața unei console de lucru cu mai multe monitoare care transmiteau imagini de la camerele de securitate din jurul proprietății. Ea a privit cum invitații la petrecere se ocupau în tăcere de treburile lor. Cateringurile strângeau în bucătărie. Bunicul lui Jason își lua rămas bun de la două cupluri din foaier. Ea respiră adânc.

— Vrei să spui asta doar pentru că te-am jignit?

"Da."

„Chiar crezi?”

"Nu."

Ea a simțit un zâmbet jucându-și pe buze și s-a bucurat că a fost cu spatele la el. Nu era nimic decât sincer. „Atunci îmi pare rău că te-am jignit. Puneam doar o întrebare, spuse ea pe un ton înțelegător.

L-a auzit ridicându-se de pe scaun și a vrut să nu se întoarcă.

„Îmi pare rău că te-am insultat și, de asemenea, puneam doar o întrebare.” Nu o atingea, dar ea îl simțea în spatele ei.

"Destul de corect. Nu, nu încerc să mă întorc la Steven pentru că m-a ignorat."

Mâinile lui Jason au ajuns la brațele ei. „Nu fac niciodată asta cu femeii la petreceri. Sau oriunde altundeva pentru asta. Și nu ar trebui să te mulțumești niciodată să fii distracția cuiva sau o cucerire.”

Ea îi simți respirația în părul ei și tremura puțin. Dacă s-ar lăsa pe spate doar o fracțiune...

O mișcare pe ecran i-a atras atenția. Două siluete ieșiră dintr-o cameră și într-un hol. Femeia s-a rezemat de perete și l-a tras pe bărbat spre ea într-o îmbrățișare fierbinte.

"Ce. The. La dracu."

Erau Steven și Victoria.

CAPITOLUL ZECE

Jason înjură pe sub răsuflare și întinse mâna în jurul ei după tastatură. Ashley și-a plesnit mâinile. „Atinge-l și mor”.

Auzea sângele bătându-i în cap. De data aceasta în furie. Ea și-a privit logodnicul în timp ce el își aluneca mâinile pe corpul strâns al Victoria, în timp ce ea îi prindea o mână în picioare.

„Sunet. Există sunet?” Ea își întoarse capul spre Jason.

Fără cuvinte, a tastat o comandă.

„Ți-am spus, iubito. Vom fi împreună destul de curând. Cel puțin vom petrece weekendul viitor împreună.” Ashley auzi cuvintele limpezi ca cristalul prin bubuitul din capul ei. Weekendul următor călătorește acasă pentru aniversarea părinților ei. Steven nu a putut merge din cauza unei „înțelegeri” importante la serviciu.

Victoria făcu un zgomot undeva între geamă și torc. — Îți dau până în iunie și atunci ar fi bine să plece.

Steven îi apăsă mâna. „Doamne, ești atât de fierbinte.” Se trase brusc înapoi. „Unde este Ash, oricum?”

Victoria îl împinse mai departe înapoi. „Ți-am spus că nu-mi place când îi spui numele.”

„Prunc! Îmi pare rău!”

Victoria și-a încrucișat brațele. „Jason o ține departe de părul nostru, ca să putem petrece ceva timp împreună. Vrei să irosești vorbind despre ea?”

Ashley a simțit că lacrimile i se înțepau în ochi și gâtul a început să se închidă. Se îndepărtă de birou, departe de el.

Ea și-a dres glasul, refuzând să se uite direct la el. „Tu stiai.” Nu a fost o întrebare.

„Da.”

A rămas acolo unde era o clipă. Absorbant. Cum de a durat *asta* la fel de mult ca trădarea lui Steven?

„Deci, acesta a fost un joc. Doar niște distracție pentru tine și Victoria.” Ea a spus-o categoric, ținând frâu strâns asupra emoțiilor

care se învârtteau. Dacă nu ieșea din această cameră, din această casă, avea să explodeze.

„Nimic din toate acestea nu este un joc.” Jason păși spre ea.

Ashley și-a ridicat mâinile. "Stai departe de mine." Vocea ei tremura și se ura pentru asta. Ea nu s-ar fi spart în fața lui sau a vreunuia dintre ei.

Ea nu le-ar face plăcere.

„Ashley...”

— Văd că i-ai spus.

Ashley se învârti. Eli prelua totul din prag.

A pășit înăuntru și a închis ușa în urma lui.

„Bunicule, acesta nu este cel mai bun moment...”

„Știa și *el* ? Știe toată lumea?” Gâtul lui Ashley se închidea asupra ei.

Jason mai făcu un pas spre ea și ea se dădu înapoi.

Își ridică mâinile de parcă s-ar fi apropiat de un cal supărător.
„Ashley. Acest lucru nu este cunoscut. Am aflat ieri.”

Ea își ridică bărbia, pregătită să nu creadă niciun cuvânt care ieșea din gura lui. "Continua."

Jason se duse la biroul lui și luă niște hârtii din vârful unui teanc. i le-a întins. I-a luat, având grijă să nu-l atingă.

Ashley și-a luat, fără tragere de inimă, ochii de la el suficient de mult pentru a scana hârtia de sus.

Către: vvancamp@baineinvestments.com

De la: snoll@baineinvestments.com

Prunc,

Avem toată noaptea mâine. Ashley stă la prietena ei. Abia aștept să te văd... goală.

Către: snoll@baineinvestments.com

De la: vvancamp@baineinvestments.com

Va trebui să-mi iau ceva special de purtat, ca să-l poți lua de pe mine!

Stomacul lui Ashley se rostogoli. Umilirea era fierbinte pe obraji ei.

„Acestea sunt e-mailuri între Veronica și Steven pe conturile lor de serviciu. O scanare a serverului de e-mail i-a prins, iar e-mailurile mi-au fost aduse în atenție ieri după-amiază. Am împărtășit informațiile bunicului meu.”

— Draga mea, Eli a făcut un pas înainte. „Îmi pare rău că a trebuit să afli în acest fel, dar avem nevoie de ajutorul tău.”

Ignorându-i pe amândoi, Ashley traversă camera și se lăsă pe un scaun, încă strângând e-mailurile. Șocul și furia se războiau în miezul ei.

Către: vvanccamp@baineinvestments.com

De la: snoll@baineinvestments.com

Prunc,

Arăți atât de fierbinte în fusta aia. Știu că l-ai purtat pentru a mă tortura. Mi-am petrecut toată întâlnirea de dimineață gândindu-mă să te aplec din nou peste biroul meu.

Ashley și-a zdrobit hârtiile în poală și și-a întins falca. Avea de gând să-i ucidă pe amândoi.

Jason stătea rezemat de perete, cu mâinile în buzunare. O atitudine înșelător de relaxată.

„De ce contează toate astea pentru tine?”

— E o întrebare bună, spuse Eli. Se servise la un pahar de whisky lui Jason. „Vrei una?”

Ashley ezită și apoi dădu din cap.

El turnă trei degete și îi întinse paharul greu de cristal.

„Avem motive să credem că nepoata mea vitregă și logodnicul tău „colaborează” la un fel de afacere din exterior.” Eli se plimba în timp ce vorbea. „Din ceea ce putem aduna, este cel puțin împotriva politicii companiei și a motivelor de reziliere și, în cel mai rău caz, extrem de ilegal.”

Făcu o pauză în pasul său pentru a se uita la Ashley. "Domnișoară. Sapienza, mi-am petrecut viața construind această companie. Nu voi permite nimănui, inclusiv unui pseudo membru al familiei, să-l pătească.”

„Ai spus că ai nevoie de ajutorul meu. Ce aş putea avea eu de-a face cu asta?”

Jason şi-a dus mâinile la şolduri. „Există e-mailuri acolo care vorbesc despre un fel de înţelegere la care lucrau. Comunicările lor s-au oprit brusc în martie, când credem că s-au mutat în conturi personale.”

„Sperăm că vei fi dispus să te uiţi îndeaproape la conturile şi evidenţele logodnicului tău. Lucruri la care nu am avea acces”, a continuat Eli.

Ashley îşi studie paharul.

Jason se îndepărtă de perete. „Bunicule, ai vrea să ne acorzi câteva minute?”

"Desigur. Dnă Sapienza, veţi avea recunoştinţa mea dacă sunteţi dispusă să ne ajutaţi. Sper că o vei lua în considerare. Acum, dacă mă scuzaţi amândoi, emoţia din seara asta m-a obosit. Cred că o voi numi o seară." A părăsit camera în linişte.

Ashley ridică privirea când uşa se închise cu un clic în spatele lui.

Jason începea cu atenţie la ea.

"Ce?" Vocea îi era tăiată.

"Esti bine?"

"Conteaza?"

A traversat camera şi s-a ghemuit în faţa ei. „Contează foarte mult.” Jason se aplecă până când ea îşi ridică privirea spre a lui. "Esti bine?" repetă el.

— O să fiu bine, spuse ea categoric.

— Nu am vrut să aflî aşa, Ashley.

„Cum ai vrut să aflî? Poate ai plănuît să-mi spui după ce m-ai sedus pe terenul de rachetă. Aşa ai putea să mă şantajezi dacă nu aş fi dispus să ajut.”

El a rămas tăcut, absorbînd cuvintele ei.

Ashley putea să-l vadă. Un plan nemilos al unui om nemilos. "Daţi-i drumul. Negaţi."

Jason o luă ferm de brațe. „Ceea ce s-a întâmplat sau nu între noi nu are nicio legătură cu Steven, Victoria sau compania bunicului meu. Atracția mea pentru tine nu face parte din niciun plan.”

Ashley și-a îndepărtat mâinile. „Nu.”

Când el s-a întors, ea s-a ridicat și a mers pe un drum lent prin cameră. Așa s-a simțit când ți-ai zguduit lumea, se gândi ea. Ca și cum fundul ar fi căzut și tot ce credeai că știi nu mai este adevărat.

Ea a răscolit distrat prin copiile e-mailurilor. Erau zeci de ei. Practic o auzea pe Victoria torcând în ele.

Către: snoll@baineinvestments.com

De la: vvancamp@baineinvestments.com

Deci logodnica ta nu a observat că „schimbarea de ulei” ta de ziua ei a durat aproape trei ore? Aproape că îmi pare rău pentru ea. Ce scuză jalnică pentru o femeie. Sper că știi că nu vei putea niciodată să dispari așa de ziua mea de ziua mea. Mă aștept să fii la îndemâna mea și să suni. Gol. Când scapi de ea??

Către: vvancamp@baineinvestments.com

De la: snoll@baineinvestments.com

De îndată ce închei această afacere pentru noi, ea a plecat. Și apoi sunt tot al tău.

Ashley lăsa brusc teancul de hârtii lângă ea. Amorțeala făcea loc unei furii oarbe. Exista un singur lucru care o face să se simtă mai bine.

„Este mult de acceptat. Poate ar trebui să dormi pe el și...”

Ashley l-a întrerupt. „Mă foloseai pentru a obține ceea ce îți doreai.” Ea și-a ridicat mâna când el a început să vorbească. "Am înțeles. Ești norocos că vreau același lucru pe care îl faci tu. Nu am de gând să am încredere în tine, dar te voi ajuta.”

CAPITOLUL XI

O shley strânse sumbru de mânerul căinii ei de cafea în timp ce se uita la scena gri dincolo de fereastra mansardei. Ploaia bătu pe sticlă și tunetele bubuia în depărtare.

Cerul trist se potrivea cu starea ei de spirit.

Mintea învârtindu-se, se dusesse acasă și se răsucise și se întoarse cea mai bună parte a nopții. Cineva – cel mai probabil Jason – îl turnase pe Steven într-un taxi care l-a adus acasă. Era recunoscătoare că ajunsese doar până la canapea înainte de a leșina.

Când a stat deasupra lui devreme în acea dimineață, a trebuit să se abțină să nu-l sufocă treaz. Ea s-a mulțumit să-l împingă pe podea.

Iar când a mormăit „Toria” în somn, Ashley a intrat cu furtună înapoi în dormitorul lor și a dus un tăietor de cusături în buzunarele fiecărei perechi de pantaloni deținute de Steven.

Sarcina meticuloasă a ajutat-o să tempereze dorința ei furioasă de sânge până la o dorință puternică de răzbunare. Acum era sub duș, neștiind din fericire de bătălia internă pe care o ducea Ashley.

Spune sau ucide?

„Dimineața, iubito.”

Se încordă când Steven veni în spatele ei și îi sărută obrazul. „O, Doamne, cafeaua aceea miroase minunat.” S-a îndreptat spre bucătărie, iar Ashley s-a întors să-l privească turnându-și o cană. „Deci noaptea trecută a fost destul de nebună, nu?”

Strălucirea lui Ashley a făcut găuri în el, dar Steven nu-și dădea seama. — Destul de nebun, aprobă ea blând.

„Îmi pare rău că a trebuit să conduci acasă.”

„Nu a fost mare lucru”, a spus ea, sorbind din cafea. Ashley îl privi pe Steven apucând vasul de zahăr și adunând câteva linguri în cana de călătorie. "Mergi undeva?"

— Da, am ceva de lucru pentru prânz.

Fă-l să vorbească despre muncă. Cuvintele lui Jason răsunau în capul ei. "Wow. Într-o sâmbătă? Ai fost foarte ocupat la serviciu în

ultima vreme. Dă roade?” Cuvintele i-au rămas în gât, dar le-a forțat să iasă.

Steven făcu o scurtă pauză fără să facă contact vizual. „De fapt mă gândesc să caut alte oportunități”, a spus el, înșurubând capacul canei.

„O oportunitate în special?” Ea a încercat să-și păstreze tonul ușor.

„Nu ești supărat?” Părea suspicios.

„Ai investit mult timp la serviciu și nu mergi suficient de repede.” A fost cât se poate de fals drăguț, date fiind circumstanțele, dar el a cumpărat-o.

„Tocmai asta este! Sunt acolo patru ani și ei îmi tot spun să „ai răbdare” și „să muncesc din greu”. Steven îi făcu cu mâna disprețuitor. „Dacă ei nu cred că sunt material partener, există o mulțime de alte locuri care vor fi.”

Ashley și-a mușcat limba și a dat din cap. Era destul de sigură că o papagal pe Victoria.

„Oricum, trebuie să plec. Lucrezi azi?”

„Da.”

„Ne vedem mai târziu atunci. Scrie-mi un mesaj și spune-mi care este planul pentru cină.”

Își apucă cheile și portofelul și făcu un semn peste umăr când ieși pe ușă.

Ashley s-a întors să-și bea gânditoare cafeaua. Telefonul ei a semnalizat de pe insula bucătăriei.

Ai nevoie să vin cu o lopată și un covor cât corpul?

Textul lui Jason aproape că a făcut-o să zâmbească.

Nu încă. El este încă în viață. De abia. Spune că se uită la alte „oportunități de angajare”.

Interesant. Și apoi câteva secunde mai târziu, ce mai faci?

Ea a ignorat textul. Știa deja că nu poate avea încredere în Jason. Dar amândoi și-au dorit același lucru. A fost o relație de afaceri. Nu avea niciun rost să lași ceva personal să se dezvolte.

###

Două ore mai târziu, Ashley a deschis ușa magazinului și a făcut o pauză pentru a lăsa parfumurile familiare, comanda fermecătoare să o învelească. Era un spațiu luminos și aerisit, cu podele din lemn de esență tare și alb, lenjerie de pat și ecru, acționând ca un fundal clar pentru comorile și piesele pe care Barbara Estep le-a găsit în călătoriile ei. O unitate de colț, magazinul avea ferestre pe două laturi și a completat fluxul de lumină naturală cu plafoniere industriale șic.

Ashley a considerat întotdeauna că este o atmosferă liniștitoare, chiar și cu forfota constantă a clienților. Aceasta era acasă. Și era hotărâtă să nu lase nimic altceva din viața ei să-i strice acest loc.

„Hei, doamnă șefă!” Salutul vesel a venit de la roșcata sălciată din spatele casetei. La 52 de ani, Janice nu arăta o zi peste 35. S-a îmbrăcat ca o artistă și s-a mișcat ca o dansatoare. Garderoba ei curgea, iar accesoriile ei își făceau propriul gen de muzică.

Astăzi, Janice era îmbrăcată în pantaloni tăiați, cu o tunică tifon de culoarea limei. Buclele ei de pompieri erau trase înapoi cu o eșarfă verde jad.

„Bună, minion. Cum merge atât de departe astăzi?”

„Puțin lent în ceea ce privește clienții. Dar am avut două doamne să vină și să arunce un ban frumos pe dulapul sculptat manual și două seturi de lenjerie de baie din bumbac organic. Una dintre ele cu siguranță avea ochii pe vaza din fereastra din față. Se va întoarce pentru asta”, a prezis ea.

Ashley a zâmbit. Ea a venit la Dwell în urmă cu doi ani, proaspăt ieșită de școală și pregătită să abordeze lumea comerțului cu amănuntul. Barbara, proprietara magazinului, a angajat-o ca asistent manager și a început imediat să o îngrijească pe Ashley să preia controlul într-o zi. În urmă cu șase luni, Barbara a numit-o manager pe Ashley și și-a mărit timpul de călătorie.

Luna aceasta, Barbara a fost în Maroc și ultimul e-mail a inclus câteva fotografii cu piese pe care Ashley abia aștepta să le pună pe podea.

„Ai nevoie de ceva înainte să mă întorc?” întrebă Ashley, adunând câteva dosare din spatele registrului.

„Nu, sunt bine. Te sun dacă se întâmplă ceva interesant. Distrează-te în celulă!”

Celula era numele afectuos al personalului pentru micul, dar organizat în mod obsesiv back office. Era o cameră fără ferestre abia mai mare decât un dressing. Două seturi de rafturi industriale cu rechizite și echipamente de birou ocupau un perete. Biroul, feminin în curbele sale subtile, stătea în centrul încăperii.

Două sâmbătă pe lună, Ashley se închidea în celulă pentru a se concentra pe documente și planificare. Se cufundă în pielea rece a scaunului de birou și se opri o clipă pentru a-și odihni capul și a închide ochii.

„Viața mea personală nu îmi va afecta viața profesională”, repetă ea încet. Câteva respirații adânci mai târziu și aproape că a crezut mantra.

Ea i-a luat o jumătate de oră pentru a programa postările de pe Facebook și Twitter pentru o săptămână, anunțând vânzarea de marți pe sticlărie și postând câteva dintre fotografiile din călătoria Barbara. Ashley a revizuit și a trimis statul de plată online, apoi a trecut la e-mailul raportului de inventar către contabil.

Mergând pe listă, ea a aprobat un anunț din revistă, a răspuns la mai multe întrebări ale clienților și își făcea drum prin solicitările și comenzile speciale când s-a oprit pentru a-și verifica telefonul.

Două texte.

Unul de la Steven.

Cina cu tipii la Woody's diseară. Vrei să vii?

Și unul de la Jason.

Nu mă poți evita pentru totdeauna.

Ashley și-a frecat mâinile pe față și a încercat să ignore pulsația surdă din spatele ochilor ei.

Avea nevoie de o noapte afară. La câteva ore distanță de dezastrul care devenise viața ei. Și știa exact pe cine să sune.

###

„Ochii mei mă înșală sau statutul tău de Facebook spune că ești acasă?”

„CÂT MAI CURÂND POSIBIL! Te rog spune-mi că te pot vedea în seara asta!” Salutul a explodat prin telefon, făcând-o pe Ashley să rânjească.

„Sunt treaz pentru o seară în oraș dacă ești.”

Râsul lui Georgie a atenuat o parte din tensiunea din jurul inimii lui Ashley. Prieteni încă din liceu, au păstrat legătura prin facultate și prin carierele și mutările care au urmat. Georgie era un tip de promotor de club care călătorea constant verificând afacerile deținute de compania ei și cercetând alte unități pentru achiziții sau evaluarea competiției. După cum îi plăcea lui Georgie să spună, era plătită să petreacă patru nopți pe săptămână.

„Ei bine, se întâmplă că am niște cercetări de făcut la Launch în seara asta. Ești în?”

„Doamne, da.”

„Se pare că avem multe de recuperat. Totul este ok?” întrebă Georgie.

Ashley oftă. „Voi explica totul în seara asta cu tequila. O mulțime, multă tequila.”

„Atunci ar fi bine să vii la hotel devreme și ne jucăm să ne îmbrăcăm în timp ce-ți scăpești tupeul.”

„Abia aștept să te văd. Mă bucur foarte mult că ești aici.”

— Și eu, Ash.

Când Ashley a închis, și-a dat seama că Georgie nu întrebase despre Steven, ceea ce nu era chiar o surpriză. Ea nu fusese niciodată o mare fană a lui de când a făcut o trecere la ea; a fost în timpul unei vizite de weekend cu Ashley, când erau elevi ai doi ani. A făcut un argument convingător „Am fost irosit”, și-a cerut scuze abundente și Ashley îl iertase.

Dar Georgie nu iertase sau uitase.

CAPITOLUL DOISprezece

A t 7 pe nas, Ashley a intrat în holul hotelului cu podea de marmură prin ușa grea rotativă. Spațiul cu două etaje a fost accentuat de plante uriașe în ghivece înconjurând o fântână dramatică.

„Ashley!”

S-a întors în direcția numelui ei și a fost aproape tunsă de o neclară de păr blond miere și membre lungi și bronzate.

„Georgie! Mă bucur atât de mult să te văd! Nu ai nici o idee.”

Georgie și-a aruncat brațele în jurul lui Ashley și a strâns-o.

„Mă bucur atât de mult că ai sunat! Sunt în oraș doar în weekend și nu eram sigur dacă ne putem întâlni!” Se trase înapoi și strivi chipul lui Ashley între mâini. "Arati bine!"

„Arăt grozav? Arăți uimitor!”

Georgie ridică din umeri complimentul. „Așa face pentru tine o săptămână în Ibiza. Acum, vino sus ca să putem ajunge din urmă!” L-a târât pe jumătate pe Ashley până la lifturile, salutându-i prietenos personalul de la recepție.

„Locul ăsta este frumos,” spuse Ashley, sprijinindu-se de balustrada liftului. „Nu pot să cred că ai o slujbă care te pune în locuri ca acesta.”

Georgie a zâmbit strălucitor. „Da, este destul de grozav. Dar s-ar putea să mă mișc într-o altă direcție în curând.”

Ușile se deschiseră și Georgie scoase cheia camerei din buzunarul din spate.

„Ce fel de direcție?” Ashley știa din experiență că Georgie ar putea merge într-un milion de direcții diferite și totuși să aterizeze pe picioarele ei. "Chirurg? Astronaut? Agent imobiliar la vedete?"

"Chiar mai bine. Gazda emisiunii TV."

Ashley se opri în loc și rămase cu gura căscată. "Glumești cu mine?"

Georgie râse și deschise ușa. „Îmi trece inima. O parte a călătoriei la Ibiza a fost o audiție.”

„Ce fel de spectacol? Vorbi? Gătit? Următorul promotor de club de top al Americii?”

Georgie o trase pe Ashley în cameră și aruncă cardul pe masa de la intrare. Era o suită, însorită și spațioasă. A luat două beri din minifrigider și a condus spre balcon. „Hai, hai să ne chinuim aici.”

Ashley a așteptat aproximativ o jumătate de secundă după ce fundul ei a lovit perna scaunului pentru a începe inchiziția. "Cum a mers? Despre ce este emisiunea? Când vei afla? Cum s-a întâmplat asta?"

Georgie miji, concentrată. „Um, bine. Călătorie pentru set de petrecere. Cu aproximativ 30 de secunde înainte să intri în hol. Și un prieten al unui prieten al șefului.”

"Ai inteles?"

Georgie luă o înghițitură delicată din sticlă. „Mi l-au oferit și mi-au dat 24 de ore să mă gândesc la asta.”

„Sfinte porcării. Cel mai bun prieten al meu va fi la televizor.”

„Hei, încă nu am spus da!”

"Ești nebun? Georgie, nu ți-ai fi putut proiecta o slujbă mai bună pentru tine. Te-ai născut să faci asta!"

„Născut să călătorești și să petreci?”

„Nu râde și pretinde că acesta nu este visul tău nenorocit. Aceasta este o oportunitate uimitoare!”

Georgie a izbucnit într-un rânjel imens. "Știu! Nu cred că mi-am dat seama cât de mult mi-am dorit-o până nu am auzit că este a mea." S-a lăsat pe spate în scaun și a oftat.

„Acum spune-mi despre viața ta. Ce se întâmplă?"

Fu rândul lui Ashley să se lase pe spate în scaun. „Uf. Nici nu stiu de unde sa incep. Sunt un dezastru."

„Cât de rău ar putea fi? Ești un maestru al dezastrului. Îți poți vedea de drum prin orice."

„Steven mă înșală cu o femeie de la serviciu și amândoi sunt implicați într-un fel de afacere ilegală, iar șeful lor și un expert în securitate incredibil de fierbinte și viclean vor să mă joc de spion pentru a-i ajuta să construiască un caz împotriva lui."

Georgie stătea într-o tăcere cu fălcile slăbite.

"Ești în regulă? Ai nevoie de apă sau ceva? s-a oferit Ashley.

Georgie clătină din cap și abia apoi închise gura. „Uhhh. Hmm.” A luat o înghițitură grăbită din berea ei. „Nu știu ce să spun. Credeam că o să-mi spui că te gândești să-ți rupi logodna sau ceva de genul ăsta.

„Ei bine, eu sunt, evident.”

„Umm... eu...”

„Simt că iei asta mai rău decât am făcut-o eu.”

„Când ai aflat? Cum e nemernicul? Nu știu dacă să sper că are un aspect hidos sau oribil de frumoasă. Care este mai bine pentru tine? Și ești pregătit pentru jocuri de spionaj? De asemenea, exact cât de fierbinte este expertul în securitate viclean?”

"Aseară. Îngrozitor de frumos și nici nu sunt sigur care ar fi mai rău. Habar n-am cum să spionez. Și, oh, atât de incredibil de fierbinte. Slavă Domnului că este complet nemilos și de neîncredere, altfel l-aș fi lăsat să se descurce cu mine pe terenul de rachetă.”

Georgie era din nou cu gura căscată la ea. „Cred că voi apela la room service pentru niște pizza și mai multă bere și ar fi bine să începi de la început.”

###

— Ei bine, nu arăți ca o femeie disprețuită, spuse Georgie, privind reflexia lui Ashley. „Arăți ca un glamazon care vrea să distrugă și să cucerească.”

„Nu crezi că este puțin... sau poate nu suficient?” Ashley mânui cu degetele tivul mini-imprimat tribal. Ieșea cu privirea de sub rezervorul negru mătăsos, cu o bandă din spate care dezvăluie puțin mai multă piele decât era obișnuită. Sandalele cu bretele înalte până la cer îi înfășurau gambele în stil gladiator.

Părul ei era dezordonat cu măiestrie în valuri moi, de plajă, datorită ondulatorului ceramic al lui Georgie. Machiajul pentru ochi fumurii și buzele întunecate îi dădeau un aspect periculos.

Se bătuseră cu mani/pedis în spa-ul hotelului după bere și pizza. În timp ce Georgie a optat pentru o minge disco argintie, Ashley a optat pentru un negru metalic pentru a se potrivi cu starea ei de spirit.

Georgie i s-a alăturat în fața oglinzii. Rochia ei mini cu franjuri aurii s-a lipit de exact toate locurile potrivite. „La naiba, suntem fierbinți. Ai grijă de Wilmington.”

Ashley a râs și a lăsat senzația să se împingă împotriva nodului rece și întunecat din stomacul ei. Seara asta a fost pentru a uita ieri și a nu-ți face griji pentru ziua de mâine.

###

Lunch a fost la înălțimea predicțiilor lui Georgie. Era zgomotos, aglomerat și întuneric. Rețeta perfectă pentru succes pe scena cluburilor.

Neonul violet a sărit de pe sticlă și oțel inoxidabil la bar. Bătaia muzicii ciocănea în capul lui Ashley, făcând imposibil să se gândească la ceva.

Cocoțată pe scaune din acril transparent, Ashley i-a întins lui Georgie un shot de tequila.

"Pentru noi." Și-a ridicat paharul la al prietenului ei.

„Fie ca să domnim”, a strigat Georgie peste muzică.

Ashley și-a dat înapoi lovitura și a întins mâna după o felie de lămâie. „Se pare că îmi amintesc că mi-au plăcut mai mult astea la facultate”, șuieră ea.

Georgie pufni prin lămâia ei. „Eram mai tineri și mai proști pe atunci.”

Barmanul a mai pus două lovituri în fața lor.

„Pentru mai tânăr și mai prost”, a prăjit Ashley.

"Noroc!"

Georgie și-a împins paharul gol spre barul de serviciu. „Mă duc să cercetez camera doamnelor și apoi să văd dacă îl pot găsi pe managerul de tură pentru a obține niște informații. Ești bine singur pentru puțin timp?”

„Voi lua o apă cu gheață drăguță și delicioasă și mă duc să văd priveliștea de pe balcon. Ne întâlnim aici?”

"Perfect! Fă-mi o favoare și fă o poză cu ringul de dans de la etaj. Vreau să văd cum arată luminile de sus.”

— Ai înțeles, spuse Ashley cu o clipă exagerată.

Georgie a dat cu degetul mare înainte de a dispărea în mulțime.

Ashley l-a bătut pe barman pentru o sticlă de apă și s-a întors să cerceteze scena. Între fulgerări de lumină de pe ringul de dans, ea a privit trupurile anonime zvârcolindu-se într-un val.

Era un loc bun pentru a fi străin.

Deci de ce se simțea atât de vulnerabilă?

Ea a alunecat de pe scaunul de bar și a făcut o pauză pentru a ridica din umeri de la învârtirea fericită a tequilei. Berile de mai devreme seara și două shot-uri au ajuns-o aproape de limita ei fără mahmureală.

Ea a decis să se miște și să se hidrateze. Ashley ocoli ringul de dans spre scarile care duceau la nivelul al doilea.

O pereche de mâini precedate de un nor înțepător de apă de colonie s-au șerpuit din mulțime pentru a-i apuca șoldurile din spate.

"Nu, mulțumesc." Ashley plesni cu viteză din mâini și continuă să meargă. Ea și-a dat ochii peste cap. Era ceva în întunericul în cluburi care îi făcea pe oameni mai curajoși. Și mai prost.

Ea a urcat cu prudență pe rând pe scările cu covorul roșu. Între pantofi și băutură se simțea puțin nesigură.

"Hei."

Un tip cu aspect de salvamar, cu mușchii abia reținuți de tricoul lui negru, dădu din cap spre ea când treceau pe scări.

— Hei, dădu ea din cap, nonșalant.

Făcu cu ochiul și-și continua coborârea.

Ashley zâmbi. Ar putea să facă din nou singurul lucru. Bucată de tort.

Cu excepția anxietății legate de primele întâlniri. Și întâlnirile proaste la orb. Și faptul că ar fi de așteptat să petreacă în fiecare

vineri și sâmbătă noaptea, în viitorul apropiat, afară, în loc să se ghemuiască pe canapea în pantaloni de pijama.

La naiba. Au existat avantaje în relațiile monogame pe termen lung. Doar nu cel în care se afla în prezent. Sau prefăcând că se află.

Ashley clătină din cap. Prea multe gânduri, nu suficientă tequila. Ea făcea o poză de pe balcon și apoi găsea barul de la etajul al doilea.

Și-a pus paharul cu apă pe o masă de cocktail lângă balustradă și a căutat telefonul în ambreiaj.

Firele de păr de pe ceafă i s-au ridicat, iar locul dintre omoplați îi furnică. Ea știa ce înseamnă asta. Pericol.

Ashley se învârti.

CAPITOLUL 13

Jason se aplecă dezinvolt de cealaltă parte a mesei. Îmbrăcat într-un alt costum – de data aceasta fără cravată – avea o bere în mână și o expresie de necitit pe chipul perfect.

Se priviră unul la altul în tăcere câteva secunde. Ashley și-a încrucișat brațele. — Înțeleg că asta nu este o coincidență?

Scoase un telefon din buzunarul jachetei și i-l întinse. Starea lui Georgie pe Facebook era pe ecran. „Happy hour(e) cu ASAP. Lasă tequila să curgă la Lansare!”

„Există vreun motiv pentru care mă urmărești prin prietenii mei de pe Facebook? De unde ai știut cât mai curând posibil că sunt eu?”

El a ridicat o sprânceană și Ashley și-a dat ochii peste cap. „Corect, expert în securitate. Am uitat.”

„Chiar crezi că este o idee bună să te plimbi singur prin club, pe jumătate beat?” Tonul îi era tăiat.

Ashley pufni. Era pe jumătate beată. „Nu văd de ce te preocupă ceva.”

A rotunjit masa, trecând între ea și balustradă. Ea se încruntă la el. — Nu mai lucrez pentru diseară, *șefu’*. ”

„Pot observa asta. Mă întreb dacă ai plecat definitiv de la serviciu.”

„Începi să mă enervezi cu adevărat.” Și-a scos bărbia în afară. „Nu trebuie să-ți justific cum îmi petrec timpul.”

„Focuri de artificii sfinte.” Georgie a apărut magic lângă Ashley. „Te las în pace cinci minute și tu alegi o luptă cu Tall Dark și Angry.”

„Pentru dumneavoastră.” Îi întinse lui Ashley unul dintre cosmosurile pe care le purta și apoi îi întinse lui Jason mâna ei acum goală.

„Sunt Georgie, păstrătorul acestei doamne drăguțe în seara asta.”

El o luă de mână. „Poate că ar trebui să încerci să o ții puțin mai aproape. Ea rățăcea singură pe aici.” Tonul lui Jason era rece și

Ashley se întrebă dacă era singurul om de pe planetă imun la farmecul lui Georgie.

— Nu trebuie să fii nepoliticos, Jason. Georgie, acesta este Jason tipul de securitate fierbinte și viclean. Jason, acesta este cel mai bun prieten al meu, Georgie, care știe că sunt complet capabil să am grijă de mine. Acum, dacă ne scuzați. Avem multe băuturi de consumat.”

Ea clinti paharul cu al lui Georgie. „Noroc”, au spus ei la unison.

Ashley sorbi adânc.

— Deci tu ești *acel* Jason, spuse Georgie, privindu-l peste pahar. "Interesant."

— Un tip de securitate atrăgător și viclean? Gura i s-a înclinat. „Ar trebui să adaug asta la cărțile mele de vizită?”

— Nu-l lua ca pe un compliment, se încruntă Ashley. „Nu mă simt foarte elogios față de tine acum.”

Jason a zâmbit, dar telefonul lui a semnalizat. Aruncându-i o privire, se încruntă. „Trebuie să iau asta. Vă rog să așteptați aici?”

"Vedeți. De ce nu începi toate conversațiile așa? Este mult mai plăcut.”

Considerând asta ca un da, Jason s-a îndepărtat pentru a se ocupa de apelul telefonic.

Georgie o lovi pe umăr. „ Este un tip de securitate super fierbinte?”

"Da." Ashley luă sumbră o înghițitură mare de cosmo. „Și nu este fericit că sunt aici, punându-i în pericol planul.”

„A spus asta?”

"Nu știu. Era mai degrabă „Sunt Jason Baine”. Sunt foarte înalt și supărat. Ar trebui să te simți prost. Bla bla bla.”

Georgie se dizolvă într-un acces de râs. „O, Doamne, mi-a fost dor de tine! Mai ales că te-ai beat.”

"Si tu mi-ai lipsit! Ce am de gând să fac în timp ce tu mergi la galivant în toată lumea?”

„Gallivanting? Sunt multe silabe pentru cineva în starea ta.”

Încă râdeau când Jason s-a întors, punându-și telefonul în buzunarul jachetei. „Doamnelor, aș vrea să-mi cer scuze că am plecat

pe picior greșit. Eram îngrijorat pentru că orice femeie – indiferent cât de capabilă – singură într-un mediu ca acesta poate fi încă în pericol. Putem să o luăm de la capăt și pot să vă alătur?”

— Vă rog să mă scuzați în timp ce mă vorbesc cu colegul meu, spuse Ashley încrezător.

Cele două femei i-au întors spatele și au început să șoptească. Ei au dat din cap și s-au întors ca unul să-l înfrunte.

„Vor fi acceptate scuzele dumneavoastră și vi se va permite să vă alăturați nouă dacă îndepliniți următoarele criterii”, a anunțat Ashley.

„Primul, ne vei face o poză pentru că, să recunoaștem, arătăm minunat și brațele noastre nu sunt suficient de lungi pentru a surprinde minunatul din cap până în picioare într-un selfie”, a spus Georgie.

„Și doi, te vei duce la barman și vei comanda un daiquiri de căpșuni cu frișcă suplimentară, pe care o vei bea apoi.” spuse Ashley, încrucișându-și brațele. „Acceptați acești termeni?”

Jason a respins un oftat. "Da-mi telefonul tau."

###

Era un sport surprinzător de bun, își spuse Ashley, cu mâna sub bărbie, în timp ce îl privea pe Jason sorbind ultimul din daiquiri.

"Bun?"

„De fapt, nu este rău.” Se uită în pahar, încruntat.

— Așteaptă doar până te lovește goana de zahăr, a avertizat Georgie. „Dacă bei mai mult de una dintre acestea pe oră, s-ar putea să ajungi într-o comă diabetică.”

Jason a împins paharul. "Bine de stiut. Si acum ce?"

„Acum dansăm!” Georgie se dădu înapoi de la masă. „În sfârșit avem un bodyguard, cât mai curând posibil!”

Ashley a râs. „Este plăcut să ai un tip pe podea sau să pândească în apropiere, astfel încât străinii să nu fie prea, ăă, mâinile,” a explicat ea. Îl trase cu ea în timp ce îl urmărea pe Georgie spre scări.

„Ești dansator sau pânditor?” întrebă ea peste umăr în timp ce coborau.

"Ce?"

Muzica pulsa la niveluri care vibrau creierul.

Ashley se opri brusc pe ultima treaptă și Jason o apucă de umerii pentru a o liniști. Ea s-a rezemat de el. Alcoolul l-a făcut ceva mai puțin înfricoșător și chiar mai... de dorit.

„Am spus, ești dansator sau pânditor?”

"Să aflăm."

Ashley l-a prins din urmă pe Georgie și împreună și-au străbătut corpurile de pe podea până în centru.

Ea a remarcat că Jason stătuse la bar. Privind.

„Se pare că prietenul tău nu poate să atârne”, a strigat Georgie peste muzică.

Ashley clătină din cap și se relaxă în muzică. "Nu sunt surprins. Nimeni nu poate arăta atât de bine într-un costum și să danseze."

— Ai de gând să te culci cu el?

Ashley s-a împiedicat de picioarele ei. "Ce?"

Georgie se aplecă înăuntru. „M-ai auzit! Tu ești?"

„O, Doamne, Georgie!"

„O, Doamne, are dreptate!” Legănându-se în ritmul muzicii, ea a bifat punctele de pe degete. "E superb. El știe că logodna ta este inexistentă. Îi pasă suficient de mult încât să te urmărească într-un club și să te îngrijească. Și nu-și poate lua ochii de la tine."

Ashley aruncă o privire în direcția lui. Și i-a întâlnit privirea.

„Ash, *mocnește*."

„Da...” Chiar a făcut-o. „Dar nu pot să mă culc doar cu el. Nici măcar nu am ieșit din relația în care sunt."

„Steven a ieșit deja din relație."

"Știi că!" Vocea lui Ashley se luptă cu muzica. „Dar uită-te la el. Cum mi-as rezista? Sunt copleșit doar având o conversație cu el. Și nu știu dacă pot avea încredere în el."

„Sunt niște bărbați cu care nu trebuie să te ții. Tu fii tu, lasă-l să fie el și bucură-te de acest dar de la Dumnezeu pentru a compensa furtuna în care te afli acum.”

— Deci spui că aș fi prost să nu o fac?

„Niciodată prost, dragul meu prieten. Doar pui.”

„Bock. Bock. Doar că nu sunt încă pregătit. Și nu știu dacă voi fi vreodată pregătit pentru cineva la fel de mocnit ca Jason Baine.

„Pot să nu fiu de acord cu respect, dar totuși să-ți susțin decizia”, a oftat Georgie.

„Este corect din partea ta.”

Cântecul s-a schimbat și Georgie a țipat. "Îmi place acest cântec!" Un bărbat în fedora roz i-a atras atenția. — Tu în pălărie, urlă ea. „Îl știi pe acesta, nu?”

Ashley a râs și a privit-o pe Georgie și noua ei prietenă țeșând și alunecând într-un pas complicat.

Ea și-a ridicat mâinile și s-a legănat la ritm. Muzioterapia.

Mâinile i-au alunecat în jurul taliei din spate. Dar nu erau mâinile potrivite. Palmele transpirate și degetele groase îi strânseseră șoldurile.

Ashley ieși din strânsoare și se întoarse. Partenerul ei neinvitat nu era Jason Baine. Câteva cearșafuri în fața vântului și abia mai înalt decât ea, el strălucea sub un strat plin de sudoare.

Când întinse din nou mâna spre ea, Ashley clătină din cap. "Nu, mulțumesc."

"Haide iubire." El a apucat-o de braț, iar Ashley l-a ocolit.

"Inca nu."

O altă pereche de mâini se așeză pe șoldurile ei. Cei potriviți.

Ea a simțit energia și căldura alunecând prin ea.

"Părăsi. Acum." Jason nu a trebuit să strige peste muzică. Mesajul a fost primit tare și clar, iar prietena ei transpirată s-a retras în grabă.

El o întoarse și o trase aproape. După cea mai scurtă ezitare, ea și-a pus brațele în jurul gâtului lui. Chiar și pe călcâie, a trebuit să-și lase capul pe spate pentru a se uita la el.

S-au mutat împreună la ritm. Mâinile lui o cutreieră pe spate, iar ea se bucura de fiorul contactului cu pielea pe piele.

„Mulțumesc, dar nu a fost necesar.”

„Sunt sigur că poți avea grijă de tine, dar m-am gândit că voi simplifica procesul.”

„Apreciez gândul.”

„Când văd că faci alegeri periculoase, mă îngrijorează.”

„Nu voi pune în pericol misiunea. Este doar o ieșire cu prietenul meu.”

„Nu sunt preocupat de misiune. Sunt îngrijorat pentru tine. Vreau să fii în siguranță.”

„De ce ar trebui să-ți pese când propriului meu logodnic nu îi pasă?”

„Îmi pasă de ce se întâmplă cu tine”, întinse mâna și trase linia maxilarului ei cu degetul.

Ashley simți că fardul îi încălzește obraji. Genunchii ei goi îi strâneau interiorul picioarelor pantalonilor.

„Nu știu ce să spun la asta. Ceea ce fac cu timpul meu nu este de fapt preocuparea ta.”

„Totuși, încă mă preocupă.”

„Deci unde ne lasă asta?”

„Într-o situație ciudată.” De data aceasta și-a trecut degetul mare peste buza ei de jos. A considerat-o o victorie când nu a lăsat-o să tremure.

Buzele ei s-au întredeschis și și-a atins limba de pielea lui doar pentru o secundă. Ea a văzut schimbarea în ochii lui. Ascutirea. Jason o trase mai strâns de el, trăgându-și mâna pe falca ei până la gâtul ei.

„Baieti!”

Ashley a sărit vinovat înapoi și în Georgie. S-au încurcat și aproape că s-au prăbușit la grămadă înainte ca Jason să întindă mâna să-i liniștească.

— Văd că este timpul pentru o nouă rundă de băuturi, spuse el ironic.

— Să facem o ultimă rundă de apeluri, a sugerat Georgie. „Mâine am un mic dejun în familie pentru care nu vreau să fiu mahmureală.”

Jason a strâns tăcut brațul lui Ashley. „Voi lua băuturile.” A dispărut în mulțime.

„Ce a fost *asta* ?” Ashley lovi pe brațul lui Georgie.

Georgie o lovi pe spate. „Ce a fost ce?”

„Voiam să-l sărut. Eram pe cale să mă pregătesc să-l sărut, iar tu l-ai întrerupt intenționat!”

„Uh, da! Părea să te mănânce de viu și tocmai ai terminat să-mi spui că nu ești pregătit.

„Nu ai terminat să-mi spui să fiu gata?”

„Încerc să fiu respectuos față de alegerile de viață îndoielnice ale prietenului meu.”

Ashley gemu. „Mulțumiri. Cred că.”

„Ce zici de un compromis? Dormi pe ea în seara asta înainte de a decide dacă ești sau nu o găină uriașă care se lipsește de...” se uită peste umăr spre locul în care stătea Jason la bar. „Care ar putea fi una dintre cele mai frumoase plăceri ale vieții.”

Ashley îi urmă privirea. „Crezi că construim asta pentru a fi o fantezie ridicolă pe care realitatea nu ar putea fi niciodată la înălțimea?”

„Nu. Cel mai epic sex vreodată.”

Ashley oftă. „Da, asta am crezut.”

Și-au făcut ultimele fotografii și Jason i-a turnat cu grijă într-un taxi și i-a trimis înapoi la hotelul lui Georgie, dar nu înainte de a-i face să-i promită că le va trimite mesaje când vor intra în cameră.

Ashley nu s-a deranjat să-l întrebe de unde știa el unde stă ea. Era prea ocupată să țină mâna pe care o sărutase la gură în timp ce se uita pe fereastră.

— Îți petreci noaptea, nu? întreabă Georgie.

„Nu te pot lăsa să te bucuri singur de acea suită de hotel uimitoare, nu-i așa?”

Se simțea caldă și somnoroasă și... îngrijită.

— Minunat, spuse Georgie cu o voce de cântec.

CAPITOLUL 14

Un Steven care fluiera a trezit-o pe Ashley dintr-un vis relativ erotic despre Jason.

"Prunc. Trezește-te. Vii?"

Era pe punctul de a face în vis, înainte de întrerupere.

— Mmmmp, mormăi Ashley în pernă. Nu era pregătită să renunțe la vis și să înfrunte realitatea ei. Alarma lui Georgie suna la 6:30 în acea dimineață și Ashley a decis să facă „plimbarea rușinii” acasă, în loc să rămână până la check-out. Se târase în pat imediat după ora 7 pentru a mai prinde câteva ore de somn.

"Vino iubito. Clatite cu afine? Slănină? Multă cafea?"

Ashley se rostogoli pe o parte. "Gustare?" Ceea ce fusese cândva o tradiție săptămânală pentru ei s-a transformat anul acesta într-un lucru pe care „obișnuiau să facă”.

„Da. Nu te-am văzut prea mult în ultima vreme și timpul meu de plecare este până la 1. Hai că va fi ca pe vremuri.”

Nu probabil, se gândi Ashley. Era sfâșiată. Ultimul lucru pe care și-a dorit să-l facă era să petreacă o masă de duminică dimineață cu Steven. Dar ce modalitate mai bună de a obține informații decât din gura calului prost?

Ea oftă în pernă. „Acordă-mi 10 minute și voi fi gata.” Ashley a așteptat până când l-a auzit plecând înainte de a se ridica.

Ashley s-a târât din pat și și-a pus pantaloni curați de yoga și un tricou moale cu mânecă lungă, în albastru regal. Și-a îngrămădit părul pe cap într-un nod dezordonat, și-a adăugat un strat de rimel pe gene și și-a pus o eșarfă în jurul gâtului.

L-a găsit pe Steven în sufragerie îmbrăcat în pantaloni kaki și un tricou polo. Și-a strecurat repede telefonul în buzunar când a văzut-o. Era ceva ce făcuse de un milion de ori înainte, doar că acum ea știa ce înseamnă.

Când bunul ei simț o abandonase complet? Semnele erau atât de evidente acum, încât era și mai supărată pe ea însăși pentru că nu și-

a dat seama singură. A fost nevoie de un megamilionar cu un teren de rachetă pentru a sublinia ceea ce este dureros de evident.

Și-a lipit un zâmbet pe față. "Gata de plecare?"

„Asta porți?” Îi privi ținuta critic.

În urmă cu două zile, acea judecată ar fi trimis-o înapoi în dulap.

"Da." Trecu pe lângă el, luându-și portofelul și telefonul de pe insula bucătăriei. "Să mergem."

În mod normal, ea ar argumenta că ar trebui să meargă cele patru străzi până la Randolph House, dar astăzi, cu o durere de cap surtă și un nou motiv pentru a evita luptele, Ashley doar s-a ascuns în spatele ochelarilor de soare supradimensionați și s-a alunecat pe scaunul pasagerului.

„Deci cine joacă golf astăzi?”

Se lăsă cu spatele pe scaunul din piele și îl lăsă pe Steven să rățăcească în jurul lui patru.

###

Un shley a luat o mușcătură de slănină și s-a uitat la Steven. M-am uitat cu adevărat la el. Părul deschis devenise puțin lung. Exista o buclă ușoară la capete, care de obicei semnala că o tunsoare era în program.

Cămașa îi era bine presată și Ashley se întrebă dacă se apucase de călcat sau dacă tocmai se hotărâse să înceapă să-și curățeze toate hainele. Purta un ceas pe care Ashley nu-l mai văzuse niciodată. Un ceas foarte frumos.

— Frumos ceas, spuse ea, făcând semn cu slănină spre unitatea sclipitoare din inox de pe încheietura mâinii lui.

Steven se uită în jos la el și își potrivi banda de aur de la încheietura mâinii. "Mulțumiri. Este nou."

"Pot să o vad?"

Își întinse brațul, iar Ashley își trase mâna mai aproape. Era prima dată când îl atinge de bunăvoie de când aflase. Ea încercă să nu se gândească la cât de mult voia să-i rupă antebrațul în jumătate și, în schimb, studie cadranul ceasului.

Era un Rolex.

„M-am gândit să mă tratez cu ceva nou.”

A crezut că se va răsfăța cu un Rolex? N-avea cum naiba să-și permită un Rolex nou-nouț. „Este, uh, foarte frumos.”

Și-a tras brațul înapoi și a luat o gură de suc de portocale. "Mulțumiri. M-am gândit că, deoarece lucrurile merg bine, merit ceva frumos.”

Tipul care a împrumutat 20 de dolari de la ea săptămâna trecută pentru a-i plăti livratorului de pizza merita un Rolex de aur.

Ashley era dispusă să parieze că ceasul venea de la o anume blondă rece ca gheața. Poate a fost un cadou „mulțumesc pentru încălcarea legii și pentru că ai înșelat logodnica cu mine”. Un dublu pumn în intestin, de când Ashley economisise luni de zile pentru a-i cumpăra ultimul său ceas pentru absolvire. La acea vreme, un ceas de 500 de dolari părea o comoară de neprețuit.

Ashley și-a mușcat limba și s-a concentrat asupra omletei ei.

„Deci, ce se întâmplă la serviciu zilele astea? Mai te uiți la alte opțiuni?”

Neînțelegător, Steven și-a tăiat cârnații cu entuziasm. „Da, mă uit la câteva oportunități. Unul în special.”

„Este în oraș?”

„Inițial, dar există o posibilitate de relocare.”

Ashley doar se uită la el. „Uh-huh.” O sută de comentarii sarcinate i-au trecut prin minte. Tipul se gândea să ridice și să se mute și nu se gândise să-i spună asta? Femeia cu care trebuia să se căsătorească? Niciun gând nu i se acordă slujbei ei, vieții ei aici în oraș -

Poate că plănuia să se mute cu altcineva.

Ea respiră adânc, liniștit. „Există o linie de timp pentru asta? Știi când va ajunge oferta?”

"Câteva săptămâni. Probabil până la sfârșitul lunii viitoare.”

Furculița lui Ashley i-a scăpat din mână și zgomot pe farfurie.

— Uau, în curând, și-a dres glasul și a întins mâna după cafea.

Steven a ridicat din umeri în timp ce își croia drum printre clătite. „Este timpul pentru o schimbare, nu crezi?”

„Nu aş putea fi mai de acord.”

Chelnerița le degajase farfuria și se întorcea cu cecul când sună telefonul lui Steven. Se uită la ecran și se ridică în grabă.

„Trebuie să iau asta, iubito. Te superi să primești cecul?” Se întoarce și se îndreaptă spre bar fără să aștepte un răspuns. „Hei, da. Nu, nu este un moment rău.”

Ashley își dădu ochii peste cap și întinse mâna după portofel. Telefonul ei a semnalizat pe masă.

Arătai frumos aseară. Cum te simți?

Ashley nu a putut opri zâmbetul sau senzația de căldură din pieptul ei în timp ce citea textul lui Jason. La naiba. Ea urma să se culce cu el. Și avea să fie uimitor.

CAPITOLUL cincisprezece

Din moment ce a avut restul de duminica liber, Ashley a decis să se schimbe și să meargă în magazin pentru câteva ore pentru a avea un avans în documentele de săptămâna următoare.

Cu cât făcea mai mult acum, cu atât mai mult timp putea să-l pândească pe Steven în timp ce era la serviciu. Magazinul era deschis doar până la 3, așa că i-a putut ține companie Janicei un pic înainte de a hiberna în back office.

Îmbrăcată cu capris negru subțire și un pulover simplu negru cu gât, Ashley s-a considerat suficient de respectabilă pentru clienți și suficient de confortabilă pentru orice îndoire și ridicare care ar putea fi necesară.

Ashley a găsit-o pe Janice ajutând-o pe foarte însărcinată Magda Olson, un chirurg vascular cu un gust impecabil.

„Dr. Olson! Arati minunat! Cât mai?” întrebă Ashley, arătând spre umflătură.

„Încă două săptămâni! Janice tocmai îmi arăta aceste imprimeuri în acuarelă. Ce părere ai despre ei pentru creșă?”

Ashley a privit peisajele maritime de vis, cu slipurile lor de verde și albastru. „Mai ai poza creșei pe telefon?”

"Desigur! De ce nu m-am gândit la asta? Uf, creier de copil. Iată-l!" Triumfătoare, și-a scos telefonul din adâncul ghetei din piele și și-a trecut prin poze. "Aha!"

Ashley aruncă o privire spre ecran și înapoi la amprente. „Dr. Olson, acestea sunt perfecte! Parcă ar fi pictate pentru camera ta.”

Dr. Olson a făcut un pic shimmy. „Încheie-le, doamnelor! Pepiniera este oficial gata.”

Râzând, Janice îl conduse pe doctor la registru, în timp ce Ashley rămase în urmă pentru a rearanja afișajul. Inventarul de pe amprente era puțin scăzut, iar ea a notat mental să contacteze artistul pentru a vedea dacă mai avea ceva pregătit pentru ele.

Ashley și-a petrecut următoarea oră ajutând cu o mână de clienți înainte de a se întoarce la birou.

Ea i-a trimis un e-mail artistului de acuarelă în timp ce era încă proaspătă în mintea ei și apoi a deschis situația financiară. Ultima lună păruse mai aglomerată decât de obicei și voia să vadă dacă cifrele erau de acord.

Barbara ar fi foarte încântată, se gândi Ashley în timp ce își făcea drum prin săptămânile. Au fost deja peste totalul lunii de anul trecut și au mai rămas două săptămâni.

Probabil că erau gata să angajeze un alt angajat cu jumătate de normă care să ajute la acoperirea weekendurilor, mai ales cu vara pe drum. Ashley scria un anunț de angajare pe care să-l trimită lui Barbara pentru aprobare, când sună telefonul de la birou.

"Care-i treaba?"

„Da, tocmai verificam să văd dacă comanda domnului Donahue a fost încă primită?” Vocea lui Janice era aerisită și profesionistă, dar Ashley putea auzi zâmbetul din ea.

Ea a râs în receptor. "Domnul. Donahue" era codul pentru „vino afară și vezi ceva amuzant/sexy/ciudat”.

"Pe drum!" Ashley închise și ieși grăbit.

Ultima dată când a fost un domnul Donahue, a fost o femeie cu doi Yorkie minuscule în pulovere asortate.

Ashley se îndreptă direct spre Janice, în spatele casetei. "Ce este?" ea a șoptit. Janice nu și-a luat ochii de la fața magazinului, dar a dat din cap în acea direcție.

Nu era un câine mic. Era un bărbat înalt, într-un costum impecabil.

Jason.

Ashley a încercat să ignore fluturii care și-au luat instantaneu zborul.

„L-am întrebat dacă pot să-l ajut să găsească ceva, dar a spus că doar caută. Te-ai deranja dacă aș fugi cu el și aș lua câteva

săptămâni libere de la serviciu pentru o lună de miere pentru a pune capăt tuturor lunilor de miere?

„Du-te înainte, dar lasă-mă să vorbesc mai întâi cu mirele tău.”

Janice s-a evantai cu o broșură. „Nu te apropia prea mult. S-ar putea să te încingi.”

— Nu glumești, spuse Ashley pe sub răsuflarea ei. Ea a părăsit siguranța tejghelei și a trecut la el. Chiar și într-o duminică, era în costum. Azi a fost o marina clară.

Se întoarse spre ea de parcă ar fi simțit-o. "Buna ziua."

Ce era cu vocea aceea? Ca whisky-ul la lumina focului.

"Bună. Ce faci aici?" Ashley și-a păstrat tonul scăzut și și-a ocupat mâinile rearanjând afișajul cu lumânări de soia.

„Eram în cartier înainte de o întâlnire și am avut nevoie de un cadou.”

„Și așa ai venit aici?”

„A venit foarte recomandat de către manager.”

Ashley a zâmbit ironic. „Ei bine, nu poți învinge asta. Ce fel de cadou și cine este destinatarul norocos? Și este sigur să fim văzuți împreună?”

"Atat de multe întrebări." Jason luă o lumânare din lemn de santal și adulmecă. „Ceva strălucitor și agitat pentru o femeie care a fost mâna mea dreaptă timp de nouă ani. Și atâta timp cât poți să te stăpânești și să nu-mi rupi hainele, ar trebui să fim bine.”

Ashley și-a dat ochii peste cap. — Voi încerca să-mi țin instinctele mai josnice la distanță, spuse ea sec.

A observat-o pe Janice dincolo de magazin, făcând o mișcare exagerată de evantai din spatele tejghelei.

„De ce nu ne uităm aici?” Ashley arată înspre partea îndepărtată a magazinului, în afara vederii lui Janice.

Ea i-a ghidat în jurul peretelui despărțitor folosit în prezent ca spațiu de galerie pentru scenele alb-negru din River Walk.

Jason aruncă o privire în jur la vitrinele din colț. „Aceasta trebuie să fie secțiunea ta strălucitoare și agitată.”

Suporturi vibrante, inele sclipitoare pentru șervețele, oglinzi mici cu gresie și articole de bar pictate manual s-au amestecat pe rafturi și blaturi de masă într-o revoltă de culoare și strălucire.

„Nu știu unde să mă uit mai întâi”, a spus el.

Ashley a râs. „De obicei, asta spun bărbații când vizitează această parte a magazinului. Spune-mi mai multe despre mâna ta dreaptă.”

„Numele ei este Mona. Luni va împlini 59 de ani, își oferă bonusul anual la adăpostul ei preferat pentru animale, se bucură de vin ieftin în pahare de cristal și sponsorizează în fiecare vară un elev de liceu la o tabără de artă locală. Și dacă se va retrage vreodată, voi fi pierdut fără ea.”

Ashley și-a strâns mâinile. „Sună minunat. Cred că am lucrul perfect.” S-a mutat într-o colibă primitivă și a ridicat ușor o vază de sticlă de pe raft. „Aceasta este o vază cu clopot suflată manual, făcută din sticlă reciclată. A fost făcut de o femeie din Swaziland. În Africa. Satul ei strânge sticle de sticlă și le transformă în comori.”

Jason a luat vaza de la ea și a ridicat-o la lumină. Era greu, dar curbele curgătoare erau aproape senzuale. Petele de bule de sub suprafață au dat piesei farmec.

"Perfect. Acum ce punem în el?"

„Clanii. Roz.” spuse Ashley dând din cap. „Lucrăm cu un florar la blocul următor, care face aranjamente frumoase. Am cardul lui la registru.”

„Ești foarte bun la asta.”

"Mulțumesc. Găsirea cadoului perfect luăm destul de serios aici.”

I-a întins vaza înapoi. "Cum te simți azi?" Își păstră vocea scăzută, cu ochii pe fața ei.

Stând atât de aproape, cu degetele atingând sticla rece, Ashley simți că pielea de găină i se ridică pe piele.

Prea multe complicații. Fă-o simplă, se ordonă ea.

„Mă doare puțin capul, dar asta e mai mult de la brunch decât aseară.”

„Amândoi ați supraviețuit brunchului?”

"De abia. Poartă un Rolex nou, care cred că ar putea fi un cadou și se așteaptă la o ofertă de muncă până la sfârșitul lunii viitoare."

Jason dădu din cap și se gândi la informații. „Deci, se pare că cronologia noastră tocmai s-a strâns. Ia cina cu mine diseară. Putem discuta despre ce trebuie să cauți.”

Ashley ridică o sprânceană. "Cină? De ce nu-mi trimite mesaje?"

El a zâmbit și i-a împins o șuviță de păr în spatele urechii. „Trebuie să mănânci, nu? Luați în considerare această multi-tasking.”

„Hmm”, bătu ea cu un deget în bărbie. „Cred că totul se reduce la locul în care mergem la cină.”

"Casa mea?"

— Bună încercare, campion. Nu."

Jason oftă. "Amenda. Te voi scoate. În public. Unde nu mă poți mutila."

Ashley dădu din cap. „Atunci accept invitația ta.”

El a zâmbit. „M-am gândit că ai putea. Este greu să rezisti unui tip de securitate fierbinte și viclean.”

Ashley și-a dat ochii peste cap. „Știam că unul se va întoarce să mă muște. Ai noroc că singura mea altă opțiune pentru cină este cu Steven și o masă cu el a fost suficientă. Mai ales când a trebuit să ridic cecul în timp ce el a primit un telefon de la iubita lui.”

„Ține minte, lopata mea îți stă la dispoziție. Încercați doar să nu aveți nevoie de ea până când avem suficient pentru a le fixa pe un perete.” Se uită discret la ceas. „Te superi să mă suni înainte să plec? Pot să te iau înapoi aici la 6.”

Ea a simțit un mic gâdilă de dezamăgire și a înlăturat-o imediat. Nu-i plăcea că era ceva electric în a fi aproape de el. Inima îi bătea puțin mai repede și simțurile îi erau puțin mai ascuțite când el era în cameră. Dar poate pentru că ea încă se simțea ca o pradă în jurul lui.

Simplu. Simplu, simplu, simplu.

— Sigur, zâmbi ea strălucitor. „Facem împachetare foarte drăguță pentru cadouri, dar dacă ai de gând să-i primești Monei

florile, ar fi mai mult o declarație dacă toate ar fi puse împreună pe biroul ei când vine luni.”

„Buna observatie.”

L-a condus înapoi la registru... și pe Janice.

— Janice, acesta este domnul Baine.

Janice îi aruncă un zâmbet orbitor. „Bună ziua, domnule Baine. Ai un gust excelent, dădu ea din cap spre vază.

„Mulțumesc, Janice. Am mers doar cu opinia expertului.”

„De obicei, acesta este cel mai sigur pariu pe aici”, a râs ea. „Și ce se va întâmpla în ea?”

— Crini, spuse Ashley, în timp ce scotea eticheta discretă de preț.

„Roz.” a furnizat Jason.

Janice a încuviințat din cap și a înghiontat-o pe Ashley cu piciorul.

„Janice, poți să-i dai cardul domnului Baine Lorenzo?” Ashley și-a punctat cererea călcând pe piciorul lui Janice.

— Cu siguranță, ciripăi ea. „Lorenzo este minunat, domnule Baine.”

Ashley i-a dat lui Jason totalul, observând că suma - suficient de mare pentru a cumpăra o pereche foarte respectabilă de Ferragamos - nu a justificat nici măcar o clipă.

Și-a mâzgălit semnătura peste chitanță și i-a întins pixul înapoi lui Ashley, cu degetele zăbovind-se. „Vă mulțumesc pentru ajutor.”

Ashley încercă să ignore zumzetul din urechile ei, în timp ce privirea lor ținea și degetele se periau.

Se îndreptă spre ușă plecând, Ashley și Janice privindu-l.

„Cine a fost acela? De unde îl cunoști? Și cum nu te-ai topit într-o băltoacă tocmai acum?”

Ashley a suflat și s-a sprijinit de teighea. „Deci nu sunt doar eu? E chiar atât de fierbinte?”

„Am călătorit în toată lumea și am întâlnit cu mulți, mulți, *mulți* bărbați frumoși. Și pot spune definitiv că acesta este cel mai tare om de pe planetă. Repet, de unde îl cunoști?”

„L-am întâlnit vineri seară la un cocktail pentru munca lui Steven.”

„L-ai cunoscut vineri și a apărut astăzi aici? El este clar în tine. Ce spune Steven? Oh, naiba cu Steven. Pune-l lângă Mr. Hot Body și arată ca un gnom de grădină.”

Ashley pufni în ciuda ei. Părerea lui Janice despre Steven nu fusese foarte ridicată de când a ridicat-o pe Ashley de Ziua Îndrăgostiților anul trecut. S-a dus la băutură după muncă și nu a ajuns acasă decât a doua zi dimineată.

S-a gândit să-i explice situația lui Janice, dar a decis să nu o facă. Cu cât sunt mai puțini oameni care știau ce se întâmplă, cu atât ar fi mai bine. Și cu atât s-ar putea termina mai repede.

###

Un shley închise ușa biroului și se rezemă de ea. Și-ar fi dorit să poată închide totul din mintea ei la fel de ușor.

Furia față de Steven și infidelitatea lui s-au luptat cu prea multe gânduri despre Jason. Ea nu știa ce se întâmplă acolo, dar era prea preocupată de el. Viziuni i-au înghesuit mintea. Fața lui, acei ochi pătrunzători, senzația pe care o avea când l-a găsit privind-o.

Ea a clătinat din cap pentru a limpezi. Ultimul lucru absolut de care avea nevoie în viața ei acum era o pasiune exagerată, se avertiză ea.

„Nu este loc în viața ta pentru cineva ca Jason Baine”, și-a amintit ea. Prezența lui era prea mare, prea puternică. S-ar putea pierde acolo.

Poate că cina de diseară a fost o idee proastă.

Telefonul ei de pe birou bâzâia. Un text de la Steven.

Nu voi fi acasă la cină. Întâlnire târzie.

Era aproape sigură că știa ce fel de întâlnire târzie avea să aibă Steven într-o duminică. I-a făcut pielea să se târască. De câte ori o atinsese după ce venise acasă de la Victoria?

Ei bine, acum nu era niciun motiv să nu mergi la cină cu Jason.

„Este doar cina”, șopti ea. Ea ar putea face asta.

Ea putea să păstreze o distanță de siguranță față de Jason, indiferent de ceea ce s-a întâmplat fizic și să-l scoată pe Steven din viața ei. Și o ia de la capăt.

Ashley ia trimis un mesaj lui Steven.

BINE. Noroc. Ne vedem când ajungi acasă!

CAPITOLUL ȘAISISE

S-a părăsit magazinul pentru a face niște comisioane după închidere. Ea a prins capătul pieței de fermier și și-a făcut provizii de câteva lucruri pentru prânz. Apoi a ajuns la farmacie pentru a lua o rețetă și a ajuns să cumpere jumătate din culoarul de produse cosmetice pentru a-și condimenta aspectul înainte de „doar cină”. Nu era timp suficient să fugă acasă să se schimbe, dar măcar chipul ei putea să arate mai chic.

„Este doar cina, nu e mare lucru”, a scandat ea, aplicând o nuanță trandafirie pe buze și întinzându-și creionul de ochi pe linia genelor.

S-a întors la magazin pentru a termina de despachetat o livrare mică și pentru a adăuga articole noi în sistem. Expoziția de vase pictate manual lua forma și era sigură că piese vor ieși pe ușă începând de luni dimineata.

Surprinsă de o bătaie în sticlă, se întoarse și trase adânc aer în piept. Jason era la ușă. Așteptare.

Ashley descuie ușa și o ținu deschisă pentru el. Era încă în costumul lui și Ashley se simțea puțin conștientă de alegerea ei vestimentară. „Nu mergem nicăieri, nu-i așa?” Își aruncă privirea în jos la ținuta și la balerini.

Și-a strecurat mâinile în buzunare. „Ești mai mult decât bine.”

„Se pare că mergem la două cine diferite.”

Jason a studiat-o o clipă și apoi și-a slăbit cravata. L-a scos, l-a băgat în buzunarul jachetei și apoi și-a desfăcut nasturele de sus al cămășii sale albe.

"Mai bine?"

Ashley nu se putu abține să nu se uite la urmă de piele. "Mult."

Aruncă o privire în jurul magazinului întunecat. „Trebuie să faci ceva înainte să plecăm?”

A încuiat ușa din față. „Lasă-mă să-mi iau geanta și să armez alarma. Putem ieși în spate.” Ea a condus drumul pe lângă registru și pe hol până la birou. A așteptat în prag, făcând spațiul mic să se

simtă și mai aglomerat. Ashley și-a aruncat telefonul în ambreiaj și a stins lampa de birou, trimițând camera în întuneric. Bâjbâind după cheile, se întoarse și alergă ferm spre el.

El o sprijini cu mâinile, cu fața învăluită în întuneric. Singura iluminare era strălucirea roșie din spatele lui de la semnul de ieșire plictisitor de pe hol.

Ashley îi simțea respirația pe fața ei întoarsă. Pulsul i s-a accelerat. Era atât de aproape. Căldura care iese din corpul lui îi încălzește palmele prin cămașa lui. Mirosea a săpun și mirodenii.

„De ce continuăm să ajungem aici?”

„Știi de ce.” Gura lui era la doar o șoaptă de buzele ei. Degetele lui lungi și-au îndoit strânsoarea pe brațele ei.

Ashley îi auzea sângele pompând în cap. „Nu crezi că asta este o idee cu adevărat stupidă?”

Respirația lui era fierbinte pe pielea ei. "Da, este." El i-a eliberat brațele, dar i-a prins mâna când a început să se dă înapoi. Jason a întors palma în sus și și-a coborât buzele în centru. „Vreau să te văd când te ating prima dată.”

Degetele lui Ashley s-au relaxat și clutch-ul ei a căzut pe podea. Palma îi furnică din cauza sărutului lui și știa cu certitudine că așa va reacționa fiecare centimetru al corpului ei la acele buze perfecte.

Ea și-a smucit mâna și a făcut un pas înapoi. „Întunericul nu este ideea stupidă la care mă refeream.”

Jason stătea cu brațele încrucișate. În silueta, era și mai intimidant.

Ashley a aprins din nou lampa. Acum putea vedea mai degrabă decât să simtă intensitatea privirii lui.

„Chiar crezi că este o idee bună să ne legăm atunci când ar trebui să te ajut să-mi spioni logodnicul?”

— Ți-e atât de frică de mine încât să crezi că un mic sărut s-ar termina cu o catastrofă? a contracara el.

"Da."

Jason a râs.

„Și să nu te gândești nici măcar o secundă că cred că ar fi „un sărut mic”. Nu știu ce este asta, făcu ea semn între ei, dar știu că este ceva și și tu ești conștient de asta. Și amândoi știm că este scris peste tot un dezastru.”

„Să fim de acord să nu fim de acord.” Jason și-a ridicat palmele când ea a început să se certe. "Haide. Să mergem. Mi-e foame."

Ashley și-a dat ochii peste cap. Ea și-a smuls ambreiajul de pe podea și a stins lumina. — Hai, Romeo.

Jason a urmărit-o verificând de două ori dacă bara ușii de ieșire era încuiată înainte ca ea să introducă codul pe tastatura veche. Odată ieșită pe alee, ea s-a rezemat greu de ușă și apoi a testat mânerul.

Își trecu degetele peste urme săpate în tocul ușii.

„Am avut o pauză anul trecut”, a explicat Ashley.

— Pleci mereu prin spate?

Ashley își ascunse cheile în geantă și dădu din cap. „Sunt doar 20 de secunde între setarea alarmei și armarea acesteia, așa că nu este suficient timp pentru a ajunge înapoi în fața magazinului.”

„Nu este prea multă lumină aici”, remarcă el, aruncând o privire pe alee în timp ce mergeau spre următoarea stradă transversală.

„Este bine în această perioadă a anului. Este în mare parte lumina zilei când închidem.”

„Unde parchezi?”

„În garaj la două străzi mai sus. Barbara, proprietara, ne-a luat tuturor cutii de buzduhan și mici lanterne LED pentru când închidem după lăsarea întunericului.”

Jason nu a spus nimic. Merse umăr la umăr cu ea, iar mâinile în buzunare.

„Marele expert în securitate ne judecă configurația?” se tachina Ashley.

„Întotdeauna este loc de îmbunătățire.”

Au ocolit colțul pe strada laterală și s-au întors din nou în agitația vitrinelor și restaurantelor și în mulțimea de sâmbătă seara. Jason a

condus-o, cu o mână în spatele ei, spre un elegant, negru, cu patru uși, parcat la bordură. Ashley se uită la emblema de pe capotă.

„Este un Tesla nenorocit?”

Jason zâmbi, cu ochii încrețit în spatele aviatorilor săi. "Da. Acesta este un Tesla nenorocit." El îi deschise ușa pasagerului și Ashley se alunecă pe scaunul din piele bicoloră.

— Te superi dacă mă iau cu mașina ta? întrebă ea când s-a instalat la volan.

„Nu, dar s-ar putea să te distrezi mai mult conducând-o.”

— Nu mă tachina să conduc un Tesla, Jason.

El a zâmbit. „Vom vedea cum merge cina.” Porni motorul aproape silențios și se depărtă ușor de bordură.

„Deci, unde mergem? Nu sunt la curent cu eticheta mea de spionaj. Este sigur să fim văzuți împreună?”

„Având în vedere situația, m-am gândit că ar fi mai inteligent să păstrez un profil scăzut.”

Ashley s-a rezemat de scaunul ei pentru a se bucura de plimbare. Cu patruzeci și opt de ore în urmă viața ei fusese pe un drum complet diferit. Si acum? Acum pleca din Wilmington cu o Tesla spre necunoscut cu un bărbat pe care tocmai l-a cunoscut. Una în care nu era sigură că ar putea avea încredere.

S-au îndreptat spre nord, coasta derulându-se în dreapta lor în lumina oblică a serii. Tăcerea dintre ei era grea, dar niciunul nu încerca să o rupă.

Orașul era departe de ei când Jason a intrat în terenul cu pietriș al unei cafenele confortabile de pe malul mării.

„Îți plac fructele de mare?” el a întrebat.

„Aproape la fel de mult pe cât îmi place mie rachetul.”

"Bun."

CAPITOLUL Șaptesprezece

Gazda , un model de brunetă pe pistă, i-a condus la o masă liniștită de pe puntea cu vedere la ocean și a plutit un moment prea mult timp în timp ce Jason scotea scaunul lui Ashley. Ashley nu putea învinovăți fata. Jason Baine nu a fost doar ușor pentru ochi, ci le-a cerut toată atenția.

Și-a aruncat jacheta și a atârnat-o pe spătarul scaunului. Când stătea, și-a descheiat manșetele și s-a străduit să-și sufle mânecile.

„Simt de parcă îl privesc pe Jason mogul transformându-se în Jason ființa umană.”

A ridicat o sprânceană și și-a ajustat o manșetă. — Ca dr. Jekyll și domnul Hyde?

„Te voi anunța după cină.”

"Destul de corect."

Chelnerul lor, un hipster stricat, a sosit cu un ulcior cu apă cu gheață și o farfurie cu pâine cu rozmarin proaspăt coaptă. Și-a împins ochelarii cu ramă neagră în sus pe nas în timp ce recita cu plăcere ofertele speciale.

S-a hotărât pe un pahar de vin alb și cu specialitatea de creveți și sparanghel și s-a amuzat cu meniul de deserturi în timp ce Jason comanda.

„Ați avut o întâlnire bună?” A întrebat când chelnerul i-a lăsat.

„Unul productiv.” A stropit cu ulei de măsline peste o felie de pâine și a scăpat-o cu grijă pe farfuria ei.

„Este același lucru cu bun?” Dintr-o dată, conștientă de prânzul pe care îl sărise, Ashley a luat o probă din pâine și a oftat. „O, Doamne, e delicios.”

Jason ridică o sprânceană și se servi la o felie. "La naiba. Aia este bună. Și da, întâlnirea a mers bine.”

„Îmi imaginez că ai câteva întâlniri interesante duminică după-amiaza în domeniul tău.”

„Aproape la fel de interesante ca cele care au loc la 3 dimineața. Amenințările de securitate nu dorm niciodată.”

„Presupun că nici cei care încearcă să le prevină”.

Chelnerul s-a întors cu băuturile.

"Cum a fost ziua voastră?" el a întrebat.

Ashley clipi peste paharul ei de vin. Când a fost ultima dată când un bărbat a întrebat-o asta la cină?

„A avut suișuri și coborâșuri.”

„Care este acesta?” a întrebat Jason.

„Îmi rețin judecata până când creveții ajung aici, dar până acum considerați-vă un sus.”

„Cum au fost lucrurile acasă?”

Ashley se lăsă pe spătar în scaun și se juca cu baza paharului de vin. "Greu."

"Imi pot imagina."

"Poti tu? Ai trăit vreodată cu cineva a cărui desconsiderare totală față de sentimentele tale a devenit dintr-o dată atât de clară încât te-ai simțit ca un idiot că nu l-ai văzut mai devreme?

— Da, dar nu de asta suntem aici, Ashley.

Ashley se aplecă în față și își luă bărbia în mâini. „De ce nu-mi spui de ce suntem aici?”

"Am nevoie de ajutorul vostru."

„Se pare că aveți o mulțime de resurse la dispoziție. De ce anume ai nevoie de mine?”

Jason făcu o pauză de parcă și-ar fi cântărit cu atenție cuvintele. „Puteți să vă apropiați de anumite informații decât pot eu.”

„Informații pe care crezi că le are Steven.”

Jason dădu din cap.

— Și crezi că va fi o țintă mai ușoară decât Victoria.

„Știu că va fi.”

„Deci prin Steven, sperî să ajungi la Victoria.”

"Da."

Ashley luă o gură de vin. Ura să pună acele două nume împreună într-o propoziție. O fulgerare din ele înfășurate unul în jurul celuilalt pe monitorul de securitate al lui Jason a tăiat-o prin ea.

„Ești sigur că ceea ce fac ei este ilegal?”

„Nu pot dovedi nimic, încă. Dar da, sunt sigur.”

„Care este jocul final aici? Ce se întâmplă dacă te ajut și găsim dovada de care ai nevoie?”

„Voi duce ceea ce avem clientului – în acest caz, bunicul meu. Și va decide dacă să meargă sau nu la autorități.”

"Care sunt?"

„Pentru ceva de genul instruirii interne, SEC și FBI.”

Ashley încremeni cu paharul pe jumătate până la buze. În funcție de implicarea lui, Steven ar putea ajunge la închisoare. Era în părți egale încântată și îngrozită.

„Sunt pentru karma, dar nu sunt sigur că mă simt confortabil să fiu un instrument al karmei.”

Jason se întinse peste masă și o luă de mână. „Încalcă legea. Și, evident, nu câștigă premii umanitare nici în viața lor personală. Sunt lacomi, egoiști și neglijenți.”

Ashley a rămas tăcută, stomacul și mintea zvâcnindu-se la unison.

„Ce informații cauți? Și cum îl primesc?”

Jason i-a strâns mâna înainte de a da drumul. „Am făcut deja imagini criminalistice pentru laptopul lui de serviciu.”

„Ai găsit ceva?”

"Câteva lucruri. În mare parte, doar o cantitate ridicolă de porno.”

Ashley trânti paharul jos.

a continuat Jason lin. „În mod ideal, vrem să avem acces la computerul său de acasă și la telefonul său mobil. Cu toate acestea, nu putem face asta fără să mergem mai întâi la autorități. Și nu putem merge la autorități fără dovezi. Acolo intri tu.”

„Vrei să fac niște spionaje de modă veche – urmărindu-l, citindu-i „accidental” e-mailurile, verificându-i istoricul browserului – ca să poți obține suficient pentru a obține un mandat.”

„În esență, orice ar face o femeie care își suspectează cel mai însemnat că înșală.”

— Ei bine, asta nu ar trebui să fie greu, oftă Ashley. „Ce cauți?”

Jason luă o înghițitură din bere. „Orice fel de comunicare de afaceri cu cineva din afara companiei. Prieteni noi pe Facebook, numere de telefon care apar în mod repetat pe factura lui de mobil. Îți voi oferi acces la calendarul lui de lucru, astfel încât să știi care sunt întâlnirile legitime și ce s-ar putea întâmpla în afara cărților.”

Orice comentariu suplimentar a fost amânat de sosirea chelnerului lor, cinele în mână. S-a agitat pentru farfuriile lor o clipă înainte de a se retrage în bucătărie.

— Destul de vorbe de la magazin, spuse Jason, aplecându-se în față. „Este o noapte frumoasă, să ne bucurăm de ea.”

Ashley ridică paharul. „Pentru o noapte frumoasă.”

Se aplecă în față și își atinse paharul de al ei. "Pentru noi."

„Du-te echipă”, a spus Ashley ironic și a săpat în creveții ei.

CAPITOLUL optsprezece

Șirurile de lumini de deasupra capului s-au aprins în timp ce lumina zilei se transforma în amurg. Încălzitoarele de terasă și șemineul în aer liber emanau o pătură confortabilă de căldură.

Au zăbovit la cafea și au împărțit o bucată de plăcintă cu unt de arahide, bucurându-se de vedere la ocean. „După vineri, nu am crezut că voi mai simți vreodată altceva decât supărat. Și totuși iată-mă că-mi ling siropul de ciocolată din farfurie.” Și-a trecut degetul peste rămășițele unui vârtej abil și și-a băgat-o în gură. „Yum.”

Jason o privea. "Cum te simți acum?"

Era încă supărată. Era încă atrasă de Jason. Și încă nu avea încredere în el. Fie era deja timidă, fie era ceva acolo pe care pur și simplu nu vedea încă. În general, limita de adrenalină pe care i-o dădea furia dispăruse, lăsând-o epuizată.

— Obosită, oftă ea.

„Este de înțeles.” Privirea îi ținea.

„Nu pot să spun la ce te gândești și simt că ar trebui.”

„Chiar vrei să știi la ce mă gândesc?”

„S-ar putea să regret asta, dar da.”

„Cred că Steven este un idiot.”

Ashley oftă și savură în liniște ultima înghițitură de vin.

Vasele au fost curățate, iar restaurantul se golea încet, când chelnerul lor s-a apropiat cu nota.

„Oameni buni, dacă nu vă grăbiți, facem un mic foc la apă.” Arătă spre plajă, unde erau deja o mână de meseni și personal strâns în jurul începutului unui incendiu.

"Ai timp?" Jason o privi peste masă.

Ashley ridică din sprâncene. „Nu fi ridicol. Întotdeauna este timp pentru un foc de tabără pe plajă.”

Jason și-a deschis portofelul și i-a predat un card de credit. „Pune o sticlă din ceea ce bea frumoasa doamnă pe bancnotă și o vom lua cu noi.”

„Cu siguranță, domnule!”

„Hai să mergem la un foc de tabără.”

Vin și pahare de plastic în mână, au coborât de pe punte și au coborât scările de lemn până la nisip. Și-au scos pantofii ca și ceilalți oaspeți și au rătăcit pe potecă printre dune. Aerul rece și sărat al nopții i-a tachinat pielea de găină de pe pielea lui Ashley. Și-a frecat brațele pentru a alunga frigul. Jason îi trecu un braț peste umerii ei și o trase de o parte.

Ea a salutat căldura în timp ce mergeau.

Dunele au făcut loc unei plaje de nisip, cu o mulțime de localnici care sunau lejer în focul care trosnea acum.

Jason o îndreptă mai aproape și așează vinul în nisip. El o întoarce să se confrunte cu ea. Ashley a închis ochii și s-a lăsat să se bucure de căldura din jurul ei. Flăcări în față și un bărbat mocnit în spatele ei. A existat un loc mai bun pentru a fi?

Mai sigur, da. Dar mai bine?

Și-a drapat jacheta peste umerii ei.

"Mai bine?"

Ashley dădu din cap și se ghemui mai adânc în jachetă. Ea știa că este sedusă. Și știa că ar trebui să oprească. Dar a ști nu s-a tradus întotdeauna în a face.

— Stelele ies la iveală, spuse el încet.

Ashley și-a urmărit privirea către cerul albastru al nopții, presărat cu sute de puncte de lumină.

"Wow."

„Da.”

Ea se întoarce spre el și se opri. Nu se uita la cer. El o privea.

Ashley s-a îndepărtat. Autoconservare, se gândi ea. „Se pare că avem cina și un spectacol.”

În afara ceasului acum, chelnerul lor se alăturase grupului mic, cu chitara în mână și gazda sălciată în cârpă.

S-au căzut pe un buștean lângă foc. Când el a început să zbârnească în liniște, ea și-a lăsat capul pe umărul lui și s-a mișcat mai aproape.

„Acum asta mă surprinde”, a râs Jason.

„Oh, nu eu. Chiar și fără partea de băiat rău din imagine, „muzicianul” încă mai are o mare greutate.”

Ashley se lăsă jos pe o bancă improvizată de lemn plutitor și își întinse picioarele spre foc.

Jason a luat vinul și i s-a alăturat. Îi trase jacheta puțin mai strâns în jurul ei. Cu pricepere, a scos dopul din sticlă și a turnat.

„Te-ai întâlnit vreodată cu un muzician?”

Ashley oftă. „Nu. Dar am vrut. Sau un artist.”

I-a întins o ceașcă. „De ce nu un contabil sau un podiatru?”

„Un contabil nu va fi atât de copleșit de pasiune pentru tine încât trebuie să-ți surprindă esența într-un tablou sau într-un cântec.”

„Ți-ai capturat esența?” Te-ai gândit mult la asta.” îl tachina Jason.

„Este o chestie de fete. Suntem excelenți la fantezie.”

Acordurile chelnerului s-au transformat încet într-o versiune lejeră, acustică, a „Louie Louie”.

Ashley fredonă. Ceilalți din jurul lor șopteau în liniște în duble confortabile sau râdeau în grupuri confortabile.

— Mulțumesc pentru cină, Jason.

„Plăcerea mea”, aruncă din nou privirea către cer. „Știu că ceea ce îți cer să faci nu este ușor.”

„Ei bine, dacă nu ai fi tu, s-ar putea să nu știu nici măcar că sunt logodită cu un mincinos și cu un înșelat.”

„Nu știu dacă ar trebui să spun „îmi pare rău” sau „Cu plăcere.””

„Ambele par potrivite.”

„Va fi bine, Ashley. Îți promit.”

Ea a dat din cap. Ar fi. Oarecum.

Au stat în tăcere câteva minute. Înconjurat de sunete de foc și valuri. Vinul a ușurat încet tensiunea din corpul ei.

Ashley a prins primele acorduri din „Moon River”.

„Îmi place acest cântec. Mereu mă face să mă gândesc la Audrey Hepburn pe scara de incendiu.”

„Ce făcea ea pe scara de incendiu?”

„Nu ai văzut niciodată *Micul dejun la Tiffany's* ?” Îngrozită, Ashley și-a bătut mâinile la inimă. „Săracul om lipsit”.

„Ce zici de un dans cu un om sărac, lipsit?” Se ridică, grațios, și îi întinse o mână.

Ashley aruncă o privire în jur. Ce naiba? Când mai avea ocazia să danseze pe „Moon River” desculț pe o plajă cu un bărbat la fel de îmbătător ca Jason? Ea și-a pus mâna în a lui și l-a lăsat să o tragă în picioare.

Brațul lui alunecă în jurul taliei ei, trăgând-o aproape. Ashley s-a lăsat să se topească împotriva lui. Solid, cald, puternic. Mâna lui Jason s-a întins pe spatele ei, nepermițând nici un centimetru de libertate între corpurile lor.

Undeva pe plajă începea un spectacol de artificii. Ashley a văzut o explozie portocalie unindu-se stelelor de pe cer înainte de a străluci înapoi pe pământ.

„Acesta este al doilea nostru dans. Practic, a doua noastră întâlnire, spuse el încet în timp ce își înclina capul în jos spre al ei. O invitație.

„Care este jocul tău?” respiră ea, studiindu-i ochii.

„De ce trebuie să existe un joc?”

„Nu pot să te citesc. Ești atât de... rezervat. Nu sunt obișnuit să fiu nevoit să ghicesc cum se simte cineva.”

„Nu există niciun joc.” El a oprit balansul blând al trupurilor lor, ținând-o ferm împotriva lui. „Și asta este ceea ce simt.” Și-a lăsat gura în jos într-o urmărire dureroasă de lentă.

Ashley a avut timp să-l oprească. Pentru a fi în siguranță. Dar a vrut să știe cum ar fi. Doar odata. Să fie obiectul dorinței sale. Pentru a avea acest prim sărut.

Ochii ei s-au închis și i-a tras răsuflarea când buzele lui le-au întâlnit pe ale ei. Jason și-a închis mâna în jurul gâtului ei, degetul mare forțându-i bărbia mai sus și el a adâncit sărutul asupra oftatului ei.

Limba lui o întâlni pe a ei într-un dans mătăsos. Un geamăt răsuflat i-a scăpat din gât, luându-i prin surprindere pe amândoi.

Mâna lui Jason s-a strâns pe gâtul ei și limba lui a intrat în gura ei. De data asta nu a fost un dans. A fost posesie.

Ashley nu putea face altceva decât să deschidă pentru el și să se țină de cămașă pentru viața dragă. Se dădu înapoi o fracțiune de centimetru, trăgându-și dinții peste buza ei inferioară într-un mârâit scăzut. Genunchii ei s-au curbat cu o jumătate de secundă înainte ca focul de artificii să răsună pe plajă.

El a liniștit-o, lăsându-și fruntea pe a ei. Ashley fu ușurată să-și găsească respirația la fel de superficială ca a ei. Încet, ea își slăbi strânsoarea de cămașa lui și netezi ridurile. E frică să faci contact vizual. Ce ar vedea ea? Propria ei dorință oglindită, sau ceva mai mult... calculatoare? Era ca un inamic, testându-i punctele slabe până când nu mai rămânea apărare.

În inima ei, știa că nu se poate ține de ea. Nu era în siguranță. Nu era maleabil. S-ar putea pierde în acei ochi verzi.

Această urmărire, oricât de palpitantă, ar putea să o distrugă.

„Uau,” șopti ea și se dădu înapoi pentru a lăsa puțin spațiu între ei.

„Da.” Jason și-a trecut o mână prin păr. "Wow."

S-au așezat în tăcere.

Jason a fost primul care a spart. „A fost... neașteptat.”

Ashley dădu din cap în semn de acord. „Este un cuvânt bun pentru asta.”

„Știi că acum nu mai e cale de întoarcere. Nu te poți aștepta să simți asta și apoi să te prefaci că nu s-a întâmplat niciodată.”

Ashley și-a luat vinul. „Te rog, nu încerca să raționalizezi nimic atunci când creierul meu este zguduit.”

„Raționalizează asta. Te vreau. Vreau să te sărut așa din nou. Vreau să-ți dezlipesc hainele strat cu strat până când ești complet gol. Și apoi vreau să ating fiecare centimetru din tine.”

„Jason...”

„Vreau să fiu în tine și să te simt...”

Ashley și-a plesnit o mână peste gură. „Pentru dragostea lui Dumnezeu, te rog să nu termini acea propoziție.”

El i-a târât mâna în jos. „Nu pot să-mi fac intențiile mai clare decât asta.”

"Sunt derutat. Vrei să-mi spionez logodnicul sau să mă dezbrăc cu tine?"

"Ambii. Am crezut că este evident."

„Doar că nu văd cum pot coexista acele două relații.”

„Ashley, poți avea orice vrei în viața asta.”

„Sunt destul de sigur că pot avea orice, nu *totul* .”

"Să aflăm."

El îi cuprinse fața și se aplecă din nou. De data aceasta moale, dulce. Gura lui a explorat-o cu blândețe pe a ei, în timp ce degetele lui i-au periat maxilarul.

Ea a deschis pentru el așa cum știa că va face. Era inevitabil.

Când limba lui o frământă pe a ei, Ashley simți că oftă.

Trosnetul focului și atingerea lui îi încălziră pielea.

Aceasta era ceea ce ea tânjea. Conexiune. Căldură. Pofta.

„Jason.” Ea îi șopti numele pe gură. "Trebuie să mă gândesc. Despre asta."

„Despre noi”, a clarificat el.

Ea a dat din cap. "Despre noi."

„Nu te gândi prea mult.”

„Cum poți fi atât de sigur de asta?"

"Stiu ce vreau." Jason se mișcă și o trase în partea lui. „Și ce vreau eu ești pe tine."

"Dar pentru ce? Pe langa sex. Doar dacă nu este vorba doar de sex."

„Cred că sexul este un loc bun de început”, a spus el, frecându-și brațul prin jachetă. „Dar nu este singurul lucru pe care îl am în minte."

"O relație?" Sprâncenele ei au crescut vertiginos.

„Arăți surprins și nu foarte mulțumit. Cine ar fi crezut că doar sexul ar fi o idee mai puțin jignitoare?"

„Nu sunt jignit, doar... sceptic."

„Permiteți-mi să vă fac acest lucru cât mai clar posibil, astfel încât să nu trebuie să supraanalizați nimic. Îmi placi. Te vreau. Și nu împărtășesc.”

Acțiune? Ashley și-a luat un moment să-l imagineze dormind cu ea într-o marți și apoi pe altcineva – probabil o frumusețe exotică incredibil de înaltă, stivuită cu un doctorat – într-o miercuri.

"Destul de corect. Mai am nevoie de timp să mă gândesc. Sexul și relațiile sunt două lucruri în care nu sar.”

„Mă simt generos. Ia-ți un minut să te gândești cât de bine se va simți când îmi alunec mâinile în jos...”

Ashley și-a acoperit din nou gura. „Crede-mă când spun că nu mă voi gândi la altceva. Acum taci.”

Ochii lui străluciră și ea îi simți buzele curbe pe palma ei. El îi sărută mâna înainte de a o lua în a lui. „Chiar îmi place de tine.”

— Și mie îmi cam place de tine, Jason. Chiar dacă probabil că voi trăi să regret.”

Au mai stat o vreme, vorbind în liniște și ascultând muzică, iar când a venit timpul să plece, Ashley a dat cu palma dopul și l-a strecurat în geantă. Indiferent ce s-a întâmplat, seara asta merită să ne amintim.

CAPITOLUL NOAȘprezece

O shley a rămas în pat până când Steven a plecat luni dimineața, atât pentru a evita să vorbească cu el, cât și pentru a se agăța de visele dulci pe care le avusese noaptea. Poate fi o femeie disprețuită, dar era și o femeie dorită.

Și asta a făcut ceva să o împiedice să fie mâncată de vie de furie. Răzbunarea a ajutat și ea.

În baie, a zărit noul ceas al lui Steven sub un prosop. O ridică pentru a admira din nou chipul. Numai Steven ar lăsa un ceas de 10.000 de dolari băgat neglijent sub un prosop umed.

Degetele ei au trecut peste ceva de pe spate. Ea a răsturnat ceasul și a zărit gravura. Era doar o singură inițială într-un script stilizat. V.

Era timpul să începem să sap.

Să începem cu începutul. Ashley și-a turnat o cană uriașă de cafea și a cercetat spațiul ei de locuit din bucătărie.

„Biroul” lui Steven era amenajat într-un colț, o mizerie dezorganizată de fire, electronice și vase murdare. Când Ashley s-a mutat pentru prima dată la el, a căzut în prima lună pentru scuza „prea ocupată pentru a face curățenie”, înainte să-și dea seama că era doar un slobod. Un băiat murdar, adolescent de slob.

Avea să înceapă acolo, în mijlocul mizeriei. Și-a dat trei ore să scruteze înainte de a se pregăti pentru tura de închidere la serviciu.

Un televizor și o consolă de jocuri înghesuiau un suport din sticlă afumată. O privire superficială i-a spus că probabil nu era nimic altceva decât jocuri și filme pe rafturile de dedesubt. Steven avea un computer de birou ascuns într-un colț pe un birou plin de hârtie și recipiente pentru mâncare.

Ashley se abținu să arunce la gunoi o cutie chinezească veche de o săptămână și se lăsă jos pe scaunul de la birou. Ea nu voia să facă să pară că ar fi cotrofiat, dar va trebui să parcurgă totul bucată cu bucată și să pună totul înapoi în locul lui haotic.

Și-a luat telefonul și a făcut o poză a biroului din mai multe unghiuri. Mulțumită că va fi capabilă să pună totul la loc aproximativ la locul potrivit, a săpat. Containerele pentru mâncare au fost mutate într-o stivă pe podea. Mesajele nedorite au fost trimise în altul. Lucrările care ar putea fi interesante au intrat într-o a treia.

Făcea o pauză la fiecare câteva minute pentru a face o poză cu cel mai nou strat de resturi.

Din ceea ce putea să-și dea seama, nu era nimic cu valoare de investigație în afară de câteva solduri alarmant de mari ale cardurilor de credit - mulțumesc lui Dumnezeu că nu se căsătorise cu *asta* - și o copie pe hârtie a buletinului informativ al fraternității sale de facultate pe care schițase mustățile și penisurile lui Hitler. pozele absolventilor.

Ajungând în sfârșit în partea de sus a biroului, Ashley și-a reconstruit încet grămezile.

Nici măcar nu era sigură ce avea să găsească. Se dădu înapoi în scaun și savură ultima înghițitură de cafea. Cât de prost era?

Extrem. Amenințător de viață.

Mi-a venit în minte amintirea „ajutându-l” prin cursul lor bio la facultate. „Iubito, lasă-mă să stau lângă tine în timpul testului. Știi că nu mă descurc bine cu examenele. Oh, hei, poți să scrii și mie acest laborator?”

Ea nu pufni nimănui. „Victoria nu are idee ce primește.”

Ashley știa mai bine decât oricine cât de bine arăta Steven pe hârtie comparativ cu în realitate.

Ea a scuturat-o. Era mai bine să afle asta acum decât să fie ea însăși o idioată completă și să se căsătorească cu nemernicul.

Ochii ei au aterizat pe monitorul de pe desktop. „Verificați-i computerul pentru e-mailuri, istoricul de navigare, orice vă puteți gândi”, îi spusese Jason.

Ea zgudui mouse-ul și screensaver-ul noului model Jaguar s-a risipit într-un ecran cu parole.

Ea și-a ținut respirația. Avea aceeași parolă încă de la facultate și o folosea pentru orice, dar nu ar fi oare mai atent acum că pune la cale ceva?

Parola123.

Nu. Nu mai atent deloc.

Accesul acordat, Ashley a cercetat pictogramele de pe desktop. Nimic nu era etichetat Secrete corporative sau Tranzacții privilegiate sau Având o aventură.

A luat dispozitivul mic cu aspect de flash drive pe care i-o dăduse Jason și l-a conectat la priză. Era doar o ușoară ocolire a legii. Înțelegerea era că ea ar face o scanare superficială în timp ce imaginea hard disk-ului. Jason ar efectua o căutare mai profundă și o îndrepta în direcția oricăror fișiere sau e-mailuri suspecte, astfel încât să le poată „descoperi” ea însăși.

Au fost sute de mesaje care datează de trei ani. Se pare că Steven nu se gândise niciodată să-și curețe căsuța de e-mail. Ashley și-a dat umerii peste cap și a săpat. Au existat mesaje de la liga sa de fotbal fantastic de acum doi ani, zeci și zeci de confirmări de comenzi Amazon și prea multe lanțuri de e-mail de la frații lui de fraternitate pentru a le număra.

Ea a decis să se concentreze mai întâi pe mesajele din ultimele șase luni și, dacă a apărut goală, le-ar aborda pe cele mai vechi. Dorind să se poată organiza în timp ce mergea, Ashley s-a mulțumit să deschidă panoul de previzualizare și să parcurgă.

După o jumătate de oră de scuturare fără rezultat, ea a dat în cele din urmă peste un e-mail care ieșea în evidență. Era din februarie.

Către: steve.noll@emax.net

De la: pbardman@corelink.com

Minunat întâlnirea cu tine vineri. Este întotdeauna minunat să vezi un frate în habitatul nostru natural (bar). Anunță-mă dacă vrei să ieși. Va fi ca pe vremuri. Ei bine, dacă îi lasă pe juniori CPA să părăsească biroul în timpul sezonului fiscal. Și de parcă sezonul fiscal nu este suficient de rău, acum avem această muncă suplimentară

acumulată pentru următoarele câteva luni. Lucrurile au fost mult mai ușoare când eram la școală și ne angajam să facem toată munca.

Phil Barden

Phil Barden a fost unul dintre frații de fraternitate ai lui Steven. A absolvit cu doi ani înaintea lui Steven, iar Ashley l-a cunoscut pe Phil doar de când s-a întors în campus pentru Homecoming și weekendurile absolvenților.

Ea se încruntă. Dacă Steven l-ar fi întâlnit pe Phil, nu i-ar fi spus asta și asta în sine era ciudat. Și-a luat telefonul și a deschis Facebook. Frații Alpha Gamma din Chapter Theta s-au străduit să-și actualizeze pagina de Facebook cu fotografii din „lumea mică” ale confruntărilor lor cu alți absolvenți.

Ea a derulat înapoi prin postările paginii până în februarie, dar nu a găsit o poză sau o postare a lui Steven sau Phil.

Interesant. Era posibil – de fapt, șansele erau foarte în favoarea – ca Steven să fi uitat să-i spună despre ea. Sau că era prea beat ca să-și amintească chiar că a întâlnit Phil. Dar ceva i se părea ciudat.

A dat clic pe profilul de Facebook al lui Phil. A fost setat la privat, așa că a văzut doar câteva poze cu el la plajă și un meci de fotbal. Ea a trecut înapoi la computerul lui Steven și a adus pe LinkedIn.

Philip Barden era contabil junior la o mare firmă de contabilitate din centrul orașului, unde fusese în ultimii patru ani. Nu prea suspicios despre a fi contabil, gândi Ashley. Din câte își amintea, Phil era un tip destul de benign. Nu părea genul care să se implice în scandaluri juridice.

Dar, din nou, era ea într-adevăr vreun fel de judecător de caracter?

Ea se lăsă pe spătarul scaunului, clătinându-și piciorul. Ce îi lipsea?

Telefonul ei semnală un nou e-mail. Era de la Jason.

Buna dimineata frumoaso,

Este atașată o copie a calendarului de lucru al lui S din ultimele luni. Am evidențiat toate „întâlnirile” pe care le-a programat cu V în cazul în care asta ajută.

Jason

PS încă mă gândesc la tine. Și aseară.

Ea s-a lăsat să se bucure de strălucirea caldă a ultimei propoziții pentru un minut. Ea stătuse trează jumătate din noapte amintindu-și senzația brațelor lui în jurul ei, gura lui pe a ei. Se simțea ca un vis.

Din păcate, ca toate visele, a trebuit să se trezească cândva. Și când a făcut-o, a fost lângă un sforăit Steven.

Ashley a deschis fișierul de pe telefonul ei și a derulat prin el. Cele mai importante momente au început în februarie și au devenit mai frecvente înainte de a se termina brusc în aprilie. Ea a derulat din nou înapoi. Primul „Prânz cu V” a fost pe 16 februarie. A doua zi după ce a dat peste Phil.

Coincidență? Ce ar putea avea Victoria și Phil în comun?

Ashley și-a încrețit nasul. Nu ajungea nicăieri. Ea a notat e-mailul și data acestuia înainte de a reveni în căsuța de e-mail și de a scana restul mesajelor din intervalul de timp.

Nimic altceva nu a ieșit în evidență.

Ea a trecut pe contul de Facebook al lui Steven. *Parola123.*

Fluxul de știri și postările sale de pe peretele lui erau formate în mare parte din prieteni de facultate. Fără surprize acolo. Ea l-a găsit pe Phil Barden ca unul dintre prietenii lui Steven și a revizuit interacțiunile lor. Nimic suspect acolo. Like-uri la fotografii, comentarii aleatorii. Dar nimic suspect.

Ashley și-a deschis mesajele. Jackpot. Steven, evident, nu s-a gândit niciodată că cineva îi va cerceta lucrurile. Au existat zeci de mesaje către și dinspre Victoria, datând din februarie.

Ea a început să smulgă. Și tot mai supărat.

Dacă ar fi existat îndoieli cu privire la relația lui Steven cu Victoria, mesajele le-au clarificat imediat. De asemenea, era evident cine era responsabil. Victoria a stabilit orele și locurile în care să se întâlnească, l-a instruit cu privire la problemele de muncă și i-a ales hainele.

„Purtă cravata roșie mâine. Îmi place cum arată cu jacheta ta bleumarin.”

Mesajele care au făcut să fiarbă sângele lui Ashley au fost cele care au menționat-o.

„Este trist că ea crede că micul ei job ar putea fi vreodată la fel de important ca cariera ta.”

„Cum ai lăsat-o vreodată să plece din casă așa? Nu puteam să mă uit la ea fără să râd de ținuta aceea ridicolă. Jalnic. Știi că nu te-aș face niciodată de rușine așa în public.”

Și , desigur, răspunsul plin de compasiune al lui Steven.

„Când ai înțelegerea blocată, sunt tot al tău. Aștept cu nerăbdare să încep un nou loc de muncă și o nouă viață. Cu tine!”

Îl folosea pe Ashley ca pion într-un joc de putere cu noua lui iubită. Bărbatul era un porc. Amândoi au fost dezgustători și au meritat tot ce au primit.

Ashley a verificat ora. Mai avea câteva minute înainte să trebuiască să se pregătească. Ea a decis să arunce o privire scurtă asupra istoricului browserului lui Steven.

Habar nu avea că există atât de multe site-uri porno pe Internet. Și logodnicul ei îi vizitase pe fiecare dintre ei.

Derulând prin istorie, ea a văzut o adresă de Facebook care ieșea în evidență de cea a lui xxx. Steven îl vizitase în mod repetat și chiar îl marcase.

A făcut clic pe link și, recunoscând imaginea într-o clipă, și-a simțit stomacul căzut. Georgie arata bronzată și fericită pe o plajă din Cabo, în ochelari de soare mari și un bikini foarte mic.

Nebunul ăla se masturba cu cea mai bună prietenă a ei.

Acea mică descoperire a fost suficientă pentru a o pune pe Ashley peste limită. Ea a pus totul înapoi la locul său cu grijă și a șters istoricul browserului din sesiunea ei. În tot acest timp dezbatem despre vomitarea sau incendierea tot ceea ce avea Steven.

Ea a decis să nu împărtășească acea mică informație cu nimeni, inclusiv cu Georgie. Nu este nevoie să faceți greață pe altcineva cu obiceiurile înfiorătoare ale lui Steven.

Era timpul să meargă la locul ei fericit și să se prefacă că nimic altceva nu există.

CAPITOLUL 20

O shley a parcat în garaj la două străzi mai sus și a încercat să folosească mersul pentru a-și intermedia calea de a ieși din funk. Nu a mers.

Când a ajuns la magazin, era încă furioasă și avea începutul unei dureri de cap puternice, care s-au agravat când a observat două SUV-uri negre parcate în față. Ambele cu decalcomanii Baine Security subestimate.

Ashley și-a împins drum prin ușă și aproape să se împiedice de piciorul unei scări.

„Îmi pare rău pentru asta”, a ciripit bărbatul – foarte tânăr, observă Ashley – aflat în vârful scării. A coborât zvâcnind de pe stinghie și și-a întins mâna. Dându-și seama că încă mai ținea o șurubelniță, a băgat-o în buzunar.

„Trebuie să fii doamna Sapienza. Eu sunt Dax. Domnul Baine mi-a spus să vă fac un tur măreț.”

„Dax?” A fost scurt pentru ceva? „Ce vrea domnul Baine să-mi faci un mare tur?”

„Noul tău sistem de securitate”, flutură el cu brațul în jurul magazinului, iar Ashley observă câteva camere discrete de supraveghere.

„Ashley! Draga mea!” O femeie înaltă, cu părul creț închis la culoare, a făcut o linie de albine pentru Ashley.

„Barbara! Cand te-ai intors?” Ashley și-a aruncat brațele în jurul femeii și a strâns-o. — Credeam că nu te vei întoarce până săptămâna viitoare.

„Ne-am scurtat călătoria pentru ca John să poată face cea de-a 45-a reuniune în acest weekend. Dar destule despre mine. Nu este minunat?”

Ashley a aruncat o privire în jurul magazinului și a văzut alți doi angajați ai Baine care se chinuiau cu electronice și tablete.

„Ce sunt toate acestea?”

„Prietenul tău, domnul Baine, m-a contactat. El a spus că știe că sistemul magazinului are nevoie de o actualizare, ceea ce a făcut-o cu disperare și că are un nou sistem care trebuie testat.” Barbara bătu din palme, trimițând o jumătate de duzină de brățări.

„Jason ne-a dat un sistem de securitate?” Ashley închise ochii și trase adânc aer în piept.

"El a făcut!" Barbara își strânse mâinile. „Plătim o taxă lunară de monitorizare ridicol de nominală, pe care nu avea de gând să ne-o perceapă deloc, dar am insistat.”

Sonerie uşii din faţă a anunţat o nouă sosire. Barbara aruncă o privire pe lângă Ashley. „Le voi ajuta pe aceste doamne, iar Dax, îi poți oferi lui Ashley marele tur. Ne prindem din urmă mai târziu.” Ea a făcut cu ochiul și a plecat să-i întâmpine pe clienți.

"Domnișoară. Sapienza, se apropie Dax. „Dacă aveți un moment, vă voi arăta sistemul.”

Patruzeci de minute mai târziu, Ashley a scăpat pe holul din spate. Avea doar să respire adânc de câteva ori și să încerce să nu ucidă pe nimeni. Singurii aflați la distanță de crimă erau oricum doar garanții.

În primul rând, îndepărtarea straturilor de înșelăciune și dezgustător ale lui Steven, făcând-o să se simtă ca cea mai mare idiotă din lume. Și acum, Jason mătură și invadează locul ei de muncă. La naiba. Dwell era sanctuarul ei. Nu a avut nevoie de interferență aici. La ce naiba se gândea?

Ea împinse ușa din spate, uimind o blondă elegantă, într-un costum gri.

"Îmi pare rău! Nu mi-am dat seama că era cineva aici." Ashley a ieșit la soare.

Femeia și-a ridicat privirea de pe tableta din mâini. „Fă-mi o favoare”, a spus ea cu un accent britanic tăiat. „Stai aici și lasă-mă să văd dacă funcționează.”

— Înțeleg că și tu ești cu Baine.

— Desigur, spuse ea, încruntându-se la ecran. „OK, acum ridică-ți fața.”

Ashley și-a ridicat bărbia. „Hm, ce mai testezi?”

„Mmm-hmm, acum întoarceți-vă și îndreptați-vă spre ușă”, a spus ea, făcând un gest fără să ridice privirea de pe ecran. „OK, uită-te în jos și întoarce-te încet.”

Ashley se conformă, simțindu-se ca o maimuță care dansează. "Stop. Ține-ți fața în jos. OK, este bine." Ea a dat din cap, încă încruntat, și a mai făcut câteva mișcări pe ecran. "Excelent."

A băgat tableta sub braț și și-a întins mâna. „Patricia.”

„Ashley.” S-au scuturat.

„Chiar atunci, doamnă Sapienza. Sunt sigur că Dax v-a oferit o privire de ansamblu asupra sistemului. Așa că permiteți-mi doar să vă arăt cum funcționează această parte anume din ea.”

Ea întoarse tableta către Ashley. „Aici vei vedea un flux video al ușii din spate. Este un unghi relativ larg. Când este detectată o mișcare, sistemul începe automat înregistrarea până când mișcarea încetează.”

Ashley dădu din cap cu un pretins interes. Era încă preocupată de mânia ei agitată.

„Acum, aceasta este o nouă caracteristică care este încă în dezvoltare, dar domnul Baine a crezut că acesta ar fi sistemul potrivit pentru a o testa.” Patricia a selectat un videoclip de pe ecran și a apăsat play.

Ashley a urmărit înregistrările camerei cu ușa din spate a magazinului. O zări pe Patricia singură, ghemuită deasupra tabletei chiar înainte ca ușa să se deschidă și să iasă afară.

Camera a mărit imediat și s-a blocat pe fața ei.

"Wow."

— Într-adevăr, încuviință Patricia din cap. „Acesta este începutul unei linii de proiecte de recunoaștere facială la care a lucrat departamentul meu. Camerele se fixează pe față și încearcă să o surprindă din cât mai multe unghiuri diferite. Va face recunoașterea persoanelor din filmările de securitate mult mai eficientă.”

"Este impresionant."

Patricia dădu din cap cu vioiciune. "Domnul. Baine pare mulțumit de proiect."

"Dreapta. domnule Baine." Lui Ashley nu-i păsa cât de mulțumit era domnul Baine de ceva. Avea să poarte o discuție tare cu el despre granițe. „Ei bine, mulțumesc Patricia. Dacă mă scuzați, cred că mă voi duce să vorbesc cu domnul Baine.

CAPITOLUL Douăzeci și unu

Barbara nu a avut nicio problemă să o lase pe Ashley să plece pentru a „discuta despre sistem” cu Jason. „Te rog să-i spui că mulțumesc din partea noastră”, i-a amintit ea în timp ce ieșea pe ușă.

„De ce nu este nimeni altcineva supărat de asta?” mormăi Ashley pentru ea însăși când ieșea din garaj. Se simțea ca o... datorie. Cine ar da atât de generos fără să aștepte ceva în schimb?

Clădirea de birouri a lui Jason nu a fost greu de găsit. Ieșea în orizontul centrului orașului în linii ascuțite. Ușile grele de sticlă se deschideau spre un hol cu podea de marmură și o bancă de lifturi chiar dincolo de un birou de securitate. Făcu o pauză suficient de lungă pentru a urmări valul de oameni care intră și ieșesc cu carduri.

Fără card, Ashley a optat pentru biroul de securitate. „Scuză-mă, trebuie să merg la Securitatea Baine.”

— Bineînțeles, doamnă, spuse politicos servitorul de la birou. "Pot să văd cartea dumneavoastră de identitate, vă rog?"

Ashley i-a dat permisul de conducere și și-a ținut respirația. Ea nu avea să fie pe nicio listă. Probabil ar trebui să-i trimită un mesaj lui Jason, să-i roage să coboare și apoi să provoace o scenă în hol.

"Domnișoară. Sapienza, ești autorizat să vizitezi Baine Securities. Domnul Baine ți-a lăsat o carte de acces, pe care o păstrezi pentru a putea veni și pleca după cum vrei."

„Îmi pare rău, nu mă așteptam să fiu pe listă. Nu i-am spus domnului Baine că vin."

Paznicul chicoti. „Dacă încerci să-l surprinzi, nu te deranja. Nimic nu trece de el."

Așa că o aștepta. O aștepta înainte ca ea să se hotărască. Din anumite motive, asta a enervat-o și mai tare. Ashley se îndreptă spre lifturi, gata de luptă.

Ușile s-au deschis și ea s-a trezit față în față cu el. Toate cele șase picioare și trei inci de perfecțiune. Și absolut nu părea surprins.

Jason întinse mâna după mâna ei, care se ridică automat ca să o întâlnească pe a lui chiar dacă ea clătină din cap.

„Ashley. Mă bucur să te văd. Vino sus.” A tras-o înapoi în lift cu el, în timp ce ea continua să scuture din cap.

O mulțime de oameni li s-au alăturat în lift, aproape toți dând din cap sau salutându-l pe Jason pe nume. Le-a întors salutările, folosind numele lor, pentru că, desigur, Jason *avea să*- i cunoască pe toată lumea. El încă îi menținea strâns mâna.

„De unde ai știut că voi fi aici?” spuse ea, ținându-și vocea jos în timp ce liftul se ridica.

Jason a ridicat din umeri și și-a păstrat privirea înainte.

Ashley a lăsat adrenalina să o urce pe cele 20 de etaje, până unde Baine Security ocupa ultimele două etaje ale clădirii. Când ușile s-au deschis, Jason a tras-o spre recepție.

— Bună ziua, domnule Baine, ciripit tânărul din spatele biroului de la Bain Security.

"Voi." Jason dădu din cap în semn de salut și, fără să se oprească, îl trase pe Ashley pe hol.

Avea impresia că tipul de la recepție sună pe toți cei din birou pentru a-l vedea pe domnul Baine târând o femeie prin birou. Doar dacă nu era o întâmplare zilnică.

Jason s-a oprit brusc, iar Ashley a izbit mai întâi fața în spatele lui foarte solid. A tras-o pe lângă el. „Ashley, ea este Mona. Mona, ea este Ashley. Ashley este motivul pentru care ești atât de fericit cu cadoul tău de ziua ta.”

Ashley îi zâmbi reflex femeii din spatele biroului imens care păzea o pereche de uși din sticlă mată. Părul ei cu dungi argintii era smuls înapoi într-un coc sever. Jacheta ei se potrivea umerilor ei subțiri într-un mod precis care sugera o croială personalizată. Fața ei nu dădea nimic din vârsta ei. Ochi albaștri ascuțiți o măsurau pe Ashley în spatele unor ochelari stilați.

Vaza de sticlă plină cu un spray de crini roz domina colțul din față al biroului ei. Lorenzo se depășise pe sine, remarcă Ashley.

„Deci tu ești cel care merită meritul”, se ridică de pe scaun și se uită la Ashley.

Ashley a avut senzația trecătoare că era o studentă zgomotoasă întâlnită față în față cu bibliotecara.

„Mulțumesc pentru cadoul minunat”, a spus Mona, cu chipul ei înmuiindu-se într-un zâmbet de mamă, iar Ashley a simțit că se relaxează.

„Ești atât de binevenit. Jason te cunoaște foarte bine și mi-a dat informații bune pentru a face sugestii. Evident, îi pasă foarte mult de tine.”

„Ți-am spus că ți-ar plăcea de ea.” Jason îi făcu cu ochiul Monei și o trase pe Ashley spre ușile din spatele ei.

— Stai puțin, Jason. Înainte să o trageți pe doamna Sapienza în vizuina dumneavoastră, nu uitați de ora trei și am formularele de la avocați pentru întâlnirea dumneavoastră de mâine dimineață. Așa că nu părăsi biroul fără ei.”

De ce i-au spus toată lumea „Dna. Sapienza” aici? A existat o notă? De asemenea, Ashley s-a părut interesant că Mona a fost singura persoană din clădire care l-a numit pe Jason „Jason”.

Se încruntă și se uită la ceas. "Asta e bine. Să trimită actele la mașina mea.”

„Mi-a făcut plăcere să vă cunosc, doamnă Sapienza.”

Jason îl trase pe Ashley cu el prin ușile de sticlă.

„Mi-a făcut plăcere să te cunosc, Mona. Mă bucur că îți place vaza...”

Răspunsul ei a fost întrerupt de ușile care se închideau.

Se întoarse spre Jason. "Asta a fost nepolitic! Și vorbind despre, ce-i cu tine să-mi invadezi magazinul cu un sistem de securitate pe care nu l-am întrebat...”

Gura lui era pe a ei, întrerupându-i tirada și trenul de gânduri. Jason îi cuprinse fața și își mișcă buzele peste ale ei într-un atac urgent.

Ea se topi în el, cu mâinile prinzându-i reverele jachetei. Mâinile lui căzură la șoldurile ei, trăgând-o mai strâns de el. „M-am gândit să fac asta de aseară”, a spus el între sărutări.

Ashley se apucă de ceea ce mai rămăsese din bunul ei simț și îl împinse un pas înapoi.

„De ce ne-ai dat un sistem de securitate?” Nu putea să-și ascundă respirația grea din vocea ei, dar a reușit să se uite.

— Nu este ca și cum ai întreba de ce ai aruncat salvarea peste bord marinarului care se îneca?

"Nu. Este ca și cum ai întreba de ce ai instalat un sistem de securitate în valoare de zeci de mii de dolari într-un mic magazin de vânzare cu amănuntul, fără a cere nimic în schimb."

"Ești nervoasă."

„Desigur că sunt supărat!” Ashley se întoarse pentru a păși prin biroul întins. „Te-ai dus la șeful meu, la spatele meu. Ai invadat magazinul cu echipa ta de tocilari din tehnologie. Și nici măcar nu mi-ai spus un cuvânt despre asta.” Ea a bifat articolele pe degete. „Ca să nu mai vorbim că nu este un sistem de securitate obișnuit. Nici nu-mi pot imagina cât costă.”

Jason se încruntă gânditor. „Așadar, ești supărat pentru că m-am dus la un proprietar de afaceri cu o propunere reciproc avantajoasă care să te țină pe tine și pe colegii tăi în siguranță în timp ce lucrezi. Și apoi am avut îndrăzneala să pun echipa mea de profesioniști să instaleze un sistem de securitate foarte adecvat. Totul fără consultarea managerului afacerii, care se întâmplă să fie și femeia cu care vreau să mă culc.”

a pufnit Ashley. Argumentele verbale nu erau suita ei puternică. Ea s-a pierdut întotdeauna în fața nebunilor și apoi și-a petrecut următoarele ore venind cu reveniri strălucitoare în oglindă.

Simțea că pierde teren. „Ar fi trebuit să mă întreb.”

„Ai fi spus nu.”

"De ce, mă rog?"

„Pentru că ai simți că este prea scump un cadou și o interferență prea mare cu jobul tău, care este, foarte probabil, singurul loc în care

te simți în control. De asemenea, probabil că nu vrei să te confrunți cu speculații cu privire la ceea ce face „expertul fierbinte în securitate” care pândește în jurul tău și al magazinului tău.”

Ashley și-a mușcat buza. Da. Cam acesta a fost argumentul ei.

„Deci știai că voi spune nu și de ce aș spune nu și totuși ai făcut-o oricum?”

„Lucrezi într-un mediu care nu face nimic, dacă nu, pentru a atenua amenințările.” Tonul îi era tăiat acum.

Ea a deschis gura pentru a interveni, dar el a continuat.

„Lipsa sistemul magazinului tău, care, în acest oraș nu este doar neglijent, ci și periculos. Se întâmplă să am resursele pentru a corecta asta. Toată lumea câștigă.”

„Este invaziv. Este... Și de ce naiba ești atât de îngrijorat de siguranța magazinului?”

„Siguranța *ta*”, a corectat el, temperamentul începând să se arate. „Te vreau în siguranță.” El a trecut la ea.

„Dar oamenii care speculează despre noi?”

„Le lasa.” Jason o trase în brațe. „Te vreau. Și vreau să fii în siguranță.” Ashley simți că renunța la rezistență. Nu putea gândi cu el atât de aproape, cu mâinile pe ea.

— La naiba, Jason. Nu am terminat să fiu furios.”

S-au luptat în îmbrățișare. Furia s-a luptat cu pofta. Ashley l-a simțit tare pe burta ei și nu s-a putut abține să se apese de el. Mâinile lui Jason o cursă pe spate zdrobindu-o de el. Mâinile lui alunecară mai jos peste ea în spate și în jos până la tivul fustei ei. Cu pricepere, el și-a strecurat mâinile pe sub fusta ei și în spate, strângând materialul în jurul taliei ei și lăsându-i picioarele goale.

Gurile lor s-au războit, strângându-se după mai mult. Mâinile lui s-au întors la ea în spate, strângându-se; a ridicat-o împotriva lui. Ashley și-a înfășurat picioarele în jurul taliei lui și s-a așezat împotriva erecției lui.

Tanga ei din dantelă nu oferea protecție.

Jason o duse pe o canapea lungă și joasă și se prăbuși deasupra ei. Se așază între picioarele ei, apăsând chiar pe centrul căldurii ei.

Singurul zgomot era respirația lor grea și scâncetul sau mârâitul ocazional. El îi deschise bluza cu forță și și-a umplut mâinile cu sânii ei. O distragere prea mare a atenției, cupele moi ale sutienului ei au fost împinse în jos pentru a-i prezenta curbele în fața lui.

Ashley se întinse să-l cuprindă prin pantaloni. El gemu și ea strânse mai tare.

„Te vreau”, a mârâit el, în timp ce gura i se așeză peste mamelonul ei. Nu existau gusturi blânde. S-a prins și a început să sugă. Ashley se arcui împotriva lui, oferindu-i totul.

Ea nu putea gândi. Trebuia să fie mai aproape. Avea nevoie să-i simtă pielea pe a ei. Avea nevoie de el să conducă în ea și să o facă să uite totul.

Gura lui s-a mutat spre celălalt sân al ei, în timp ce degetele lui i-au găsit sfarcul încă umed din gura lui. Degetele i s-au tras și s-au rostogolit chiar și când a luat celălalt vârf dureros între buze.

„Jason, te rog! Am nevoie de tine.”

„Spune-mi din nou numele. Spune-mi că mă vrei.”

El îi smulse mâna dintre ei și se apăsă de centrul ei, ignorând straturile de îmbrăcăminte din cale.

„Jason, te vreau”, șopti Ashley într-un geamăt. "Vreau să fiu cu tine."

I-a eliberat sânul suficient de mult pentru a-i recăpăta gura. Limba lui s-a băgat în gura ei într-o imitație sălbatică a sexului.

Se împinse din nou împotriva ei și Ashley simți că sexul ei se strânge din cauza frecării.

Jason îi luă sfarcul cu pietriș între degete, strângând și trăgând. Își puse degetele la loc cu gura, sugând vârful încordat până când i se încordă de limbă. Mâna lui alunecă pe corpul ei, peste fusta ei, până la coapsa ei goală.

Ashley își deschise reflexiv coapsele mai larg.

Jason se ridică în genunchi și își strecură degetele între picioarele ei, până la bariera mătăsoasă.

Ashley se frământă de degete. Avea nevoie de el mai aproape. Interior.

Două degete au alunecat sub bariera subțire pentru a o atinge.

— Doamne, Ashley.

"Jason, vreau..."

Alertele gemene de pe desktop și telefon au trecut prin transă.

— Ora ta 3 este aici, spuse Mona prin interfon.

Ashley îl împinse pe Jason și se zvârcoli de pe canapea, netezindu-și fusta în jos.

— La naiba, Ashley. Și-a atacat cravata, care era sălbatic oblică.

"E vina mea ?" Temper a amenințat că se va pocni din nou când degetele ei se împiedicau de nasturii bluzei.

Jason a renunțat la cravată, apucându-i în schimb încheietura mâinii. „Mă faci să uit totul.” El a pus un sărut dur pe gura ei și părea gata să se mute pentru mai mult.

Ashley și-a dus o mână la gură. „Uiți din nou.”

Ea a privit strălucirile de gri și maro din ochii lui se ascuți. Jason i-a sărutat mâna înainte de a o elibera.

L-a făcut să uite. Cu un bărbat la fel de controlat ca Jason Baine, asta a fost o ispravă. Ea întinse mâna și îi îndreptă cravata. "Va urma?"

„De continuat”, a fost de acord el. "Curând." A fost o promisiune. Sau o amenințare.

Jason își făcu timp să-și netezească fusta peste șolduri și să-și îndrepte bluza. „Cred că ți-am pierdut unul dintre butoanele.” El zâmbi, părând deloc scuzat.

Ashley ținea țesătura întreruptă. „Bine că am un pulover în mașină.”

Ea ridică privirea și îi surprinse zâmbetul îngâmfat. „Nu credeți că acest lucru vă scutește de a explica exact cum instalarea unui sistem de securitate ridicol de scump în locul meu de afaceri nu este o invazie nepotrivită a confidențialității.”

„Vreau să fii în siguranță tot timpul.” El a spus-o practic și i-a făcut inima să tresară. Romantismul și logica s-au luptat. Îi păsa. Mult. Suficient încât să vrei să o ții în siguranță. Dar era genul de gest exagerat care o făcea să se simtă inconfortabilă, îndatorată.

„Cum ai trecut pe lângă Barbara?”

„Barbara nu este nici pe departe la fel de cinic și suspicios ca tine. A fost o tranzacție simplă. Avea nevoie de un upgrade la sistemul ei și s-a întâmplat să am unul care era gata pentru testare înainte de a-l lansa.”

„Jason, există un scanner de amprente.”

„Nu credeam că ți-ar plăcea scannerul retinian. Dax ți-a arătat cum să-l armezi de pe telefon?”

„Încă nu sunt mulțumit de asta.”

„Știu și sunt recunoscător că ești dispus să mă răsfeți.”

„Îți mulțumesc pentru darul tău foarte generos, foarte neașteptat”, a spus ea cu intimitate.

„Vorbiți despre sistem sau despre ce tocmai s-a întâmplat pe canapea?”

Ashley îl pocni pe braț. "Ești ridicol."

„Atunci mă vei bucura când îți voi da astea.” S-a îndreptat spre birou și a luat un plic manila.

Ashley aruncă o privire înăuntru. „Permite de parcare?”

„Pentru tine și restul fetelor de la magazin. Acum poți parca pe stradă, aproape de magazin, în loc să mergi noaptea în garaj.”

Ashley oftă din greu.

„Te enervezi din nou?” El îi ridică bărbia în sus.

Ea clătină din cap. „Cred că sunt înnebunit. Acum sunt doar obosit. Și din moment ce facem schimb de cadouri ciudate, iată-l pe al tău.” Ea scoase unitatea flash din geantă și i-o întinse.

„Nu am găsit încă nimic incriminator, dar vom face. Nu este foarte inteligent.”

„Nu dacă ți-a dat drumul”, a spus el, sărutându-i din nou mâna.

Jason o cuprinse cu un braț. „Hai, o să-ți arăt calea din spate de aici, ca să nu fii nevoit să întâlnești șapte oameni de afaceri austrieci în timp ce arăți de parcă ai fi fost doar răpus.”

CAPITOLUL DOUAȘI DOI

următoare au zburat lăsând puțin timp pentru jocurile de spionaj sau obsedând-o pe Jason, dar Ashley a reușit să facă încă puțin din ambele. Imaginile criminalistice ale hard disk-ului ar dura ceva timp, așa că a încercat să-și găsească o oportunitate în fiecare zi pentru a căuta contul de Facebook al lui Steven.

Avea mâncărime să ia o altă trecere la computerul lui de acasă, dar nu găsisese o oportunitate sigură să o facă.

Totuși, va trebui să facă ceva în curând. După ce a îndurat o seară la pachet acasă cu el, pe care a încercat să o transforme în sex, Ashley a fost aproape sigură că nu va reuși să o țină mult timp împreună. Unul dintre ei ar ajunge mort. El de la crimă sau ea de la un anevrism.

Nu-l mai văzuse pe Jason de luni și își găsisese gândurile învăluite în el mai des decât la Steven și la situația actuală. Ashley s-a simțit ca un adolescent îndrăgostit de fundașul din liceu.

Nu-și putea permite să-și piardă concentrarea, își spuse ea. Odată ce Steven a ieșit din viața ei, atunci l-ar putea explora pe Jason. Fiecare centimetru din el. Și asta însemna că va trebui să înceteze să-l evite pe Steven ca pe ciuma și să înceapă să scoată informații din el.

Cel mai bun mod de a face asta a fost să gătești o masă copioasă și să-l umplem cu alcool.

Ajunsă acasă, l-a găsit pe Steven absorbit de un reality show. „Hei, iubito”, strigă el de pe canapea.

Ashley ridică pungile de băcănie pe blat. "Hei." Ea zări un pahar gol pe măsuta de cafea din fața lui. Perfect. Începuse deja.

Ea s-a dus la bar și i-a turnat un scotch generos și a luat o sticlă de vin pentru cină. „Prepar spaghetti în seara asta.”

— Minunat, a spus el, cu atenția pe ecran.

Ashley a pus băutura în fața lui și a dus paharul gol în bucătărie, unde a început să descarce cumpărăturile.

De obicei, când făcea spaghetti, folosea rețeta bunicii pentru sos. Dar ea nu a vrut să păteze o tradiție de familie făcând-o pentru Steven, așa că a mers să cumpere din magazin.

Ashley deschise vinul și turnă două pahare înainte de a introduce pâinea cu usturoi în cuptor.

A adăugat pastele în apa clocotită și a redus sosul la fiert. Gătitul a relaxat-o întotdeauna. Dar nu în seara asta.

Ashley băgă mâna în buzunarul geanții ei pentru a se asigura că noul gadget pe care Jason i-l trimisese astăzi era încă în siguranță. Această mică unitate a fost pentru telefonul mobil al lui Steven. Dar singura dată când nu a avut-o pe el a fost când dormea.

Trebuia doar să-l conecteze și să-l lase să se sincronizeze și ar copia într-un fel magic toate textele lui Steven și istoricul browserului. Din nou, a fost o ușoară ocolire a legii. Dar era dispusă să îndoiască adevărul dacă asta însemna că își putea recupera viața, fără Steven.

Cronometrul cuptorului bâzâia în timp ce ea scurgea pastele. Ashley a pus spaghetti și pâinea și le-a dus la masă.

„Cina este gata.”

A făcut o călătorie de întoarcere la bucătărie pentru sticla de vin.

Era timpul să lucrăm. Steven a săpat și Ashley a avut grijă să-și mențină vinul complet. „Deci cum a fost munca azi?” Ea strânse într-o bucată de pâine cu usturoi.

— La fel, spuse el, întinzându-și paharul. "Este o gluma. Am depus tot acest timp și efort, iar partenerii doar culeg roadele. Nu scot nimic din asta.”

„Ultimul tău bonus a fost destul de decent”, se aventură Ashley.

„Schimbare nebună. Literal, pufni el. „Este aproape jenant. Știi ce ia acasă un partener junior? Este ca triplu ceea ce este salariul meu. Și *acele* bonusuri sunt ceva despre care merită să vorbim.”

„De ce crezi că nu te fac să urmărească partenerul?” Ashley se juca cu tăiței din farfurie.

Steven și-a șters gura pe șervețel și și-a luat din nou paharul. „Victoria spune că doar încearcă să obțină tot ce pot de la mine. De parcă aș fi un fel de servitor. Ei îi fac același lucru.”

Nu-i venea să creadă nervii lui – sau asta era o prostie? — asta l-a făcut să-i menționeze cu atâta dezinvoltură numele amantei lui.

„Ea este o familie. Nu este garantat că va fi partener?” Ashley nu a putut să rostească numele Victoria.

„Ea crede că de aceea sunt mult mai duri cu ea. De aceea vrea să plece. Așa că îi poate demonstra bunicului ei că este mai valoroasă decât crede el că este.”

„Crezi că este pentru că ea nu este de fapt familie?” Și doar încerci să profiți de conexiunile slabe?

„Se simt pur și simplu amenințați. Dar le va părea rău când plecăm.”

Ashley a turnat mai mult vin în paharul lui și și-a dat seama ce dracu’ înainte de a-și termina ea.

— Deci și Victoria părăsește compania? Ashley s-a felicitat pentru că nu s-a înghițit cu numele femeii.

Steven dădu din cap și întinse mâna după o altă bucată de pâine cu usturoi. „Da, ea este cea care a primit linia în unele slujbe ale partenerilor.”

Ashley și-a ținut privirea în farfurie. „La ce firmă te uiți?”

El a ridicat din umeri. „Nu știu. Ea a spus că are câteva detalii de rezolvat mai întâi.” Și-a șters din nou gura și a terminat restul vinului, dând cu piciorul înapoi în scaun. „În curând voi fi de acord. De asta îmi pasă.”

###

S-a gândit să-i pună alarma pentru miezul nopții, dar se temea să nu-l trezească pe Steven, care dormea adânc, lângă ea. Oricum nu avea nevoie de alarma. Ashley nici măcar nu închisese ochii de când se urcase în pat cu câteva ore mai devreme.

Avea să primească niște răspunsuri în seara asta și gândul la asta era suficient pentru a o ține trează.

Ashley și-a ținut respirația și s-a dus în vârful picioarelor la noptieră a lui Steven. Respirația lui era profundă și uniformă, iar sforăitul ocazional o asigura că era plecat.

Cu mare grijă, ea ridică telefonul de pe masă. A așteptat să audă un alt sforăit înainte de a deconecta încărcătorul. Ashley și-a strâns telefonul la piept pentru a bloca lumina ecranului și a părăsit în liniște camera.

Ținând luminile stinse, ea se grăbi prin pod spre spațiul de lucru al lui Steven. În timp ce drive-ul îi citi telefonul, ea s-a gândit că îi va mai arunca o privire e-mail-ului. Nu căutase încă prin dosarul lui trimis și se întreba dacă era ceva acolo care merită găsit.

Ea se lăsă pe scaunul lui de la birou, tresărind la scârțâitul revelator. Pentru urechile ei îngrijorate, suna la fel de tare ca o împușcătură în apartamentul tăcut. Ea a ascultat cu atenție un minut, încercând să caute zgomotele vieții care veneau din dormitor.

Mulțumită că Steven încă dormea, a conectat unitatea minusculă la portul telefonului mobil și a apăsat butonul de sincronizare. A apărut o lumină verde intermitentă, arătând că sincronizarea era în curs. Deoarece Jason a spus că ar trebui să dureze aproximativ 15 minute, ea a deschis e-mailul lui Steven pe computer pentru a dubla spionajul.

Ceva încă o mai sâcăia din cauza întâlnirii lui cu Phil. Era curioasă să vadă dacă răspunsese la mesajul lui Phil.

Ashley și-a deschis dosarul trimis și l-a sortat după destinatar. Bingo. Un răspuns pentru Philip Barden la două zile după primirea mesajului inițial.

Ashley a previzualizat e-mailul.

Către: pbardman@corelink.com

De la: steve.noll@emax.net

Hei prietene,

Mă bucur să te văd și pe tine! Trebuie neapărat să ne întâlnim mai mult, deoarece suntem amândoi în același oraș. Deci munca este încă de rahat? Este amuzant că munca pentru achiziții de miliarde de dolari este făcută de un tip care a vomitat pe masa de ping-pong la

Homecoming în urmă cu doi ani. Nu pot sta cu angajamentele, nu pot face bani mari ca partenerii. Este nasol să fii la această vârstă în care ne facem toată munca și nu ne distrăm deloc. Vrei să ne întâlnim joia viitoare și să schimbăm povești de lucru? Poți să mă anunți pe celălalt e-mail al meu sgnoll@gmail.com.

Avea alt cont de e-mail. Ashley a făcut o poză a ecranului cu telefonul ei. Ea a vrut să-și documenteze descoperirea pas cu pas pentru a se asigura că îi poate spune lui Jason unde să caute. Ea a revenit la desktop și a deschis o fereastră de browser. Desigur, în istoric a găsit mai multe vizite la Gmail.

Câte un lucru, se avertizează ea. Ea și-a reorganizat dosarul cu mesajele trimise după dată și a închis programul. Revenind la pagina de conectare, a făcut o pauză.

Steven făcuse tot posibilul să creeze un nou cont de e-mail pentru a ascunde ceva important, așa că nu ar urma că va folosi o altă parolă?

Parola123.

Eroare de conectare. La naiba!

Ashley se lăsă pe spate în scaun și bătu încet cu degetele pe birou. Ce ar fi? Câte încercări ar avea înainte ca contul să fie blocat?

Își lăsă ochii să cerceteze resturile biroului lui. Note lipicioase, plicuri și meniuri la pachet. Ar putea fi scris pe oricare dintre ele. Ashley oftă și închise ochii. „Gândește ca un nemernic”, șopti ea. „Dacă aș fi un nenorocit care înșeală, cât de mult aș munci pentru a ascunde ceva secret?”

Ashley deschise ochii și zări tastatura. Ea se uită sub el. Pe birou era un singur bilet lipicios galben.

DoubleD123.

Dublu D. Evident, un omagiu adus rack-ului Victoria. Ashley mima vărsăturile pe tastatură.

Lăsând la o parte teatrul, era timpul să-i testeze pariul.

Ținându-și respirația, a tastat-o în câmpul pentru parolă și a apăsat pe Enter. S-a deschis o căsuță de e-mail completă pe ecran.

Plata de nimic! Zeci de mesaje către și de la Victoria Van Camp și Phil Barden.

Ashley a lovit în tăcere aerul în semn de victorie. Ea îl avea acum. Unitatea de pe telefon a semnalizat verde continuu. S-a terminat, dar Ashley tocmai începea.

CAPITOLUL 23

O shley s-a ghemuit deasupra cafelei ei, în colțul cafenelei, rugându-se ca cofeina să o ajute să treacă toată ziua. Era ora 6:30 dimineața și ea fusese trează toată noaptea căutând contul secret de e-mail al lui Steven.

Cafeneaua confortabilă se afla la câteva străzi de acasă și de la serviciu, așa că a vizitat-o rar, dar se potrivea nevoilor ei astăzi.

L-a zărit înainte să o vadă. Chiar și îmbrăcat pentru un antrenament, Jason s-a mutat cu o autoritate ocazională. Ashley a avut plăcerea de a-i vedea chipul trecând de la căutarea ei la găsirea ei. S-a luminat.

Avea să fie o zi bună.

Jason își făcu drum prin colecția de mese minuscule.

„Mulțumesc că m-ați întâlnit. Îmi plac pantalonii scurți. Sunt o schimbare drăguță față de costume, clătină ea din sprâncene.

Jason își aruncă privirea spre pantalonii scurți și tricoul cu mânecă lungă. „Așa mă îmbrac de obicei pentru o întâlnire înainte de zori.”

Se așeză, iar Ashley îi strecură o cafea neagră peste masă. „Nu arăți ca tipul cu smântână și zahăr.”

— Foarte inteligent din partea ta, anchetator.

Ashley zâmbi. „Ține-ți aplauzele până la sfârșit, te rog.” I-a dat unitatea de telefon și un plic manila. „Am ceva bun.”

El a zâmbit ușor, dar ea a văzut ascuțirea în ochii lui. "Cat de bine?"

„Știu ce caută, cine le-a dat informațiile și ce intenționează să facă cu ele.”

"Serios?"

„Da, sunt oarecum uimitor.” S-a aplecat înăuntru și a lovit dosarul. „Deci, iată prezentarea generală. Unul dintre prietenii de facultate ai lui Steven este contabil junior la o firmă din centrul orașului. El face o muncă groaznică pentru a ajuta unul dintre

clienții firmei să-și structureze o achiziție. O startup tehnologică de un miliard de dolari. Acordul este extrem de secret și va înceta la sfârșitul lunii viitoare. Se întâlnește cu Steven, face un comentariu obișnuit despre înțelegere fără a denumi nume, Steven îi menționează Victoria, iar Victoria se prinde. „Aflați detaliile, aflați cine este, pot folosi asta ca pârghe pentru parteneriate...” Ea lucrează la vânzarea informațiilor unui tip – nu au numele lui – la o firmă rivală în schimbul unor locuri de muncă comode pentru ea și Steven.”

Ashley se lăsă pe spate pe scaun, cu obraji înroșiți de emoție. „Du-te înainte și citește. Am fost la magazin la 4 azi dimineață pentru a tipări copii. Aproape că am declanșat și alarma aia blestemată, până mi-am amintit instrucțiunile lui Dax pentru a o dezarma pe telefon.

Jason s-a uitat la ea un minut, luând-o în ea.

„Ce? Am băut multă cafea”, a dat ea din umeri, scuzându-se.

„Ești destul de drăguț când ai exagerat de cofeină.”

Și-a încrețit nasul. „Doar citește și spune-mi cât de genial sunt.”

Ea s-a instalat și l-a privit. Linia încruntată dintre sprâncenele lui se adânci. Scurtă metodic, fără o reacție exterioară. Dar când a pus hârtiile jos și s-a uitat la ea, Ashley a putut vedea energia.

„Ești incredibil, Ashley.” Vocea lui era calmă, dar ea auzi marginea victoriei. „O să-i luăm”.

Ea îi zâmbi înapoi, bucurându-se de moment. Sfârșitul era aproape, la fel și un nou început.

— Vreau doar să-ți smulg hainele chiar acum, spuse el răgușit.

— Va trebui să ții acest gând până săptămâna viitoare, Romeo. Plec la părinții mei în câteva ore. Weekend de aniversare. Trebuie să ies din viața mea pentru câteva zile.”

— Atunci luni, făcu el cu ochiul. „Te superi dacă dau câteva apeluri? Te iau la micul dejun după aceea dacă promiți că nu mai bei cafea.”

„Perfect.”

Jason a luat dosarul cu el și a ieșit afară să-și sune. Ashley s-a ocupat verificându-și e-mailul de pe telefon. Nu o verificase de două zile, lucru nemaiauzit pentru ea.

A zărit unul de la mama ei cu o zi înainte. Subiect: Schimbarea planurilor!

Când Jason s-a întors, a găsit-o pe Ashley ghemuită pe scaunul ei, uitându-se gânditoare la telefonul ei. „Ce se întâmplă, frumoaso? Rămâneți fără cofeină?”

Ashley oftă. "Nu. Mai rau. Părinții mei au anulat. Tata a surprins-o pe mama cu o croazieră."

„Este groaznic”, a spus el, cu fața dreaptă. „Ce ticălos.”

Ashley și-a dat ochii peste cap. „Îngrozitor este să-mi petrec weekendul cu Steven, care are deja planuri să-l petreacă cu amanta lui.”

„Plănuiește să pleci tot weekendul?”

Ashley dădu din cap cu jale. „Trebuia să plec în două ore. Nu mă întorceam până duminică seara.”

Jason se aplecă în față și îi acoperi mâinile cu ale lui. „Cum ai vrea să pleci în două ore?”

Ea s-a animat, dar a rămas suspicios. "Unde merg?"

„Dețineți vreo flanelă?”

###

Oshley s-a mișcat pe scaunul de vinil al Jeep-ului și a privit verdeța trecând pe lângă geamul ei. Jason conducea în timp ce regiza ceea ce părea un apel conferință. A fost al treilea apel al lui până acum. Dar ea nu o deranja. I-a dat timp să se gândească.

Nu exista nicio îndoială în mintea ei în ce avea să se încheie această călătorie la cabina lui Jason.

Sex. De tipul uimitor, care modifică realitatea. Pulsul i s-a accelerat.

Ea îi aruncă o privire. Îmbrăcat cu blugi uzați și un tricou decolorat, arăta încă fierbinte, dar mai accesibil.

Ashley era bucuroasă că își făcuse timp să facă duș, să se bărbierească și să reambaleze geanta destinată inițial călătoriei la părinții ei.

La revedere pantaloni scurți comozi și maieu. Salut, lenjerie și sutiene asortate.

Și-a frecat palmele de blugi. Era gata să aibă mâna lui pe ea?

Jason închise și își aruncă telefonul într-un suport pentru pahare lângă podea.

"Îmi pare rău pentru asta. Încercam doar să punem lucrurile în mișcare, astfel încât nimic să nu se blocheze în timp ce suntem plecați."

Ashley dădu din cap. — Crezi că avem suficient pentru ca cineva să înceapă o investigație?

„Cred că este suficient pentru o suspiciune sănătoasă. Bunicul meu are un vechi prieten la SEC și va începe acolo.”

„Deci avem weekend liber?”

„Tot weekendul. Ai avut ceva în minte?” Expresia lui îi spunea exact ce avea în minte. Făcu cu ochiul.

„M-am gândit să ne cântăm după ureche și să vedem ce apare”, a spus ea, inocentă.

Îi puse o mână pe coapsa ei și o strânse. „Am senzația că va apărea ceva.”

###

Drumul până la cabană semăna mai mult cu o potecă decât cu o alee. Îi plăcea poteca întortocheată prin pădure, intrând în plină înflorire a primăverii. Au condus într-o poiană însorită, iar Ashley nu a putut decât să clatine din cap când Jason a oprit Jeep-ul în fața casei întinse din bușteni.

„Bine ați venit în cabină.” Jason se aplecă și își eliberă centura de siguranță.

„Aceasta nu este o cabană. Este un castel din bușteni, a corectat ea, privind pe fereastră. Înconjurată de copaci, casa în formă de L se

înălța cu peste două etaje și jumătate. Erau ferestre peste tot și o verandă uriașă care se înfășura în spatele casei.

"Haide. Vom despacheta după tur." El i-a strâns piciorul și a alunecat din Jeep.

Ea i s-a alăturat afară, admirând. Pădurea de copaci ajungea până la cerul albastru. Tufișuri înflorite și plante veșnic verzi nestructurate înconjurau casa, iar o potecă largă de piatră ducea la verandă.

Păsări și veverițe zvâcneau în copaci, dar nu era nicio urmă de trafic sau de zgomot uman.

„Este uimitor. Simt că suntem în mijlocul neantului.”

Jason o luă de mână. „Cel mai apropiat vecin se află la jumătate de milă pe acolo.” Arătă spre vest. „Iarna, le poți vedea luminile de jos, la lac.”

A condus spre verandă și a scos cheile din buzunar. Ușile grele de intrare în stil hambar s-au deschis în liniște și Jason se dădu deoparte.

Ashley intră înăuntru. „Sfinte prostii, Jason.”

S-a alăturat ei în foaier, zâmbind la reacția ei. „Da, nu e rău.”

"Nu-i rău?" Ashley pufni. Încăperea mare avea tavanele catedralei acoperite de grinzi masive tăiate. Canapele și scaune din piele dădeau spre un șemineu de piatră cu două etaje în zona de zi care era cu vedere la mansardă. Bucătăria și zona de luat masa ocupau cea mai mare parte a spațiului din dreapta.

Lumina zilei pătrundea prin trei seturi de uși franceze de pe peretele din spate.

Își trecu degetele peste blaturi. „Degroșarea nu implică, de obicei, granit și dulapuri personalizate.”

„Compartimente. Există granit, dar nu există cablu aici.

Ashley ridică o sprânceană. "TELEVIZOR?"

„Un ecran mare cu o colecție vastă de Blu-Ray.”

"Internet?"

„WIFI, desigur. Acum ești doar ridicol.”

Ashley a râs și a trecut la un set de uși franceze. Ea a ieșit pe punte și a admirat priveliștea. Lacul, muntele și pădurea în floare. De pe balustradă avea impresia că se uita la un tablou.

Briza se juca cu părul ei și ea și-a ridicat fața spre soare.

„Este frumos, Jason.”

"Ma bucur ca iti place." Vocea lui părea răgușită. „Îmi place să te am aici.”

Ashley se întoarse spre el. Ea putea vedea nevoia și dorința în fața lui. A simțit-o și ea.

A pășit în ea, cu mâinile așezate pe umerii ei. Pulsul i s-a accelerat și sângele s-a agitat. — Te vreau, Ashley. Mai mult decât pot spune."

CAPITOLUL 24

O shley și-a dus mâinile pe brațele lui la pieptul lui. I-a simțit bubuitul inimii sub palma ei și a fost asigurată că și a lui se năpustește.

Ea și-a dus mâinile la fața lui. Ea i-a răspuns în singurul mod în care știa. Buzele ei le-au periat ușor, blând la început. Ashley simți un tremur străbătându-l. Degetele lui se flectară pe șoldurile ei. El trase adânc aer în piept și se coborî spre ea.

Nevoia agitată între ei.

Ashley și-a cuprins brațele în jurul gâtului lui, îngropându-și degetele în părul lui. Jason se mișcă pentru a apăsa pe ea în timp ce limba lui i se băga în gura. Îl simți puternic împotriva ei, cu balustrada mușcând-o în spate.

Ea și-a legănat șoldurile de ale lui, iar Jason o întoarse departe de balustradă fără să-și rupă contactul cu gura. Ea îi simți degetele alunecând sub henley. Au trecut peste stomacul ei înainte de a-i urca pe laterale. Ca niște fulgere, i-a ars pielea.

Mâinile lui s-au oprit chiar sub mătasea sutienului ei. Ashley a auzit un geamăt blând și și-a dat seama că venea de la ea.

Jason își trecu mâinile peste corpul ei și îi ridică cămașa. Având grijă să nu-i atingă curbele moi, el o trase în sus și peste capul ei. El a rupt contactul cu gura ei pentru a se da înapoi și a se uita la ea.

Ashley i-a lipsit căldura corpului de îndată ce a plecat.

Mâinile lui s-au întors la șoldurile ei și s-au întâlnit la fermoarul blugilor ei. Cu trageră rapidă, le descheia și trase fermoarul. Ashley îi simțea nerăbdarea și știa că încerca să lupte cu ea.

Încerca să o facă specială pentru ea. Ea a zâmbit lângă gura lui.

„Jason, am nevoie de tine”, șopti ea.

"Sunt aici iubire." Vocea era aspră, dar mâinile au rămas blânde. "Vreau să te văd." Îi trase blugii în josul șoldurilor și se lăsă cu ei. În genunchi, el a liniștit-o astfel încât să poată ieși din ei. Își lipi gura de mătasea bleumarin a lenjeriei ei și Ashley icni.

Atât de aproape.

Se ridică, buzele lăsând o dâră de sărutări, până când se ridică deasupra ei, oftând din nou lângă gura ei.

"Ești perfect." a șoptit-o.

Ashley și-a lăsat capul pe spate și l-a lăsat să-i sărute ploaie pe falca până la gât.

Mâinile lui au alunecat pe corpul ei pentru a-i prinde fundul. Strângând-o, o ridică lângă el. Ashley se conformă bucuroasă, înfășurându-și picioarele în jurul taliei lui.

Se mișcau. Ashley simți că lumina soarelui îi dispare de pe piele și o clipă mai târziu simți granit rece sub ea. Se legănă înapoi pe blatul din bucătărie, trecând cu degetele flămânde pe pieptul lui Jason până la abdomen. Mai jos, a ajuns la talia blugilor lui.

El mârâi lângă gura ei, iar ea simți mușchii stomacului lui tremurând sub vârful degetelor ei.

Un fior de putere a trecut prin ea. Mâinile ei se repeziră să-l elibereze de denim.

Ashley oftă lângă gura lui Jason și își trecu degetele peste bumbacul boxerului lui.

El gemu și era toată încurajarea de care avea nevoie pentru a-și strecura mâna în spatele taliei și a-i prinde erecția încordată.

"Aștepta." Vocea lui era zgomotoasă.

Dar ea l-a ignorat. Ea i-a mângâiat tija netedă și groasă și când mâna ei s-a întors la vârf, era udă.

„O, Doamne,” șopti ea pe buzele lui.

Nerăbdător acum, Jason și-a tras lenjeria în lateral și i-a luat sexul cu mâna.

Cureaua sutienului i-a alunecat de pe umăr, iar cupa a alunecat mai jos pe curba sânului ei. Degetele lui se apăsară pe centrul ei umed. — Arată-mi, a cerut el.

Ashley și-a smuls cealaltă curea de pe umăr și și-a împins sutienul în jos. Sfarcurile ei erau deja încordate spre el.

„Uită-te la mine”, șopti el.

Ashley îi întâlnește privirea și inspiră brusc în timp ce băgă două degete în ea.

Ea îi prinde mai strâns erecția și începe să-l mângâie.

Degetele lui se potriveau cu ritmul ei și când gura lui îi găsi în sfârșit sânul, capul lui Ashley căzu pe spate. Era complet la cheremul senzațiilor care îi curgeau corpul.

Buzele lui strânseseră mai întâi de un sfârc și apoi de celălalt. Limba lui Jason își făcea magia pe vârfurile întinse, hrănindu-se.

L-a atras spre ea și a înclinat vârful tijeii lui pe centrul ei umed. Fiecare lovitură a mâinii ei îl alunecă de ea într-o tortură cerească.

O singura dată. De două ori. Ea a potrivit loviturile cu tragerile gurii lui. „Jason! Nu mă pot opri.”

„Nu te lupta, iubito.”

La următoarea lovitură a degetelor lui, ea veni, închizându-se în jurul lui în valuri calde de plăcere. Ea îi simți penisul greu zvâcnindu-i în mână.

Nici măcar nu a avut un moment să plutească pe decadența carnală pentru că el o ridica din nou. Îi ținea fundul în mâini. Vârful tijeii lui s-a apăsător pe pliurile ei alunecoase, tachinându-o la fiecare pas. Urcă scările într-un ritm urgent și Ashley știa că îl împinsese până la margine.

Ea îl strânse mai tare cu picioarele ei. Nevoia de a fi mai aproape copleșită.

Jason a împins o ușă, iar ea a simțit mai degrabă decât a văzut lumina zilei care pătrundea prin peretele ferestrelor.

Îi încălzea pielea ca atingerea lui Jason.

I-a lăsat pe amândoi pe pat, iar Ashley și-a ridicat umerii de ale lui. În afară de doar milimetri de material textil, încă nu era suficient de aproape.

Ea l-a tras de cămașă, iar el s-a acomodat, rupând legătura cu gura ei doar suficient de mult încât să-i tragă materialul peste cap.

Se lăsa din nou lângă ea, iar Ashley savură senzația pielii lui împotriva ei. Foc în foc.

Își trecu mâinile peste pieptul lui. Piele netedă, fierbinte, peste mușchiul sculptat. Ea își lăsa degetele să treacă mai jos peste stomacul lui. Ashley a vrut să se oprească și să privească, să-l ia înăuntru, dar nu se putea opri să-l sărute.

Își mișcă buzele peste ea, șoptind promisiuni întunecate care o făceau să se deschidă pentru el, să-și strângă duritatea împotriva căldurii ei.

Se trase înapoi, privindu-i chipul în timp ce se apăsa în ea.

Ashley icni și își lăsa genunchii să se deschidă în lateral.

„Nu mă voi putea opri odată ce sunt în tine.” Se aplecă peste ea și o sărută blând.

Ea tremura la promisiune.

Șoldurile lui s-au deplasat înapoi, departe de ea, iar degetele lui Ashley s-au înfipt în mușchii brațelor lui cerând să rămână. „Jason, te rog!”

A condus din nou împotriva ei, iar Ashley și-a blocat picioarele în jurul șoldurilor lui pentru a-l ține acolo.

— Fată lacomă, a avertizat el.

Ea îl strânse mai tare între coapse.

Jason și-a îndreptat atenția către sânii ei. Își trecu degetele peste curbele superioare ale sânilor ei, urmându-și cu gura. Buzele lui ardeau o potecă care marginea dantelă delicată. „Ridică-te, iubire.”

Ashley făcu ce i-a cerut el, ridicându-se până la coate. El i-a desfăcut sutienul cu o lovitură abil și a eliberat-o.

Jason și-a lăsat capul să se hrănească cu ea. Ea sa arcuit împotriva lui și a călărit senzația.

Așa se simțea să fii consumat încet de flăcări fierbinți.

Nerăbdarea creștea. Ashley și-a folosit tocuri pentru a lucra la talia blugilor lui.

Totodată amabil, Jason și-a dezbrăcat pantalonii și lenjeria. Odată cu erecția lui în sfârșit eliberată, Ashley nu a putut opri durerea profundă din ea. Uriașă și dură, ea a vrut să se îngroape în ea.

Când Ashley a făcut o mișcare de a se zvârcoli din lenjerie, el a oprit-o.

"Permiteți-mi să."

Ashley s-a întins pe spate și l-a lăsat să alunece mătasea pe picioarele ei. S-a deschis mai larg pentru el. O invitație.

S-au studiat unul pe celălalt o clipă, ea pe spate și el în genunchi. Penisul lui atârna greu la doar un centimetru de centrul ei dureros. Ea a observat liniile și câmpiile corpului lui musculos.

„Se întâmplă asta cu adevărat? Sunt chiar aici?”

Se coborî spre ea, gura lui găsindu-i-o pe a ei, în timp ce creasta tijei lui sonda intim împotriva ei.

"In cele din urma."

Ashley și-a înfășurat degetele în jurul penisului lui. Disperat după contact. A lăsat-o să mângâie și să se joace. Ashley a privit când închidea ochii și încerca să-și țină respirația sub control.

Ea a mângâiat mai tare. Respirația lui deveni mai zdrențuită, maxilarul strâns. Era frumos, se gândi ea. Și el era al ei chiar dacă era doar pentru azi.

— Doamne, Ashley. Vocea îi era zdrențuită și fața încordată. O făcea să se simtă puternică, făcându-i controlul să alunece milimetru cu milimetru.

Mâna lui s-a închis în jurul ei. "Stop."

Tragându-se înapoi, el îi îngătui încheieturile mâinilor în lateral cu mâinile. "E rândul meu." Se lăsă jos între coapsele ei și îi puse un sărut blând în șoaptă acolo unde căldura s-a acumulat.

Capul lui Ashley a căzut pe pernă în timp ce Jason a gustat din centrul ei. Deja simțea cum se construiește. Era prea aproape de margine.

Degetele lui i-au sondat în timp ce gura lui a lucrat împotriva ei. Cu prima lovitură a degetelor lui ea s-a pierdut.

„Jason! Nu pot -"

"Veți." Vocea lui era zgomotoasă.

El a ordonat și corpul ei s-a conformat. Nu a putut opri primul val sau pe cei care s-au prăbușit prin ea după el. Ea îi spuse numele într-o gâfâitură.

El mârâi și se întinse asupra ei. "Spune-o din nou."

Când ea îi rosti din nou numele, el a intrat în ea, umplând-o, fără a întrerupe contactul vizual. Ea a strigat, dar și-a ținut ochii ațintiți asupra lui. Plină și dureroasă, l-a primit.

În cele din urmă.

S-au mutat ca unul singur. Fiecare respirație, fiecare oftat, fiecare lovitură, urcau împreună spre soare. L-a luat mai adânc și a auzit mârâitul din fundul gâtului. Împingerile lui măsurate au venit din ce în ce mai tare și mai repede, pe măsură ce ritmul se dezlanțuia într-un ritm primordial.

Pielea ei limpede se plesni de a lui.

Ashley simți creasta venind. Simți că se strânge în jurul tijeii lui.

Ea s-a dat peste el și s-a spulberat. Peste vuietul din capul ei, ea l-a auzit gemeind și a simțit primul jet al eliberării lui dezlanțuindu-se adânc în ea.

S-au luptat unul pentru altul în valurile care se prăbușeau, adunându-se în furtună. L-a auzit șoptind numele ei ca pe o rugăciune.

###

Un shley era întins pe pat peste brațul lui Jason, cu fața în jos, într-o uitare frumoasă. Simțea că corpul ei tocmai și-a îndeplinit cel mai mare scop.

„Te sufoci?” Jason se rostogoli spre ea, trecându-și mâna liberă pe spatele ei până la curba fundului ei.

„Dacă sunt, voi muri fericit.”

El i-a dat o lovitură blândă. „Nu poți să mori. Încă nu am terminat.”

Ashley s-a rostogolit și și-a măturat părul de pe față. „Nu poate fi mai mult de atât.”

Jason și-a lăsat gura pe umărul ei, sărutându-i peste claviculă.
Barba lui îi gâdila pielea goală.

„Întotdeauna sunt mai multe, iubire.”

Și a început să-i arate cât de mult mai erau.

CAPITOLUL 25

câteva ore, Ashley s-a trezit la o realitate mai bună decât visele. Îl simțea pe Jason lângă spatele ei. Cearșaful era tras peste ei, iar picioarele ei erau ascunse cu grijă între ale lui. Unghiul luminii soarelui care pătrundea înclinat prin ferestre spunea că seara ei era pe drum. Și-a dat capul într-o parte și l-a găsit pe Jason privind-o.

Simțindu-se brusc vulnerabilă, Ashley și-a trecut o mână pe gură pentru a se asigura că nu salivease. „De cât timp mă privești?”

"Doar cateva minute." Degetul lui a trasat o urmă pe pieptul ei chiar deasupra cearșafului. "Cum te simți?"

Ashley și-a oferit o întindere luxoasă. „De parcă nu mai am oase.”
"Este un lucru bun?"

Ea i-a pus un sărut pe gură. „Un lucru foarte bun. Apropo, aceasta este o cameră incredibilă.”

Era adevărat. Deși petrecuseră deja câteva ore în cameră, aceasta a fost prima ei privire bună în jur. Patul era o întindere uriașă de țesături luxoase legănat de lemn întunecat și ornamentat.

Capătul din fronton al camerei era o zonă de relaxare separată, așezată de un zid de ferestre cu vedere la pădure și la lac. Un scaun adânc de fereastră, cu rafturi de cărți dedesubt, a ispitit cu promisiunea unei leneșe de după-amiază de lectură cu vedere la apă.

„Tu se întâmplă să ai o toaletă în această colibă sau există o anexă confortabilă în pădure?”

Jason arată spre una dintre ușile de pe peretele opus zonei de relaxare. „Pe acolo.”

Când ea a alunecat de pe pat, el a prins-o de încheietura mâinii, trăgând-o pe spate pentru un sărut. — Mă bucur că ești aici, Ashley.

"Și eu."

Încă goală, practic a dansat până la baie. Și sa oprit în loc când picioarele ei goale au lovit podeaua caldă de ardezie. Bineînțeles, podeaua baii lui era încălzită, se gândi Ashley.

Și restul camerei era perfectă. Vanități duble, acoperite cu marmură cu spătaruri de țiglă de sticlă flancau ușa. Dușul era o cameră cu gresie cu mai multe capete și spray-uri care puteau ține cu ușurință opt adulți. Și apoi era cada. Un gheare elegant, centrat într-o fereastră mare, cu vedere la pădure. Un șemineu a fost construit în peretele de la picioarele căzii, cu un alcov plin de lumânări umplut deasupra.

Ea a observat că niciuna dintre lumânări nu a fost arsă. Ashley se întreabă dacă Jason a folosit vreodată cada. A mai văzut vreodată priveliștea spectaculoasă? A fost ceva cu care cineva s-ar putea obișnui vreodată?

Când s-a întors în dormitor, a stat în prag și s-a rezemat de cadru.

„Există un singur lucru care mă va face să părăsesc această nirvana din baie.”

Jason se agită pe pat și îi aruncă un rânjet răutăcios.

„OK, două lucruri.”

"Numeste-l."

"Alimente."

— Se pare că am fost prea ocupați pentru prânz astăzi, spuse Jason, uitându-se la soare prin ferestre. — Fripturi la cină?

Ashley s-a repezit din pragul ușii în pat și a sărit peste el. „M-ai luat la friptură”.

###

Bineînțeles că era o bucătărie în aer liber atașată de punte, ce „cabină” nu ar avea una? Ashley clătină din cap în timp ce pregătea salata aruncată, iar Jason condimenta fripturi pe blatul de lângă grătar.

Foamea a pus-o să smulgă morcovi și castraveți din salată pentru a o acomoda. A trecut cuțitul printr-o mână de ridichi și s-a relaxat pe moment.

Jason nu dorise ca ei să se îmbrace, din moment ce aveau să-și dezbrace din nou hainele și Ashley nu putea contrazice acest aspect

practic. Așa că s-au hotărât asupra hainelor. Produsese prin magie un halat alb de pluș, de mărimea ei, din dulapul masiv de lângă baie.

Ashley se întrebă câte alte femei se înfășuraseră în acel halat, dar numai pentru cele mai scurte secunde înainte de a respinge gândul. Era aici acum, nu-i așa? Asta conta. Ea nu putea controla trecutul sau viitorul. Dar astăzi era de savurat. Ca morcovul ăsta. Ea strânse entuziasmată.

Jason ridică privirea de pe grătar. „Frepturile vor fi făcute în 10.”

„Salata așteaptă doar să se îmbrace. Pot să intru și să arunc cartofii în cuptorul cu microunde, astfel încât să fie gata cam în același timp cu fripturile.”

"Perfect."

Da, cu siguranță a fost. Chiar și – sau poate mai ales – desculț și îmbrăcat în haine, el tot a atras privirea. Acum că știa ce se află sub halat, îl dorea și mai mult. Ashley lipi un sărut pe obrazul lui Jason când trecu pe lângă el în drum spre bucătărie.

El a apucat cureaua halatului ei, iar ea l-a lăsat să o tragă mai aproape. „Cred că putem face mai bine decât atât”, a tachinat el.

Ashley și-a încolăcit brațele în jurul gâtului lui și s-a ridicat în vârful picioarelor pentru a-i apăsa un sărut blând pe gură. Jason a ridicat-o de pe pământ și a adâncit sărutul înainte de a o așeza cu blândețe.

"Asa e mai bine."

Ea a zâmbit în timp ce se îndrepta spre ușă. Un bărbat care a vrut să o sărute înainte de a părăsi camera. Cum ar fi acea viață?

Se așteptase la ușurarea eliberării. Nu intensitatea în creștere pe care o simțea. Va trebui să fie mult mai atentă când era vorba să-și păzească inima. Acest tip de sentiment nu ar putea dura.

În bucătărie, Ashley a încărcat doi cartofi în cuptorul cu microunde. În timp ce găteau, ea a decis să-și verifice telefonul. Îi trimisese un mesaj lui Steven cu câteva ore în urmă cu minciuna că a ajuns la casa părinților ei.

Ea a crezut că cel mai bine îl lăsa să creadă că nu fusese o schimbare de planuri. Era ironic să cred că ea și logodnicul ei își petrec amândoi weekendul cu iubiții lor.

Iubit. Ce avea să spună Georgie la asta? Ashley a râs în hohote la gândul la răspunsul prietenei ei. O va suna luni.

Era un text de la Steven.

Spune-le că am salutat.

Și un mesaj de la Barbara de la magazin prin care o instruia pe Ashley să nu-și verifice telefonul pentru restul weekendului, deoarece muncise atât de mult și totul la magazin era complet sub control.

Meriti un weekend placut si linistit!

Ashley nu era sigură dacă drăguț sau liniștit era descrierea potrivită pentru orgasmele de încrețire a degetelor de la picioare și cântând îngerii pe care le avusese până acum. Dar Barbara probabil nu avea nevoie să audă asemenea detalii.

Mulțumesc, Barbara! Tu ești cel mai bun!

Cu lucrurile sub control la magazin, părinții ei plecați din țară și Steven ne așteptând-o înapoi până duminică seara, își putea permite să se deconecteze pentru un weekend.

Cronometrul cuptorului cu microunde a sunat. Ashley puse cartofii aburiți pe o farfurie și se întoarse pe puntea unde Jason tocmai scotea fripturile de pe grătar.

„Miroase uimitor”, gemu Ashley, adulmecând aerul.

„Ar fi bine să te grăbești. Aș putea să mănânc pe amândouă după acel antrenament”, a avertizat el.

„Voi lupta cu tine pentru ei. Nu te băga între stomacul meu gol și o farfurie cu Delmonicos rar mediu”, a amenințat ea.

Au petrecut restul serii mâncând, vorbind și relaxându-se. Jason a pus un film și au ratat finalul.

Ashley începea să se întrebe dacă proximitatea însemna că vor ajunge mereu goi și săturați.

Încă călare pe el, ea și-a lipit buzele de gâtul lui. „Nu știu de ce nu pot să-mi țin mâinile departe de tine.”

„Să sperăm că nu se va schimba niciodată.” Își mângâie mâna pe spatele ei gol.

Ashley se strânse mai aproape. „Să terminăm gol tot timpul într-adevăr restricționează activitățile publice pe care le-am putea face împreună.”

„Mmm”, a spus Jason în timp ce degetele lui îi urcau pe coloana vertebrală, atrăgând pielea de găină la suprafață. „Fără cumpărături. Fara filme. Fara restaurante.”

Ashley a râs. „Oamenii din cafenea ar fi scandalizați.”

„Nu am putea avea niciodată copii. Întâlnirile părinți-profesori ne-ar fi arestați”, a gândit Jason.

„Bănuiesc că va trebui doar să învățăm să ne controlăm”, oftă Ashley.

„Să nu ne grăbim.” I-a gădilat coastele. „Poate că putem deveni pur și simplu pustnici obsedați de sex și să nu părăsim niciodată casa.”

„Numărul meu de orgasm spune că suntem deja la jumătatea drumului”, a tachinat ea.

A ciupit-o. „Țineți evidența?”

„Îmi place să fac un inventar, așa că știu exact ce am.”

„Ei bine, să vedem ce putem face pentru a vă ridica numerele.” A aruncat-o pe perna canapelei de lângă el și s-a rostogolit să o acopere.

###

Oshley s-a ghemuit mai adânc în halatul lănos și și-a înfășurat degetele în jurul căniei de cafea roșie veselă. Ea a inhalat mirosurile de cofeină aburoasă și de soarele de primăvară în timp ce se bucura de priveliștea de pe punte.

Era perfect.

Se simțea relaxată, liberă. În largul meu. Ceea ce nu era deloc ușoară, având în vedere tot ce se întâmplase recent. Viața ei a fost în ruină, dar chiar în această secundă a meritat totul.

Dacă nu ar fi trebuit să se întoarcă.

Dar bineînțeles că ar fi făcut-o. Ea ar curăța cioburi din viața care fusese a ei și ar merge mai departe. Ashley nu îndrăznea să se gândească la cum ar arăta viitorul dacă Jason ar fi în el. Acesta era ceva ce pur și simplu nu era pregătită să ia în considerare.

Weekend linistite la cabana. Nopti lungi învăluite una în jurul celeilalte, gustând, luând. Trezindu-te cu acea față perfectă în fiecare dimineată.

Ashley a scuturat gândurile din cap. Nu mai lua în considerare neconsiderabilul, ordonă ea. Sub perfecțiune, Jason Baine era un bărbat. Una umană. Și știa atât de puține despre el. Ar putea ea să se mulțumească din nou cu un bărbat care a ascuns atât de mult din viața lui de la ea?

"Buna dimineata frumoaso."

Ashley și-a înclinat capul pe spate pe lemnul scaunului și a zâmbit leneș. „Bună dimineata, Romeo.”

Proaspăt după un duș, Jason s-a aplecat pentru un sărut blând înainte de a-și servi cafeaua ei. Pantalonii de trening îi stăteau jos pe șolduri, cu șnurul desfăcut, iar tricoul lui părea că a rezistat la un deceniu de purtare.

Părea relaxat. Ceva ce Ashley nu văzuse înainte.

„Două întrebări. Cât de des te antrenezi și cum se face că crema mea preferată a ajuns în frigiderul tău aici? Întrebă ea jucăușă.

„De câteva ori pe săptămână și ghiciți norocos?” El îi întinse cana și se rezemă de balustradă.

„Nu ai lăsa niciodată nimic pe seama norocului. Ai vreun fel de dosar despre mine?”

„Un dosar?” El a zâmbit.

„Știi, un fișier secret mare și gras, cu o listă a gusturilor și antipatiilor mele.” Ashley se ridică, așezând cafeaua pe balustradă. Ea se mișcă să stea între picioarele lui și se aplecă în el. „Lucruri precum „adoră crema de cafea cu alune, nu-i plac filmele cu boabe de lima și cu zombi”.

„Îți place să mă călărești în uitare?” a spus Jason, pieptănându-și degetele prin părul ei.

„Este ca și cum ai spune „îi place soarele și cățeeii”. Toată lumea ar dori asta. Și oricine spune că nu ar trebui să aibă încredere.”

„În acest caz îmi plac soarele și cățeeii.”

„Este foarte înțelept din partea ta.”

„Ți-e foame?”

„Moarte de foame. Cât este ceasul?”

„Este 10:30. Vrei micul dejun sau prânzul?”

„Îmi este destul de foame de ambele în acest moment”, a spus Ashley, înfășurându-și brațele în jurul gâtului lui.

„Hai să vedem ce putem găsi în bucătărie înainte să te devastesc din nou.”

„Trebuie să ne menținem puterea”, aprobă Ashley solemn.

S-au hotărât să opteze pentru sandvișuri cu slănină, în semn de semn al micului dejun și o salată de paste cu aspect gustos pe care Jason a produs-o din frigider.

„Cu siguranță v-ați făcut rapid proviziile pentru această călătorie”, a tachinat Ashley.

„Un om motivat găsește întotdeauna o modalitate de a face lucrurile.”

„Și care a fost motivația ta?”

„Să nu te văd doar în halatul ăla timp de 48 de ore a fost un motiv de motivare.”

„De ce, domnule Baine, măgulire.” Ashley și-a fluturat din gene înainte de a-și îndrepta atenția înapoi asupra mezelurilor.

A râs și a îngrămădit salata de paste pe două farfurii. Părea aproape uman aici. Dacă oamenii ar avea fețe – ca să nu mai vorbim de trupuri – i-ar face pe sculptori să plângă de bucurie de perfecțiunea lor.

Ashley a trecut cu un cuțit prin pâinea groasă de sandvici și a adăugat-o în farfurii.

„Este singurul loc în care poți să te relaxezi?” Ea i-a întins o farfurie și au trecut prin ușile de pe punte.

„Uneori. De obicei, este mai mult o problemă de timp decât locație.”

„Bănuiesc că conducerea lumii este consumatoare de timp.” Se lăsa pe un scaun cu perne de la masa lungă din lemn de la fermă.

„Nu am avut niciodată un motiv să mă concentrez pe altceva decât pe muncă înainte.”

Jason stătea vizavi de ea, înapoi la priveliște.

„Știi că îți lipsește o priveliște destul de impresionantă”, a spus Ashley, înjunghiând salata de paste cu o furculiță.

— Spui asta doar pentru că nu știi cât de impresionantă este priveliștea de aici.

Roșul îi nuanța obraji în timp ce el o privea cu lup. — Foarte lin, Romeo.

„Frumos, n-ai văzut încă nimic.”

„Știi, m-ai băgat deja în pat... de mai multe ori. Mă ai aici pentru tot restul weekendului. Nu trebuie să ții urmărirea la viteză maximă.”

S-a aplecat peste masă și și-a trecut degetul mare pe buza ei de jos. „Abia am început.”

CAPITOLUL 26

Ei au decis să se îmbrace și să părăsească casa pentru câteva ore, pentru ca Jason să-i poată arăta lacul. Ashley era bucuroasă că plecase cu instinctele ei și împachetase adidași și pantaloni scurți. Avea, de asemenea, o rochie neagră, spray pentru insecte și un stilou pentru îndepărtarea petelor în cazul în care ar fi nevoie de oricare dintre aceste articole.

Ashley se mândrea că este o planificatoare organizată. Lucrurile nu o surprind, de obicei, pentru că a explorat toate unghiurile și a dezvoltat neprevăzute înainte de a merge mai departe.

Cu toate acestea, faptul că petrecea o după-amiază însorită de primăvară în drumeții cu Jason Baine a fost puțin surprinzător.

Trecuse o oră într-o drumeție pe o potecă îngustă împrăștiată cu ace de pin care șerpuia în jurul lacului. Totul era verde, chiar și lumina care se filtra prin bolta frunzelor.

Îi aruncă o privire peste umăr lui Jason care mergea liniștit în spatele ei, purtând un rucsac cu gustări și apă.

„Este atât de liniștit aici. Unde mergem?”

— O să vezi, făcu el cu ochiul. „Urmează următoarea dreapta la Y.”

Ea l-a umorizat și i-a urmat instrucțiunile. Bineînțeles că a existat un plan, o destinație. Jason nu ar face nimic fără un scop final în minte.

Încă câțiva pași, iar copacii au început să se despartă.

Priveliștea îi fură răsuflarea. Ea se opri pe un afloriment mare de piatră care dădea cu vedere la întinderea de apă scânteietoare a lacului de dedesubt.

Jason și-a sprijinit mâinile pe umerii ei. "Ce crezi?

„Cred că nu există nicio posibilitate ca asta să fie viața reală.”

El și-a sprijinit bărbia pe vârful capului ei și i-a cuprins umerii cu un braț. „Atunci ar fi bine să ne bucurăm de el cât putem.” El a aruncat un sărut pe părul ei. „Hai, hai să deschidem proviziile.”

S-au așezat pe stâncă și s-au întins. Ashley a râs când Jason a despachetat „proviziunile”.

— Chips și un pachet de prăjituri cu ciocolată?

„Este gustarea de drumeții a campionilor”, a insistat el.

„Adolescenți campioni poate”, a tachinat ea, ajutându-se cu o mână de chipsuri sărate și o sticlă de apă.

„Fiecare om are viciile lui.”

„M-aș aștepta ca un bărbat ca tine să aibă.. vicii *diferite*.”

I-a întins o prăjitură și a luat două pentru el. „Vorbiți din nou despre colecția mea de dickie, nu-i așa?”

Ashley dădu solemn din cap. „Da, da, sunt. Îți dai seama că de îndată ce voi găsi această aventură toridă se va termina.”

„Le voi arde pentru tine. Chiar și cele cu monograma.” Se pivotă și își puse capul în poala ei.

Ashley se juca cu părul lui. „Te-ai gândit ce vei face când totul se va termina?”

„Când ce s-a terminat?”

„Ce va face cu familia ta când vei avea sora ta vitregă arestată?”

„Va face cina de Ziua Recunoștinței mult mai tolerabilă.”

Ashley se trase de păr. „Sunt serios. Ce cred bunicul și tatăl tău despre ceea ce se întâmplă?”

Jason oftă. „Bunicul meu a muncit foarte mult pentru a-i face un loc pentru Victoria, care nu a meritat niciodată, în familie și în compania lui. Cred că încerca să compenseze nepăsarea tatălui meu.

„S-a căsătorit cu mama Victoria, Sylvia, – probabil pentru banii fostului ei soț – și a început imediat să o înșele. Au fost împreună de abia doi ani, când el a înșelat-o cu vreo socialită văduvă cu o problemă cu cola. Divorțul a fost dezordonat. Bunicul meu a făcut-o pe Victoria la facultate pentru a compensa. Și apoi ea l-a împiedicat de vinovăție într-un loc de muncă la firmă.”

„Cine este tipul rău din acea poveste? Tatăl tău sau Victoria?”

„Niciunul dintre ei nu este o victimă nevinovată.” Privea în spațiu, cu o expresie dură pe față. Ashley trecu un deget peste linia dintre sprâncene pentru a o netezi.

Privirea lui s-a întors spre ea și chipul i s-a înmuiat. „Ce ai de gând să faci când Steven iese din imagine?” El a tras de o șuviță din părul ei.

Ashley se uită la priveliște. „Sincer, nu știu. Am ajuns aici din cauza slujbei lui Steven, așa că fără această restricție aș putea merge oriunde. Dar îmi place magazinul. Îmi place ce fac acolo. Și orașul se simte ca acasă. Așa că nu mă văd cu adevărat făcând bagajele și plecând din oraș.”

„Speram că vei spune asta.” Jason îi luă palma și i-o duse la gură. „De asemenea, sper că vei fi interesat să vezi cum suntem noi fără ei.”

„Hmm. Adică să păstrezi toate astea?” Ashley făcu un semn spre priveliște. „Nu știu. Ar fi atât de greu.”

Jason întinse mâna să-i gâdile coastele. „Deșteptule.”

Ashley a râs și și-a îndepărtat mâinile.

„Spune-mi că vei fi în continuare aici după ce se va termina asta.”

„Va depinde de cât de cicatrice sunt emoțional”, a tachinat ea.

S-a mișcat atât de repede, încât ea nu a avut timp să se apere.

Ashley s-a trezit pe spate, cu Jason călare pe ea. El îi prinse cu ușurință brațele peste cap cu o mână. Cealaltă mână a lui cutreiera lângă ea. „Spune-mi sau gâdil.”

Ashley se zvârcoli sub el. „O să țiip!”

A zâmbit și și-a început asaltul. Ashley a țiipat, dar fără rezultat. În cele din urmă, gâfâind, ea îi dădu răspunsul.

"BINE BINE BINE! O să fiu aici!"

"Promite-mi." Îi băgă un deget în burtă.

"Promisiune!"

„Acolo, nu a fost atât de greu, nu?” se aplecă și o sărută. A fost intenționat să fie ușor, jucăuș. Dar în momentul în care limba lui Ashley a întâlnit-o pe a lui, urgența a explodat.

Mâinile lui Jason i-au stricat burta și sub cămașă. În graba lui să o atingă, a strâns puternic de sutienul ei, rupându-l în două.

Gâfâi lângă gura lui când mâna lui îi găsi sânul.

Mârâitul care venea din gâtul lui era primordial. Ashley a luptat împotriva reținerii din mâinile ei, dar el doar și-a strâns strânsoarea. „Te vreau aici, așa.”

Îl simțea puternic împotriva ei.

„Cineva ar putea vedea...”

El a strâns o dată, iar apoi degetele lui i-au căutat mamelonul încordat.

„Nu e nimeni să vadă. Acesta este pământul meu.”

Jason și-a tras cămașa în sus. Simțea căldura soarelui pe sâni. Și apoi gura lui era pe ea. Tragere și degustare. Ashley se împotrivi de el.

Mâna lui liberă se îndreptă spre pantalonii ei, desfăcând nasturii într-o mișcare rapidă. Ashley a făcut punte pentru a le putea scoate. El s-a eliberat de proprii lui pantaloni scurți înainte de a se așeza între picioarele ei.

— Promite-mi că vei rămâne, Ashley, șopti el, întunecat, în timp ce-i cerceta centrul.

"Îți promit!" De îndată ce ea i-a dat cuvintele pe care le-a băgat în ea. Ashley a icnit la invazie și și-a îndoit genunchii pentru a lua mai mult.

Împingerile lui au fost rapide și dure, la limita pierderii controlului. Pământul stâncos o mușcă în spate, dar lui Ashley nu îi păsa. El a umplut-o complet și asta era ceea ce ea tânjea.

Jason și-a eliberat brusc mâinile și a ridicat-o de pe stâncă. „Nu vreau să te rănesc.” Se ridică și o ridică să se încalece pe el.

„Călătoriți”. El s-a poziționat sub ea, astfel încât ea tot ce trebuia să facă era să se afunde peste el. Centiu cu centimetru glorios până când el a fost complet învelit în ea.

El i-a recaptat sânul cu gura și ea a călărit până când s-au adunat într-o explozie rapidă de nevoie. Numele ei era pe care el a strigat pe jumătate către copaci.

Întotdeauna numele ei.

###

„Cred că voi face o baie lungă și fierbinte în cada incredibilă a ta”, a decis Ashley când s-au întors în casă. „Am ace de pin și murdărie în locuri care nu le aparțin.”

„Este prima dată când acea cadă va fi folosită.” A pus rucsacul jos pe insula bucătăriei.

„Nu ești genul de tip „înmuiați-vă toate necazurile?”” a tachinat ea.

El a râs și a condus-o în sus pe scări, cu mâinile pe umeri. „Sunt mai degrabă un tip de „duș și rezolvă necazurile””.

„Nimeni nu a folosit cada? Cum rezistă cineva acestei tentații?”

„Nu am adus niciodată pe nimeni în afară de familie aici.”

Ea l-a crezut. Pentru Dumnezeu știe din ce motiv, ea era singura femeie pe care o adusesese vreodată aici. Și-a mușcat buza pentru a nu zâmbetul să-și despartă fața. Așa că așa am simțit să fii special. Pentru a fi prețuit.

Jason o lovi jucăuș pe fund. „Hai, hai să-ți pregătim baia.”

A condus-o în baie și a deschis robinetul căzii. „Fii cu ochii pe temperatură.”

El i-a întins halatul. „Bine, frumoasă, scoate-o pe toate. Voi spăla niște rufe în timp ce te relaxezi.”

Ashley se conformă, trăgându-și cămașa peste cap. Habar n-avea unde ajunsese sutienul ei zdrobit. Probabil că era înapoi pe traseu undeva. Și-a aruncat pantalonii scurți și a rămas goală în fața lui.

Privirea lui îi încălzi pielea.

Jason făcu un pas înainte pentru a-i cupa sânul, ridicându-l în palmă. „Ești prea perfect.” El i-a scăpat un sărut pe frunte și și-a alunecat degetul mare peste mamelonul ei. S-a întins. „Doamne, felul în care îmi răspunzi.”

Se dădu înapoi brusc. „Ar fi bine să intri în cadă acum înainte să fac dragoste din nou cu tine. În curând o să te doare prea mult ca să mergi.”

Ashley zâmbi în timp ce îi aduna hainele și ieși grăbit din cameră. Îi plăcea că corpul ei avea acest efect asupra lui. Se simțea... puternic.

Trasându-și părul în sus, se întoarse la cadă și alunecă sub suprafața apei. Căldura aburindă o învăluie și o tachina din ea.

Lumina soarelui se filtra prin ferestrele înalte, încălzindu-i fața și brațele. Și-a crăpat o pleoapă suficient de lungă pentru a aprecia verdele și albastrul de dincolo de fereastră.

Perfecțiune.

Câteva minute mai târziu, clipul unei camere a adus-o înapoi. L-a văzut pe Jason stând în prag, cu o tavă la picioarele lui și telefonul mobil în mână.

"Hei!"

„Îmi pare rău că te deranjez, dar a trebuit să comemorați călătoria inaugurală a căzii. Arătai atât de liniștit.” A băgat telefonul într-un buzunar și a luat tava.

„M-am gândit că baia ta ar putea folosi niște vin.” Așeză tava peste buza căzii.

„Acum, acesta este serviciu”, o tachina Ashley, privind vinul și farfuria mică de prăjituri.

„Este doar o scuză să te văd din nou gol.”

„Nesățios.”

„Aș putea spune același lucru despre tine.” Mâna lui se scufundă în apă pentru a tachina vârful roz al sânelui ei.

Capul lui Ashley s-a lăsat pe spate pe cadă și ea a luptat cu un geamăt. „Nu mă pot abține. De fiecare dată când mă atingi, vreau mai mult.”

"Inchide ochii."

Sceptică, ea a ridicat o sprânceană, dar a făcut ce i s-a spus.

"Relaxeaza-te. Lasă-mă să te ating."

Ashley și-a lăsat mâna să-i mângâie sânii, trăgând și frământând ușor, înainte de a aluneca mai jos sub apă, între coapse.

Ea se deschise pentru el, lăsându-și genunchii să cadă în lateral. El a mângâiat ușor la început, înconjurând centrul ei sensibil cu degetele.

Ashley și-a lăsat capul să se liniștească pe spate. Cu ochii închiși, ea s-a lăsat în derivă asupra senzațiilor.

Ea a simțit cealaltă mână a lui intrând în apă pentru a-și cupa sânul și a oftat. Era o plăcere că plutea mai departe. Plăcerea dată de mâinile lui blânde.

Ashley a simțit încordarea subtilă între picioarele ei și a știut că o va lua peste margine.

— Ești un cadou pentru mine, Ashley. Lasă-mă să-ți dau asta.”

De data asta nu și-a înăbușit geamătul. Ea și-a ridicat șoldurile pentru a-i apăsa mâna. — Așa este, frumoasă, șopti el. I-a simțit degetele cercetându-i și ea a deschis, acceptându-le. S-au strecurat înăuntrul ei, în timp ce el a tras mai tare de mamelonul ei.

— O, Jason, oftă ea.

— Lasă să se întâmple, Ashley. Lasă-mă să te iau.” Degetele lui se retraseră și apoi se înfipseră din nou în ea. El a condus-o mai sus până când ea s-a închis pe degetele lui și a venit în valuri lente, dulci. Mâinile ei făcând pumni în apă.

###

Și- au petrecut seara relaxându-se afară. Cina a fost hot-dogs și s'mores gătite peste focul din șemineul în aer liber.

Ashley și-a lins ciocolata topită de pe degetul mare. „Cine știa că așezarea ar putea fi atât de delicioasă?”

Jason se aplecă să-i bage degetul arătător în gură. „Mmm, sunt de acord.”

”Hei! Ia-ți propriile degete cu ciocolată!” Ea l-a plesnit jucăuș.

S-au așezat înapoi și au privit focul. Ashley luă o înghițitură din berea ei. „Știi că mi se pare ciudat că putem fi atât de intimi și totuși cu greu te cunosc.”

„Sunt aproape sigur că acum îmi cunoști fiecare centimetru din corpul meu.”

Fiecare centimetru perfect, cizelat. „Nu există pentru tine mai mult decât un corp fierbinte?”

„Nu este suficient?” a tachinat el.

Ashley și-a dat ochii peste cap. „OK, domnule Deflection. Cât de greu trebuie să muncești la toată chestia asta misterioasă? Există

momente în care chiar vrei să te deschizi și să spui cuiva despre ziua ta? Sau ești, în mod natural, un seif?"

A luat o tragere lungă din bere. „Nimeni nu este în mod natural un seif. Pur și simplu nu-mi este ușor să mă deschid.”

„Te-ai născut așa sau ți-a rupt vreo fată inima?” întrebă Ashley.

„Poate puțin din asta. Ai încredere în mine?"

„Ce legătură are încrederea cu a vorbi despre tine?"

„Acum cine se abate?" Jason zâmbi.

"Deșteptule."

„Cred că există straturi de încredere. Există încrederea ocazională în care spui cuiva despre ziua ta și ai încredere că îi pasă suficient de mult încât să asculte. Apoi, există straturi mai profunde în care unii oameni cred că pot avea încredere în cineva să nu-i rănească.”

„Și crezi că asta e o prostie?"

"Tu nu?"

Ashley mai luă o înghițitură. „Crezi că toți oamenii nu sunt de încredere?"

"Da. Doar în ce măsură? Toată lumea devine nedemn de încredere la un moment dat. Indiferent dacă mint sau trișează, fură sau înjunghie pe spate. Pur și simplu este mai bine să nu te lași vulnerabil așa.”

„Ei bine, nu ești doar o mică rază de soare?"

„Prefer să mă consider un realist. Sunt surprins că tu, dintre toți oamenii, nu ești de acord.”

„Nu cred că toți oamenii se vor dovedi a fi ca Steven. Cel puțin, Doamne, sper că nu sunt. Ar fi o lume incredibil de narcisistă.”

„Nu mi-ai răspuns încă la întrebare. Ai încredere în mine?"

„Nu te cunosc încă suficient de bine ca să te decizi.”

„Atinge.”

CAPITOLUL Douăzeci și șapte

Un shley s-a trezit duminică dimineața cu un Jason complet îmbrăcat, oferind o ceașcă de cafea.

— E devreme, gemu ea. „De ce porți haine?”

S-a așezat pe marginea patului. „Am niște vești proaste. Sper că cafeaua va ajuta la compensare.”

„Trebuie să mergem acasă, nu-i așa?”

„Bunicul meu a stabilit o întâlnire cu anchetatorii astăzi.”

„Deci aproape s-a terminat?”

Puse cafeaua pe noptieră și îi mângâie o mână prin păr.

"Aproape."

Ashley se ridică și întinse mâna spre cană. "BINE. Pot fi gata să merg în douăzeci."

— O să mă revanșez, Ashley. Îți promit."

Călătoria spre casă a fost liniștită, amândoi pierduți în propriile gânduri. Telefonul lui Jason a sunat de mai multe ori, dar a dat drumul la mesageria vocală.

Ashley a văzut un mesaj de la Georgie, de sâmbătă, care o întreba cum a fost călătoria ei la părinții ei.

Călătoria la părinți a fost anulată. Am petrecut weekendul în pădure pentru un maraton de orgasm cu iubita mea cu barbă. Te sun mai târziu!

a răspuns Georgie câteva secunde mai târziu.

Scraplă!!

Ashley zâmbi. Ar fi distractiv să-l completezi pe Georgie despre detaliile weekendului. A făcut-o să se gândească la conversația ei cu Jason despre încredere.

Ea a împărtășit lucruri cu Georgie pentru că știa că prietenei ei îi pasă de ea. Dar uneori, același motiv a făcut-o să țină lucrurile de la oameni. Nu împărtășise nimănui niciuna dintre problemele ei anterioare în relația cu Steven. Și poate că asta a fost parțial pentru că nu voia ca prietenii ei sau părinții ei să-și facă griji pentru ea și

parțial pentru că nu voia să o judece pentru că a rămas... sau acum, să plece.

S-a gândit cum vor reacționa părinții ei când le-a spus de ce ea și Steven nu mai erau împreună.

Poate că uneori reținerea era mai blândă când era pentru protecție.

###

Era doar după 9 dimineața când au intrat pe aleea lui Jason. Una dintre ușile garajului se ridică fără sunet, iar Jason trase Jeep-ul înăuntru.

"Ne-am întors."

— Înapoi la realitate, repetă Ashley categoric.

Se întoarse spre ea pe scaunul lui. „Ashley, indiferent de ce s-ar întâmpla săptămâna aceasta, vreau să-ți amintești acest weekend.”

„Crede-mă, Jason, mi-a ars creierul. Probabil că încă voi mai fantezi despre acest weekend când voi împlini 90 de ani.”

El i-a strâns coapsa. "Fata buna. Contez pe asta. Te duci acasa?"

— Cred că da, oftă Ashley. „Ar trebui să prind din urmă câțiva munți de rufe și vase pe care le-am lăsat să alunece în timp ce jucam jocuri de spionaj.”

„O să stai acolo când totul se va termina?”

„Nu m-am gândit încă la asta, dar probabil că nu. Nu-mi permit singur locul și cu siguranță nu am sentimente sentimentale în privința lui.”

Jason dădu din cap. „Scrie-mi un mesaj când ajungi acasă, bine?”

— Atâta timp cât îmi trimiți mesaj după întâlnire.

"Afacere." S-a aplecat înainte. „Acum dă-mi un sărut de care să-mi amintesc.”

###

Un shley a ajuns acasă puțin dezordonat, dar încă zâmbind. Sărutul mersese ceva mai departe decât plănuise ea. S-a simțit ca o adolescentă care se furișează acasă după ce se descurcă cu iubitul ei.

Un adolescent care se furișează acasă pentru a găsi o pereche de pantofi stiletto într-un amestec cu cureaua și cravata unui bărbat chiar în interiorul ușii.

Și-a lăsat în liniște geanta jos. O cercetare rapidă a bucătăriei a scos la iveală două pahare de vin – cele bune de cristal pe care insistase Steven – și clutch-ul Coach al unei femei aruncat neglijent pe barul de mic dejun.

Victoria.

Inima lui Ashley a început să bată cu putere în timp ce adrenalina curgea prin sistemul ei. S-ar termina azi. Tot ce trebuia să facă era să intre în acel dormitor.

Respirând încet, măsurat, se așează pe un scaun de bar. Ea a vrut să planifice, să o facă corect.

Dar au fost doar câteva lucruri care au cerut să mergi cu fluxul.

Ea a luat unul dintre tocuri nude de lângă ușă și l-a aruncat în coșul de gunoi înainte de a lua o sticlă de ketchup din frigider.

Deschise clutchul Victoria și strânse în el conținutul sticlei. Închizând clema de metal, ea o puse cu grijă la loc.

Plimbarea pe hol până la ușa dormitorului părea să dureze pentru totdeauna. Inima îi bătu în urechi când întinse mâna spre mâner.

Nu da înapoi, Ashley. Nu da înapoi. Poți să faci asta. Ea trase adânc aer în piept și împinse ușa destul de tare încât să sară de perete. Două capete se ridicară din patul mototolit.

"Obține. Afară."

Vocea ei trebuie să fi avut un nivel destul de ridicat de amenințare, deoarece Steven și Victoria au fugit amândoi goi din pat.

Ashley a intrat în cameră și a apucat rochia de cocktail moale, care era grămadă pe podea. O aruncă în capul blond care se retrăgea.

"Iesi din casa mea!"

„Uau, Ash! Calma!”

Steven era ocupat încercând să tragă de o pereche de pantaloni pe spate.

„Calma? Vin acasă și te găsesc în patul meu cu niște skans din biroul tău și vrei să mă calmez?”

— Ai de gând să o lași să vorbească despre mine așa? țipă Victoria, întorcându-se furtună înapoi în dormitor, cu rochia parțial îmbrăcată.

„Ce parte din „ieșiți” nu înțelegeți?” strigă Ashley. A luat poza de logodnă înrămată de pe dulap și a aruncat-o spre peretele din spatele Victoria.

„Steven!” țipă Victoria.

Steven, încă luptându-se cu pantalonii, s-a împiedicat și a căzut în prag. Victoria trecu năvalnic pe lângă el, cu Ashley pe călcâie.

„Iubito, pot să explic!” Se ridică în picioare, urmându-i pe hol.

Ashley o găsi pe Victoria adunându-și frenetic lucrurile în bucătărie.

„Dacă nu pleci de aici în 10 secunde, sun la poliție.”

„Nu ai teme. Îl vizitez *pe iubitul meu* acasă.”

„De ce nu-ți duci iubitul acasă și ieși din al meu?”

„Ascultă, Ash, hai să vorbim despre asta.” Desculț, cu pantalonii de costum pe spate, Steven își tragea un tricou peste cap.

Ea îi aruncă unul dintre paharele de vin.

— E o târfă nebună, țipă Victoria și alergă spre ușă.

„Ce mai astepti?” Ashley și-a aruncat cheile mașinii în el și l-a lovit direct în frunte. „Ieși.”

Liniștea bruscă din pod a fost copleșitoare. Mâinile pe șolduri, Ashley cercetă mizeria. Nu mai era a ei să facă curat.

Telefonul ei a semnalizat un mesaj, dar ea l-a ignorat. Avea multe de făcut.

I-a luat aproape trei ore să-și împacheteze meticulos lucrurile. Ea a sunat la o companie de mutare și depozitare pentru ridicarea în aceeași zi și le-a dat cardul de credit al lui Steven când le-au numit taxa uriașă.

Ea nu știa unde avea de gând să meargă. Dar ea a terminat aici.

Ashley s-a gândit pentru scurt timp să folosească cardul de credit al lui Steven pentru a se caza la hotelul lui Georgie, dar a respins ideea. Ea nu mai dorea nicio legătură cu el. În plus, probabil că oricum nu-și putea permite.

A făcut un tur final al apartamentului, asigurându-se că nu lăsa nimic important în urmă. A fost uimitor să realizezi cât de mult nu era important. Ea lăsase aproape totul, luând doar ceea ce era oficial al ei, care se ridica la trei valize, cincisprezece cutii de bancher și câteva piese ciudate de mobilier.

Întorsă în bucătărie, și-a pus calmă inelul de logodnă într-o pungă de tip sandwich și l-a scăpat în poșetă. Ar fi plata ei în avans pentru un apartament nou.

„Ne place să mergem aici?” Unul dintre cei care se mută a încărcat ultima cutie pe un cărucior.

"Da. Bun de plecare." Ashley și-a permis un oftat mic în timp ce își urmărea viața ieșind pe ușă.

Dar nu era timp pentru regrete. Era timp doar pentru progres.

Ashley și-a bătut bagajele în lift și a apăsat butonul de garaj. Habar n-avea unde avea de gând să meargă. Poate un hotel aproape de serviciu pentru câteva zile? Ea avea să înceapă să caute un loc nou dimineăta. La naiba, ce dacă ar trebui să-și ia o colega de cameră?

Ușile liftului s-au deschis zgomot pe doamna Menifield îmbrăcată în neon spandex.

„Ashley, draga mea! Ce mai faci... vocea ei s-a stins când a observat valizele. "Aoleu. Presupun că nu pleci într-o excursie?

— Nu, din păcate, doamnă Menifield. Mă mut.” Ashley a scos prima valiză în garaj și a ținut ușile deschise pentru vecina ei.

„Oh, am sperat că cealaltă jumătate a ta se va muta când te-ai despărțit”, a oftat doamna Menifield.

Ashley întinse mâna spre a doua geantă. — Înțeleg că nu ești surprins?

Doamna Menifield clătină din capul roșu alamat. „Când ai trăit atâta timp cât am trăit eu, te pricepi la identificarea nemernicilor. Și logodnicul ăsta al tău este unul mare.”

— Fostul logodnic acum, spuse Ashley, trăgând următoarea valiză prin uși. „Și mi-aș fi dorit să fi avut radarul tău.”

„Ești o fată deșteaptă. Nu vei lăsa să se întâmple din nou.” Ea înfășura mânerul ultimei genți cu o mână pistruiată. „Mi-aș dori să nu fii nevoit să pleci. Unde te muți?”

Ashley a luat valiza de la ea. "Nu sunt sigur. Cred că o să-mi găsesc un hotel pentru câteva zile înainte de a începe să caut un loc de locuit.”

„De ce nu stai cu mine?” Ochii vecinului ei s-au luminat în spatele lentilelor bifocale colorate. „Am un dormitor liber. Am fi exact ca Laverne și Shirley!”

„Mulțumesc, doamnă Menifield, dar nu am putut impune...”

"Prostii! Este perfect și îl va enerva pe ticălosul ăla dacă stai în clădire. Nu voi accepta un nu ca răspuns.” Ea luptă cu valiza de la Ashley și o trase înapoi în lift cu o putere surprinzătoare. „Acum haide, vom începe happy hour mai devreme!”

CAPITOLUL Douăzeci și opt

Și a fost o oră fericită. Cu valizele ascunse în siguranță în camera de rezervă a doamnei Menifield, Ashley a aflat că în fiecare duminică după-amiază, doamna Menifield găzduia un happy hour foarte frecventat.

A luat o înghițitură sănătoasă din a treia ei „specială casă”. „Cum de nu am știut despre asta?” a întrebat ea pe cuplul care locuia în 3E.

Michael și Mitchell conduceau o firmă de arhitectură și erau în curs de a adopta gemeni din Vietnam.

— Probabil pentru că nimănui din clădire nu-i place fostului tău logodnic, spuse Michael, mângâindu-i mâna.

— E un fel de prost, aprobă Mitchell peste marginea paharului. „Nu a ținut niciodată liftul pentru noi.”

„Și îți amintești când s-a mutat prima dată, a parcat în spațiul lui 2B timp de două săptămâni pentru că era „mai aproape de ușă”, până când a primit o scrisoare de încetare și renunțare de la HOA?”

Ashley s-a pocnit în frunte puțin mai tare decât era necesar. „Vreau să spun serios, cum se face că *toată lumea* era conștientă de asta, în afară de mine?”

„Iubito, toată lumea trebuie să învețe pe calea grea”, oftă Michael, înclinând paharul spre ea. „Este nevoie de mingi pentru a rămâne în aceeași clădire. O va trimite pe iubita într-o criză de șuier.”

Ashley dădu din cap moros.

„Deci, ce ai de gând să faci acum?” întreabă Mitchell.

— Asta e treaba, oftă Ashley. „Nu am nici o idee! *Întotdeauna* am știut ce a urmat. Și acum, toată viața mea se oprește zgomotos și nu știu unde să merg de aici.”

— Atunci poate că tocmai de asta ai nevoie. Ceva neplanificat. Ceva care te va mătura.”

Ceva ca Jason Baine?

Oh la naiba.

Jason Baine pe care ar fi trebuit să-l trimită cu câteva ore în urmă pentru a-l anunța că este acasă în siguranță. Oricum, unde naiba era telefonul ei?

Ashley s-a scuzat repede și și-a făcut drum prin jumătate dintre chiriașii clădirii pentru a ajunge în camera liberă. Negăsindu-și telefonul la prima săpătură, și-a răsturnat poșeta pe pat. S-a aruncat după ea când a căzut din geantă.

La dracu. Treisprezece mesaje text și șase apeluri pierdute.

Ashley s-a așezat pe pat ca să-și croiască drum printre ele. Ea a ignorat pumnul de la Steven care i-a amintit că numele lui era pe mansardă, nu al ei și că, din punct de vedere tehnic, nu putea să-l alunge din propria lui casă. Avea să-și dea seama mai devreme sau mai târziu că este sigur să plece acasă.

Citea textele lui Jason când telefonul îi sună în mână. Surprinsă, l-a scăpat și a trebuit să-l scoată de sub pat înainte de a răspunde.

„Lo?”

„Ashley? Ești în regulă? Unde ești?” Ea a zâmbit la îngrijorarea din vocea lui. Chiar îi pasă de ea.

"Sunt bine. Total bine."

"Unde ești? Ai băut?"

"Da mult. Sun *in-ee-bree-ated* ?" Ea s-a felicitat pentru enunțul ei perfect.

— Pari beat și înăbușit. Părea furios.

„Oh, asta pentru că sunt parțial sub pat. Rezistă." Ashley se mișcă într-o poziție așezată. "E mai bine așa?"

"Unde ești?"

— Sunt la mansardă, prostule.

„Doamne, Ashley, echipa mea i-a văzut pe Steven și pe Victoria părăsind clădirea în această dimineață. Credeam că te-au răpit sau te-au ucis!"

Ashley chicoti. „Este hilar, Jason. Nicio răpire aici. Am ajuns acasă și toți erau goi în patul meu, așa că le-am aruncat o grămadă de lucruri și i-am pus ketchup în poșetă și i-am făcut să plece. Știi că sunt fără adăpost acum? Aveam de gând să stau la un hotel, dar

doamna Menifield m-a invitat la happy hour, iar acum am unde să stau!"

Jason tăcu câteva secunde. "D-na. Menifield. Ea locuiește în clădirea ta?"

Ashley dădu din cap.

„Ashley."

„Huh?"

— Doamna Menifield locuiește în clădirea dumneavoastră?

"Da."

— Și te-ai mutat din locul tău și stai cu ea?

— Da, încuviință Ashley din cap. „Are o cameră liberă. Este decorat cu pisici." A smuls o pernă roz pentru pisoi.

„Ce zici de toate lucrurile tale?"

— O, asta, făcu ea disprețuitoare. „Mutatorii l-au dus astăzi la depozit".

"Înțeleg."

„Îmi pare rău că ai fost îngrijorat. Totul e bine."

— Și tu și Steven ați terminat?

"Da. Oh, a exclamat Ashley puțin prea tare, apropo de Steven, cum a fost întâlnirea ta cu anchetatorii? Vor să investigheze?"

Ea auzi oftat liniștit. „Ei vor să se întâlnească cu tine."

"Pe mine?" Nervii îi fluturau în burtă.

„Vor doar să vorbească cu tine despre ceea ce știi despre activitățile lui Steven."

„Știu ei despre noi? Cum face asta să arate toate astea?"

„Nu au pus acele întrebări încă. Și nu cred că adevărul se va schimba dacă aleg sau nu să investigheze."

„Trebuie să vorbesc cu ei?" Oare asta chiar avea să se termine vreodată?

— Nu văd cum să o ocolesc, Ashley. Îmi pare rău."

Ea a oftat. "Când?"

„Mâine, dacă se poate."

"BINE. Lucrez până la 6."

„O voi programa pentru 6:30 la biroul meu."

Ashley era tăcută.

— Steven a încercat să te contacteze?

„De câteva ori, în principal doar pentru a-mi spune că nu am niciun drept să-l dau afară din casă. Îmi imaginez că s-a întors acum, cu excepția cazului în care a decis să rămână cu Victoria.

„Spune-mi dacă nu te lasă în pace. BINE?”

"Eu voi. Deci ce faci în seara asta?"

„Vrei să spui acum că nu trebuie să-i dau de urmă pe răpitorii tăi? Mă duc să vorbesc cu bunicul meu și cu avocații lui despre ceea ce trebuie făcut de îndată ce ancheta va începe.”

— Mă voi gândi la tine, spuse ea înainte de a se putea opri.

— Mă gândesc mereu la tine, Ashley.

CAPITOLUL Douăzeci și nouă

S-a jucat cu brățarul de la încheietura ei stângă și a tras adânc aer în piept înainte de a împinge prin ușile din sticlă mată de la Baine Security. Nu era nimic de care să fii nervos. Tocmai se întâlnea cu anchetatorii federali. Nu e mare lucru. Avea să fie complet bine.

Atunci de ce s-a simțit atât de vinovată? Nu *ea* a fost cea care a încercat să comită o crimă.

Și-a netezit fusta rochiei de culoarea macului și și-a tras în jos de tivul blazerului bleumarin. Cel puțin ea arăta bine pusă laolaltă pe dinafară.

Conform instrucțiunilor, Ashley a ocolit recepția și s-a îndreptat către biroul lui Jason. Mona a salutat-o cu căldură și a condus-o pe alt hol. „Nu fi nervos”, a șoptit ea când s-au oprit în fața unui set de uși. „O să te descurci bine.”

Ashley îi aruncă un zâmbet slab. Spera că Mona avea dreptate. Ea a intrat în cameră și s-a întrebat pentru scurt timp dacă vărsăturile pe tot covorul de pluș ar dăuna anchetei.

Jason stătea în capul mesei lucioase, adânc în conversație cu un bărbat înalt, într-un costum mototolit. Eli, care era ocupată să turneze un pahar cu apă pentru o femeie cu părul negru uimitor, cufundată într-un teanc de dosare, a văzut-o prima.

"Domnișoară. Sapienza. Mulțumesc că ni te-ai alăturat. Înțeleg că este o perioadă foarte dificilă pentru tine."

Simți căldura privirii lui Jason căzând asupra ei, iar obrajii i se înroșiră. Expresia lui nu trăda nimic, dar ochii îi ardeau. „Ashley.” Se îndreptă spre ea și îi luă mâna în amândouă.

A fost un mic gest de afecțiune. Nu era sigură dacă îi trimitea un mesaj ei sau anchetatorilor.

El i-a strâns mâna înainte de a o elibera. „Aș dori să vă prezint pe Lenore Lewis, director adjunct al diviziei de aplicare a SEC.” Femeia în rochie cărbune și-a aruncat o privire peste ochelarii ei de citit și a

dat din cap. „Și acesta este Deion Davis. Domnul Davis este anchetator.”

Bărbatul și-a întins mâna și a strâns-o pe a ei cu căldură. „Vă mulțumesc că ați venit, doamnă Sapienza. Apreciem timpul acordat în această chestiune.”

— Mă bucur să vă cunosc pe amândoi, încuviință Ashley din cap. Cel puțin Deion nu părea prea înfricoșător. Factorul de sperietură al lui Lenore era încă de determinat.

Jason a scos un scaun pentru ea și apoi l-a luat pe cel de lângă ea. Sub masă, genunchiul lui se lipi de piciorul ei.

"Domnișoară. Sapienza, Lenore și-a scos ochelarii și i-a pus pe documente, aceasta este doar o anchetă informală pentru a vedea dacă trebuie să aibă loc o investigație. Vă simțiți confortabil să vorbiți cu noi fără un avocat prezent?

Ashley se uită la Jason și apoi dădu din cap. "Așa cred."

„Foarte bine atunci, să începem de la început.” Și-a pus din nou ochelarii. „Când ai început să crezi că logodnicul tău pune la cale ceva?”

Ashley trase adânc aer în piept și se scufundă.

Ea a petrecut următoarea oră răspunzând la întrebări și clarificând cronologia. Ținând cont de faptele pe care Jason o antrenase, se simțea destul de confortabilă. Vocea ei s-a zdruncinat puțin când a explicat catalizatorul pentru a pune capăt relației. „Nu cred că am crezut cu adevărat până când l-am prins în flagrant”.

— O reacție de înțeles, spuse simplu Lenore. „Acum cred că există doar o ultimă întrebare și te putem elibera de toate astea.” Făcu un gest cu mâinile perfect îngrijite și dădu din cap spre Deion.

Și-a dres glasul și a consultat caietul din fața lui. "Domnișoară. Sapienza, dacă ai putea clarifica care este relația ta cu domnul Baine.”

Ashley îl simți pe Jason înțepenindu-se imperceptibil lângă ea. „Îmi pare rău, va trebui să clarificați despre ce domnule Baine discutăm. Pentru că sunt doi în cameră.”

Un chicot se întoarse în jurul mesei. Până și Lenore a zâmbit.

„Pot să-ți spun că, dacă nepotul meu nu are simțul să-și pună ochii pe ea, cu siguranță că da”, a spus Eli cu o clipă exagerată.

— Nepotul tău are un simț mai mult decât suficient și un simț teribil al timpului, spuse Jason cu blândețe. "Domnișoară. Sapienza și cu mine suntem implicați. Nu eram la începutul tuturor acestor lucruri, dar suntem acum. Anticipați că acest lucru va ridica o problemă pentru a merge mai departe?"

Lenore l-a studiat mai întâi pe Jason și apoi pe Ashley pentru un moment lung. — Să sperăm că nu, spuse ea în cele din urmă. „Atâta timp cât poți dovedi că nu te-ai întâlnit niciodată înainte de petrecere, nu cred că va fi un punct de conflict prea mare.

Ashley oftă încet. Nu a fost cel mai bun răspuns, dar nici cel mai rău. „Deci, ce se întâmplă mai departe?” ea a întrebat.

Lenore își împletește degetele. „Informațiile pe care ni le-ați adus la cunoștință merită analizate. Nu pot să vă spun cât timp va dura. Ar putea fi săptămâni sau chiar luni. Cu toate acestea, cooperarea domnului Baine și a restului companiei ar trebui să accelereze lucrurile.”

„Va trebui să depun mărturie?”

„Este o posibilitate sigură. Ai fi dispus?”

Ashley dădu din cap. — Mă poți obliga să depun mărturie chiar dacă nu aș fi, nu?

„Da, dar este mult mai ușor pentru toată lumea când martorii sunt dispuși.”

— Mai este ceva ce trebuie să fac acum?

interveni Deion. — Nu în acest moment, doamnă Sapienza. Domnul Baine ne-a oferit serviciile sale pentru investigație, dar partea dumneavoastră s-a terminat deocamdată, cu excepția cazului în care găsiți informații noi.” Își amestecă hârtiile și închise dosarul. „Anchetatorii noștri lucrează în liniște atât pentru a se asigura că dovezile nu sunt distruse, fie, în cazul informațiilor false, reputația persoanelor și a firmelor rămâne intactă. Deci, cu cât spui mai puțin despre asta, cu atât mai bine.”

"Am înțeles. Vă mulțumesc că m-ați ascultat." S-a ridicat și Jason s-a ridicat cu ea.

„Dacă nu te superi, o voi vedea pe doamna Sapienza afară.” Nu a așteptat acordul, ci și-a pus mâna pe spatele ei și a condus-o afară din cameră.

Odată ajunsă pe hol, Ashley și-a permis să se aplece de perete. Ea a suflat respirația pe care a simțit că o ținuse de o oră. „Sunt atât de bucuros că s-a terminat.”

Jason și-a pus mâinile pe umerii ei. — Ai făcut o treabă excelentă, Ashley. Nu pot să-ți mulțumesc suficient. Familia mea vă datorează totul. Îți datorez totul.”

O trase de el și Ashley îl inspiră, trecându-și mâinile sub jacheta lui. Jason se uită în sus și în jos pe hol și o trase pe o altă ușă. Era o sală de conferințe mai mică, mai intimă, cu o masă rotundă de sticlă și biblioteci înalte care flancheau fereastra singuratică.

Se rezemă de ușă ca să o închidă, iar Ashley auzi pocnetul liniștit al broaștei. „Nu trebuie să te întorci acolo?” întrebă ea, cu sprânceana ridicată.

„Am câteva minute.”

Porumbelul unul pentru altul. Gura lui s-a zdrobit de a ei în timp ce ea i-a eliberat frenetic jacheta. — Nu putem face asta aici, murmură ea lângă gura lui.

"Cu sigurantă nu." Mâinile lui îi urcau pe părțile laterale sub blazerul ei. Ea a eliberat un braț, apoi pe celălalt și a aruncat înapoi în sărut. Se poticneau cu spatele în masă.

Jason și-a smuls cravata de la rochie și și-a eliberat sânul de cupa sutienului. Palma lui îi tachina vârful sensibil.

Ashley întinse mâna la centură. Asta a fost o nebunie. Acestea nu erau acțiunile unei persoane normale, sănătoase, care tocmai fusese interviuată de anchetatori, și-a avertizat ea. Dar nu conta. Singurul lucru care conta erau mâinile și gura lui Jason pe ea.

Ashley trase fermoarul în jos și-și strecură mâna înăuntru. Era pregătit și o aștepta.

„Trebuie să ne oprim.” El a spus-o cu disperare în timp ce degetele ei s-au închis în jurul lui.

Ea îl ignoră, lucrându-și lungimea cu mișcări rapide. El gemu la urechea ei și Ashley se trezi învârtită. A forțat-o să coboare, aplecând-o peste masă. Sticla rece i-a șocat sânul gol.

Jason și-a întins picioarele cu genunchiul și și-a alunecat rochia peste șolduri. Deschisă în fața lui, ea simți mâna lui urcând ușor peste curbele ei expuse.

La mila lui, ar fi trebuit să se simtă supusă, dar Ashley simțea doar putere.

„Ce îmi faci,” șopti el, în timp ce își aluneca cu evlavie palma peste obrazul ei, trăgându-i până la șold. Degetele lui îi prinseră marginea de bumbac a curelei ei, trăgându-l pe coapse. L-a lăsat acolo, chiar deasupra genunchilor ei și s-a aplecat în ea, deasupra ei.

Ashley s-a împins asupra lui când i-a simțit erecția cuibărindu-se la joncțiunea coapselor ei.

Brațele lui șerpuiră în jurul ei, apucându-i sânul și eliberându-l pe celălalt. Și cu o lovitură îndemânată, el era înăuntrul ei.

Și-a mușcat buza pentru a păstra geamătul tăcut. Mâinile lui s-au strâns reflex în timp ce a intrat în ea din nou și din nou. Împingeri scurte și ascuțite, fiecare scoțând din el un mormăit ușor.

S-a pierdut în ea.

Ashley și-a legănat șoldurile înapoi pentru a-l întâlni. Mai tare. Mai repede. Pielea li s-a alunecat de sudoare. Sfarcurile ei s-au prăbușit de palmele lui.

Îi duse o mână între picioarele ei și o mângâie. Primul fior al eliberării lui, adânc în ea, o aduse pe Ashley la ea.

„Doamne, Ashley. Cum îmi faci asta?” îi șopti el pe umărul ei, tremurându-i în continuare.

Îndreptându-se, el și-a trecut mâinile pe părțile ei. "Ești în regulă? Te-am rănit?"

Ashley oftă lângă masă, respirația ei aburind paharul. „Va trebui să curățați asta înainte de următoarea întâlnire aici.”

Jason a plesnit-o ușor pe fund înainte de a o trage pe spate să se ridice. „Ia cina cu mine diseară.”

Ea s-a întors spre el. "Da."

El i-a înrămat fața cu mâinile. "Unde vrei să mergi? Te voi duce oriunde."

„Casa ta. Voi face cina.”

Jason îi aruncă un sărut pe gură. "Perfect. Stai... Părea îngrijorat. "Poti gati?"

"Foarte amuzant." Și-a legat rochia la loc și și-a netezit fusta peste picioare. „Voi fi la tine la 7. Nu întârzia.” Ea îl bătu pe obraz și ieși din cameră. — Încearcă să nu arăți de parcă tocmai ai făcut sex când te întorci acolo, strigă ea peste umăr.

CAPITOLUL TREIZECE

nu avea să-i strice starea de spirit, se gândi Ashley în timp ce plutea prin garaj către lift. Acesta a fost un nou început pentru ea. Și unul de care merită să fii entuziasmat.

A auzit numele ei strigat dintr-un rând și le-a făcut cu mâna lui Michael și Mitchell când se apropiau.

„Ei bine, cineva arată înmulțumit și fericit chiar acum”, a tachinat Mitchell.

Ashley își simți obraji înroșiți. „Este o seară frumoasă de primăvară. De ce să nu fii fericit?”

— Åsta nu este un zâmbet de seară de primăvară, spuse Michael, arătând spre chipul ei. „Există un singur lucru care pune un astfel de zâmbet pe chipul cuiva.”

Ashley a râs și a înjunghiat butonul liftului. „Ce ați făcut voi doi astăzi?”

Michael ridică toți pentru cumpărături pline de produse. "Piata fermierilor. Mitchell a văzut un documentar despre sucuri în acest weekend.”

„Va fi uimitor.” Mitchell îmbrățișă geanta.

„Da. Suc de varză. Uimitor.” Michael își dădu ochii peste cap.

Ashley a râs.

Ușile au început să se închidă, dar s-au oprit când brațul unui bărbat a trecut prin deschidere.

Steven. Și Victoria.

Ashley s-a dat înapoi de perete, respirația ei lăsând-o.

„Oh, bună,” fredonă Victoria. I-a dat Ashley o dată și i-a întors spatele.

— Uh, îl putem lua pe următorul, spuse Steven, coborând înapoi din mașină.

„Nu, nu putem.” Victoria l-a prins de braț și l-a tras înapoi înăuntru.

Michael și Mitchell s-au mutat să o flancheze pe Ashley, în timp ce Steven s-a înghesuit mai aproape de panoul de butoane.

„Ce-ar fi să-ți gătesc o cină drăguță și romantică în seara asta”, îi toarcă Victoria către Steven, înfășându-și brațul prin al lui.

Michael și-a dres glasul dramatic.

„Cum mai faci tusea ta, dragă? Credeam că devine din ce în ce mai bine,” Mitchell îi făcu cu ochiul partenerului său.

— Căteia, tuși Michael în mână. „Persoană îngrozitoare. Pantofi urâți.”

Victoria țipă și se aruncă asupra lui. Steven a prins-o la câțiva centimetri înainte ca unghiile roșii de sânge să-i treacă pe fața lui Michael.

— Skans jalnic, tuși Michael și mai tare.

Mitchell îl bătu pe spate. „Hai, ce zici să-ți facem rost de un medicament frumos și romantic pentru tuse.”

Steven era prea ocupat încercând să o stăpânească pe Victoria furioasă ca să observe când ușile s-au deschis și toți trei au ieșit într-un acces de râs.

###

O shley a sosit prompt la Jason la 7. A sunat la sonerie și a mutat încercătura în brațe. Jason deschise imediat ușa.

„Ce sunt toate astea?” întrebă el, întinzând mâna spre cutia și gențile pe care le purta.

Ashley îl dădu pe lângă el și trecu grăbit pe ușă. „Ai răspuns la ușă la aproximativ o secundă după ce am sunat la sonerie. Ai plutit?” A pus totul pe masa din foaier.

Jason arătă spre scaunul din foaier care avea lângă el o tabletă și o sticlă de apă. "Te asteptam."

— E foarte dulce, spuse ea, ridicându-se în vârful picioarelor pentru a-l săruta.

„Nu m-am așezat niciodată pe acel scaun până acum. Nu este foarte confortabil.”

Ashley se dădu înapoi să se uite la el. Era încă îmbrăcat în pantalonii de costum. Își aruncase jacheta și cravata și își suflesese mânecile cămășii. Ea a dat din cap. „Tocmai de ce îmi era frică. Ești îmbrăcat nepotrivit pentru planurile noastre de seară.”

Jason coborî privirea la hainele lui. „Exact care sunt planurile noastre?”

Ashley i-a întins o pungă de cadou. "Acestea sunt pentru tine. Consideră-le uniforma ta pentru seara asta. Du-te și îmbracă-le și ne întâlnim jos.”

"Jos? Acesta este modul tău de a cere revanșa?”

Ashley îl împinse jucăuș spre scări. „Du-te să schimbe. Ne vedem jos.”

Făcu o pauză suficient de lungă pentru a se bucura de vederea lui urcând scările, apoi coborî în grabă la nivelul inferior.

Când Jason s-a întors câteva minute mai târziu, a găsit-o aruncând felii de pizza aburinde pe farfurii de hârtie.

"Ce crezi? Sunt mai potrivit acum?” Și-a întins brațele.

Ashley zâmbi. Se schimbase în pantaloni de pijama în carouri și un tricou. "Foarte frumos." Ea a încuviințat din cap.

„Văd că urmați un cod vestimentar similar.”

Ashley s-a răsucit în pantalonii de trening și tricoul de la facultate cu mânecă lungă.

„Acesta este un test pentru a vedea dacă mai aveți capacitatea de a fi uman uneori. Și dacă vrei o iubită care să se relaxeze prin casă în perle și tocuri luni seara, vei fi foarte dezamăgită de mine.”

„Mi se pare greu de imaginat.” Jason își duse mâinile să se odihnească pe șoldurile ei. „Deci, ce planuri avem în afară de pizza și pijamale?”

Ashley i-a întins filmul pe care-l pusese în punga de băcănie. „*Rebecca* .”

„Este Alfred Hitchcock și este uimitor.”

— Ei bine, atunci, să începem, spuse Jason, apucând farfuriile cu pizza și îndreptând drumul către canapea.

Au luat masa pe pizza fierbinte și grasă și chipsuri cu bere și au vizionat filmul pe ecranul plat uriaș. În timp ce flăcările l-au consumat pe Manderley, Jason a întrerupt filmul. "Care este numele ei?" se încruntă.

— Joan Fontaine?

"Da. Cum se numește personajul ei din film?"

— Nu ești deștept, domnule Baine? Ashley se mișcă mai sus într-o poziție așezată. „Personajul ei nu are un nume.”

„Personajul principal al filmului este o femeie fără nume, iar filmul poartă numele unei femei care nici măcar nu este în el?”

Ashley dădu din cap. „Este uimitor ce poate face doar amintirea prezenței unei femei unui bărbat, nu-i așa?”

Jason a luat o gură lungă din bere și a împins jocul.

Ashley s-a așezat pe spate lângă el și a privit cum flăcările de pe ecran lingau la R de pe pat.

„Bun film”, oftă ea fericită. — Deci, cum a decurs restul zilei cu anchetatorii?

„Vrei să spui că ar putea să spună că tocmai am terminat să am sex fierbinte și transpirat cu o femeie frumoasă când m-am întors la întâlnire?”

„Destul de mult, da.”

„Nimeni nu mi-a spus nimic, dar nu mi-am dat seama decât după ce toată lumea a plecat, că părul meu s-a ridicat și musca era în jos.”

Ashley se prăbuși râzând. "Glumesti nu? *Jason* Baine nu se plimbă cu musca în jos.”

„ De asemenea, *Jason* Baine nu pierde complet controlul în timpul zilei de lucru și își aruncă prietena în uitare într-o sală de conferințe goală. Nu sunt convins că ai o influență bună asupra mea.”

„ Nu *sunt* o influență bună asupra *ta* ? De când te-am cunoscut, am spionat, am mințit, am fost intervievat de anchetatori. Am fost atacat nepoliticos într-un birou. Cred că problema aici ești tu....”

Perna de pe față i-a tăiat-o. „Sunt sigur că nici eu nu încep de obicei lupte de perne, dar în cazul tău voi face o excepție.”

Ashley și-a revenit din șoc suficient de repede încât să-i arunce o pernă și bătălia a început.

Ea a pornit la atac și el a sărit peste canapea. Bătălia a durat până când Ashley a rămas fără perne și a recurs la utilizarea ultimelor arme pe care le avea la dispoziție. Ea i-a arătat.

A luat-o de pe canapea și a tras-o pe podea. „Asta nu este lupta corectă.”

Sărutul era tachinator, dar s-a adâncit rapid în intensitate. Ashley a oftat lângă gura lui și și-a cuprins brațele în jurul lui. Acesta a fost modul corect de a petrece o noapte de săptămână.

CAPITOLUL TREEI ȘI UNUL

Când s-a trezit în suprafața singuratică din patul lui Jason, soarele era încă jos pe cer. Probabil că îi făcea micul dejun, se gândi ea cu un zâmbet somnoros.

Se întinse luxos și se rostogoli mai aproape de noptieră pentru a-și verifica telefonul. Mai avea 15 minute înainte de alarma, dar din moment ce era deja trează și era programată să fie la magazin până la 10, probabil că era o idee bună să se miște.

Se îmbracă repede și coborî scările. Jason nu era în bucătărie, dar era cafea. Ea s-a servit la o cană și a rătăcit în direcția biroului lui.

Ușile biroului lui erau ușor deschise și Ashley auzi voci. Ea făcu o pauză, nevrând să întrerupă afacerile.

„În afara contului, Lenore mi-a spus că vor accelera acest lucru. Nu o pot lăsa pe Victoria să plutească prin companie făcând ravagii mult mai mult.” Era Eli la difuzor.

„Am înțeles, bunicule. Dar este în mâinile autorităților. Voi face tot ce pot pentru a-i ghida rapid către dovezi.”

— Știu, oftă Eli. „Dar când ajungi să ai vârsta mea, ajungi să fii puțin nerăbdător când vine vorba de a obține ceea ce îți dorești, ceea ce poate fi periculos. Văd acea trăsătură în tine, uneori.”

Ashley se uită în cameră. Jason stătea cu spatele la ea, scaunul său rotit spre ferestrele din spatele biroului lui. Și-a trecut o mână prin păr.

— Sunt un om extrem de răbdător, bunicule.

strigă Eli. „De aceea te-ai hotărât să-ți scurtezi weekendul ca să o trimiți acasă devreme să o prinzi în flagrant? Asta nu e răbdare, băiete. A fost o decizie periculoasă de luat. Ești foarte norocos că a funcționat, dar te avertizez. Folosirea unor astfel de oameni nu este bine pentru suflet.”

Ashley a simțit că i se formează țurțuri în burtă. Fără să se gândească, a intrat în cameră. Jason se întoarse pe scaun.

Ochii lor s-au întâlnit și ea a văzut durerea pe care o simțea oglindită în fața lui.

„Bunicule, trebuie să te sun înapoi.” Jason închise telefonul și se ridică.

"Tu stiai." Vocea lui Ashley răsună puternic. — Știai că Steven și Victoria erau la mansardă.

„Ashley...”

„M-ai trimis acasă devreme intenționat să-i prind. De ce? De ce ai face asta, Jason?”

„Ashley, te rog ascultă. Nu te-am putut lăsa să te duci acasă la el după acel weekend.”

„Așa că m-ai umilit în schimb.”

„Ashley...”

Ea ridică o mână. "Stop. Ți-a fost teamă că voi da un pont?”

"Nu.”

Își încrucișă brațele peste piept.

„Cum poți să fii atât de rece? Atât de manipulator? Este destul de calculat să te joci cu viața oamenilor. Totul a fost vorba despre Victoria, nu-i așa?”

„Orice am făcut, orice aș face pentru a o doborî pe Victoria trebuie făcut.”

"De ce? Ce ți-a făcut ea așa de oribil?” Ashley se plimba. „Sigur, e o cățea. Dar ce a făcut ea care te face atât de disperat să o distrugi?”

Brațele încrucișate, fața lui era de piatră.

Ashley se opri din plimbare și se întoarse cu fața la el. — Nici măcar nu contează, nu-i așa?

— Totul contează, spuse el încet.

„Știi ce contează pentru mine? Nu am casă. Poate că trebuie să depun mărturie împotriva fostului meu logodnic, pe care l-am prins în patul *meu* cu amanta lui. Am fost umilit. Și partea cea mai proastă este că toate acestea fac parte din planul tău. Măcar îți pasă?” Vocea i-a spart cuvântul și s-a întors pentru a-și ascunde fața.

„Ashley”, îl auzi ea în jurul biroului lui.

"Sunt așa un idiot. Nici măcar nu le-am pus cap la cap când mi-ai spus că echipa ta i-a văzut pe Steven și Victoria plecând. Trebuiau să fie acolo, să urmărească ceva."

Jason și-a ridicat mâinile și a mai făcut un pas înainte. „Te rog, doar ascultă.”

"Stai departe de mine! Lasă-mă în pace." Cu asta, a împins ușile terasei și a fugit.

Scările netede de piatră erau răcoroase sub picioarele ei goale. Ignorând priveliștea întinsă a râului, se grăbi în direcția alee. Avea să lase acest loc în urma ei pentru totdeauna.

Lacrimile îi cădeau acum liber pe obraji și le trânti nerăbdătoare. Ea se lăsase umilită destul de mult.

De ce trădarea lui Jason a rănit-o mai mult decât a lui Steven? Steven a fost cel care trebuia să o iubească și să-și construiască o viață cu ea. Cu toate acestea, insensibilitatea lui Jason a fost cea care a intrat în inima ei.

De ce a fost *ăsta* pumnul?

Totul a fost un joc. De la terenul de rachetă până la cabană. Totul fusese planificat pentru a-i câștiga încrederea. Ce jucător convingător a fost Jason. Ea tremura în lumina soarelui în timp ce fulgerele lui atingând-o i-au străbătut mintea.

Se simțise atât de real pentru ea. Nu însemnase nimic pentru el? A fost cineva atât de priceput ca jucător?

Un lucru era sigur. A terminat cu toate. Impulsat de furie, Ashley a ocolit casa. Ea pierduse mai mult decât suficient din timpul ei cu amândoi.

„Ashley!” strigă vocea lui Jason pe poteca din spatele ei.

Furia a crescut. Ar trebui să fugă. Ar trebui să se urce în mașină acum și să plece. Dar ea a rămas pe picioare. Aceasta era o bătălie pe care ea tânjea să o aibă.

„Ashley!” Jason a înconjurat casa, părând ușurat. "Te simți bine?"

Ea scoase un răs scurt și ascuțit când el întinse mâna spre brațul ei. Ea smulse de parcă el ar fi escaladat-o. "Nu mă atinge. Nu sunt un pion care să fie folosit. Ți-am spus să mă lași în pace."

Ignorând avertismentul ei, el o apucă de încheietura mâinii. "Ascultă la mine. Lasă-mă să explic -"

Ashley îl împinse, făcându-l înapoi cu o jumătate de pas, dar nu înainte ca Ashley să-i vadă focul în ochi.

S-a întors și a alergat spre râu.

El se bătea pe potecă în spatele ei. Sprintând acum, ea a ocolit o altă curbă spre locul în care curtea se deschidea spre malul râului, cu o cămină pentru bărci de mărimea unei case mici. El se apropia de ea, dar ea a continuat să fugă.

Ar fi trebuit să alerge mai repede.

Mâna lui se închise pe umărul ei, strângând-o cu spatele împotriva lui. Se întoarse în brațele lui ca să-l înfrunte.

„Ți-am spus să nu fugi.” Nu era doar furios, ci era furios.

Ashley a răsuflat, observând că a lui era în mod odiosător de uniformă.

El a zguduit-o o dată, cu putere, iar ea l-a împins la pieptul lui fără să câștige un centimetru de libertate. El doar a strâns strânsoarea asupra ei. Au înghețat așa, cu mâinile lui înfipite în umerii ei și cu pumnii ei în pieptul lui. Era atât de înalt, încât aproape că se profila peste ea. Acum respirația lui era la fel de zdrențuită ca a ei.

„Vei asculta.” Strânsoarea lui era învinețită.

Ashley a luptat respectabil, dar s-a trezit pe spate în iarba plină de rouă, cu Jason deasupra ei. El îi ținea mâinile deasupra capului cu o mână.

„O să-ți dau cu piciorul în fund”, a spus Ashley între dinții strânși.

El și-a mutat șoldurile în ale ei, iar ea a simțit toată lungimea greutateii lui apăsând asupra ei. „Taci și lasă-mă să explic.”

mârâi Ashley. Era greu să mă gândesc, sau să rămâi livid, cu diavolul măcinat de ea.

„Știam că Steven și Victoria erau acolo în acea dimineață.”

„Ce glumă drăguță pentru tine”, se răsti ea.

Jason și-a prins mâna liberă peste gura ei. "Taci." A spus-o cu blândețe, de parcă i-ar fi rugat să treacă sarea. „Nu te-am putut lăsa

să te întorci la el și să te joci acasă. Nu după acel weekend. Chiar dacă asta însemna să periclitizeze ancheta.”

Ashley a rămas nemișcat și și-a îndepărtat încet mâna.

— Ascult, spuse ea la fel de trufaș pe cât îi permitea poziția ei actuală.

„Nu puteam suporta gândul să-mi iau rămas-bun de la tine și să te trimit acasă să te prefaci în continuare că ești o mică logodnică bună. Gândul că dormi lângă el...”

Și-a dres glasul. „Nu puteam lăsa să se întâmple asta. Așa că am făcut ceea ce am făcut întotdeauna și am manipulat situația pentru a obține ceea ce îmi doream.”

„De ce nu mi-ai cerut să nu mă întorc?”

„Pentru că dacă ai plecat brusc, ei, sau cel puțin Victoria, ar fi fost suspicioși. Poate că a încercat să le întârzie planurile.”

„Deci mă foloseai pentru a obține ceea ce îți doreai pe ambele fronturi.”

"Da."

— Și te aștepti să cred că îți pasă de mine? Se enerva din nou.

„Acest lucru,” se apăsă el împotriva ei, „este real. Ceea ce mă faci să simt este real. Ceea ce te fac să simți este real.”

„Ceea ce mă faci să simt este rănit, trădat și furios.”

„Nu asta este tot ce simți.” Mâna lui se așeză pe burta ei și nevoia s-a aprins.

A gemut și și-a schimbat greutatea. „Uite, nu mă pot concentra cu tine zvârcolindu-te sub mine. Dacă te las, vei sta și vorbești sau vei pleca din nou?”

„O voi cânta după ureche.”

"Destul de corect." S-a îndepărtat de ea și s-a așezat lângă ea.

"M-ai mintit."

„Nu am mințit. Am ascuns în mod deliberat informații.”

Ashley și-a dat ochii peste cap. „Nu te certa semantică cu mine.”

„Ashley.” A așteptat până când ea se întoarse să se uite la el. "Îmi pare rău. Până când te-am cunoscut, nu a fost nimic mai important pentru mine decât să o dobor pe Victoria.

„Uh-huh.” Ashley simți că sarcasmul i se scurge prin pori. „De ce trebuie să scapi de ea? Ce a făcut ea, în afară de a fi o cățea mizerabilă?”

Jason privi peste râu. Au trecut câteva clipe înainte ca el să respire adânc și să înceapă.

CAPITOLUL TREEI ȘI DOI

„Un shley, nimeni nu știe asta. N-am spus niciodată nimănui, a început Jason.

„Am cunoscut-o pe Victoria când ea avea 15 ani, iar eu 18. Era o vară înainte să plec la facultate, iar tatăl meu a anunțat că se va căsători din nou. Le-a mutat pe Victoria și pe mama ei la noi acasă chiar înainte de nuntă.

„Era deja o fată frumoasă. Și ea știa asta. Ea l-a folosit pentru a obține lucruri. Și dacă înfățișarea ei nu i-a obținut ceea ce își dorea, a folosit alte... unelte.”

Jason se ridică în picioare și începu să se plimbe. „Într-o noapte, a intrat în dormitorul meu și s-a întins pe patul meu. A început să-și dezbrace hainele. Ea mă dorea, a spus ea. Dar chiar și atunci, știam că e otravă. Și avea 15 ani și era sora mea vitregă. Am făcut-o să plece. A încercat din nou și din nou. Ultima dată am fost la duș și ea a intrat.”

S-a oprit din plimbare și s-a uitat peste apele curgătoare. „Ea a început să mă atingă. Aveam 18 ani într-un duș cu o fată goală care se înfășura în jurul meu...”

Stomacul lui Ashley se strânse.

„Aproape am lăsat să se întâmple. Dar s-a uitat la mine și a avut această expresie de triumf în ochii ei și am știut că era pe cale să-i dau o armă.”

„Așa că ai oprit-o.”

Jason dădu din cap. „Am oprit-o. Am împins-o afară pe hol, udă și goală. I-am spus că pentru mine nu este altceva decât o fetiță cu probleme cu tată și i-am închis și încuiat ușa în față.

„Ea a bătut în ușă, țipând. Spunând că mi-ar părea rău. Ea m-ar face să plătesc.

„Când au venit părinții noștri acasă, ea părea din nou normală și am crezut că s-a rezolvat. Peste. Dar nu a fost. Ea a început ...”

Jason făcu o pauză și trase din nou adânc aer în piept. Se întoarse și se așeză lângă Ashley, având grijă să nu o atingă.

„Ea a început să facă lucruri.”

„Ce fel de lucruri?”

„Odată, am găsit poze în noptieră. Erau ale ei goale, legate de patul meu. Ea părea speriată. Nu știu cum le-a luat.” El a clătinat din cap și și-a trecut o mână prin păr. „Am confruntat-o cu ei. Și a primit din nou acea privire în ochi. Mi-a spus că, dacă nu fac tot ce mi-a cerut, le-ar spune părinților noștri că o violez”.

Ashley a închis ochii și s-a luptat cu boala care îi creștea în burtă.

„Am început să-mi încui camera de fiecare dată când plecam. Am găsit tricoul ei preferat pe bancheta din spate a mașinii mele rupte de parcă cineva l-ar fi sfărâmat.”

— I-ai spus tatălui tău?

Jason clătină din cap. „Nu credeam că mă va crede. Ar fi fost cuvântul ei împotriva mea și nu credeam că va lua partea mea față de cea a noii sale soții. A început să mă facă să fac lucruri pentru ea. Acoperirea pentru ea când a mințit. Am luat vina când a distrus mașina tatălui meu. I-am plătit chiar și o amendă când a fost arestată pentru că a băut minor. Trăiam un coșmar în propria mea casă.

„Când am plecat la facultate, m-am gândit că în sfârșit se va opri. Până atunci, avea alte ținte în vizor. Am crezut că va uita și, în sfârșit, mă va lăsa în pace. Pentru a fi în siguranță, am stat departe. Am fost la o facultate în afara statului și am luat locuri de muncă de vară acolo, ca să nu fiu nevoit să vin acasă.

„În timpul anului meu junior. Am întâlnit pe cineva. Numele ei era Jordan. A devenit serios. Am început să vorbim despre viețile noastre după facultate. Și pentru prima dată de când tatăl meu s-a căsătorit cu mama Victoria, am început să am speranță în viitor. Și apoi am făcut o greșală. Am adus-o acasă în vacanța de Crăciun pentru a întâlni familia.”

Jason a smuls un fir de iarbă din pământ și l-a rostogolit între degete.

„Victoria s-a prefăcut că se împrietenește cu Jordan. Îmi era atât de frică să-i las singuri împreună. Dar Victoria a aranjat o ieșire pentru fete și nu puteam să spun nu fără să par un nebun al controlului. Când s-au întors, Jordan plângea. Și-a împachetat lucrurile și mi-a spus că nu vrea să mă mai vadă niciodată.

„Victoria a condus-o la aeroport, iar când s-a întors mi-a spus ce a făcut. Ea i-a spus lui Jordan că am abuzat-o sexual de ani de zile și că se simțea suficient de puternică pentru a-i spune lui Jordan adevărul, pentru că voia să o salveze de aceeași soartă.

„Jordan s-a transferat la o altă școală și nu am mai văzut-o niciodată. Tatăl meu și mama Victoria au divorțat la scurt timp după aceea. Dar nu pentru că s-a culcat cu orice socialistă. A fost pentru că s-a culcat cu Victoria.”

Ashley gâfâi.

„L-a îmbătat într-o noapte când mama ei era plecată într-una dintre excursiile ei la spa. A fost chiar înainte să împlinească 18 ani. A făcut-o pentru a se întoarce la mama ei pentru o prostie. Totul a fost un joc pentru ea. Autodistruge căsnicia mamei ei, tratează oamenii ca pe niște marionete. În cele din urmă, bunicul meu i-a plătit ei și mamei ei pentru a-i ține liniștiți. Dar ea a tot revenit. De aceea lucrează la compania lui.”

Jason luă o piatră mică și o aruncă în râu.

„Este periculoasă și nu ar ezita să muște mâna care o hrănește.”

Și-a lăsat privirea în pământ.

„Ea a crezut că a câștigat în ziua în care a vorbit cu Jordan, dar nu și-a dat seama ce dușman și-a făcut. Am așteptat această oportunitate de când am cunoscut-o. Sunt atât de aproape de a fi în sfârșit liber. Dar am nevoie de tine. Am nevoie de ajutorul tău pentru ca acest lucru să se întâmple.”

„De ce a crezut Jordan pe Victoria asupra ta?” Ashley și-a încrucișat brațele.

„Victoria este foarte convingătoare. Ea poate aprinde lacrimile mai bine decât orice actor. Au trecut ani de zile până când bunicul meu a început să vadă prin ea.”

„De unde știi că toate acestea sunt adevărate?”

Jason o apucă de mână și o strânse. „Ashley, știi că este. Știi asta la fel cum știi ce simt eu pentru tine.”

"Ce simți pentru mine?"

„Parcă te vreau și am nevoie de tine. De parcă nu mă pot opri să mă gândesc la tine. Știi de câte ori mi-am pierdut șirul gândurilor la întâlniri pentru că mă întrebam ce faci? Dacă te-ai gândi la mine? Te iubesc, Ashley Sapienza. Și nu o să te las să pleci. Voi lupta pentru tine. Voi face tot ce este necesar pentru a-ți demonstra că ai inima mea și că poți avea încredere în mine.

„Acum mă iubești. Ai ales să-mi spui că mă iubești exact în această secundă și nu ți se pare că ești manipulator ca naiba?”

Îi ținea mâna la inimă. „Nu-mi pasă cum pare. Este adevărul. Vreau să am o viață cu tine, dar nu pot avea acea viață cu Victoria în preajmă. Te va răni să mă rănești pe mine. Ea te va folosi așa cum îi folosește pe toată lumea. Și nu pot lăsa să se întâmple asta.”

„Nu poți controla totul, Jason. Nu poți forța doar lucrurile să meargă așa cum vrei tu.”

"Am nevoie doar de -"

"Oh nu. E rândul meu acum. Apreciez cât de greu este pentru tine să deschizi despre asta. Dar vreau să înțelegi că, așa cum îți este greu să ai încredere, mi-ai făcut imposibil să am încredere în tine. Nu sunt un pion. Și nici tu nu ești.”

Ashley se ridică.

„Te rog să nu pleci”, șopti Jason.

Jason, nu poți fi consumat de răzbunare ani de zile și apoi să te aștepți să-ți construiești o nouă viață odată ce se va termina în sfârșit.”

Părea vulnerabil, uman. Ea a clătinat din cap și și-a întors privirea. Chiar și după toate, o durea să-l vadă îndurerat.

„Îți dau orice. Nu pleca.”

"Stii ce vreau?"

Jason se ridică și o prinse de brațe. „Orice ar fi, este al tău.”

— E timpul, spuse Ashley. „Și spațiu.”

"Este corect." Privirea lui a intrat în ea. "Cât costă?"

Ea se dădu înapoi, scăpată din strânsoarea lui. "Fără contact."

„Ashley.”

Ea ridică o mână. „Fără contact”, repetă ea.

"Până când?"

„Până mă decid.”

A scuturat din cap. „Îți dau treizeci de zile”.

„Îmi dictezi timpul de care am nevoie să mă vindec?”

„Tocmai am văzut ce fel de viață este posibil pentru noi și te aștepti să o las să plece fără a lupta? Nu sunt dispus să fac asta. Îți voi acorda puțin timp și spațiu. Dar nu pentru totdeauna. Te iubesc.”

CAPITOLUL TREEI ȘI TREEI

Trei saptamani mai tarziu

grădinii de flori a lovit-o pe Ashley în clipa în care a deschis ușa.

„Iată-te! Acestea au venit pentru tine astăzi,” a ciripit doamna Menifield din bucătărie. Vaza de cristal de pe blat avea cea mai vibrantă nuanță de trandafiri roșu sânge pe care Ashley a văzut-o vreodată.

„Acesta a spus „Douăzeci și unu”. Doamna Menifield i-a înmănat cardul deja deschis. „Și sunt douăzeci și unu dintre ei!”

Ashley și-a permis un moment să-și îngroape fața în flori. Un moment de fantezie. Crezuse că cele treizeci de zile erau o glumă. Sau măcar credea că Jason va uita și va merge mai departe, iar ea ar fi prea ocupată să-și pună viața la loc pentru a o observa. Nu se întâmplase așa.

Ea nu uitase. De fapt, ea s-a trezit pierdută în a consuma fantezii despre Jason mai des decât era confortabil. Și așa cum dovedea jungla florală din apartamentul doamnei Menifield, nici el nu uitase.

Ea nu avusese niciun contact cu el, dar florile au început a doua zi dimineață. Și acum apartamentul doamnei Menifield arăta ca un loc de nuntă foarte scump.

„Îmi pare rău că ți-am transformat casa într-o florărie.”

Femeia bătuse mâna lui Ashley. „Tu și florile tale sunteți bineveniți aici atâta timp cât aveți nevoie.”

— Mulțumesc, doamnă Menifield.

A luat florile în dormitorul ei și le-a pus pe noptieră. Oricât de rănită era, Ashley tot voia să se simtă aproape de Jason. Se ținuse de cuvânt. Nu fuseseră mesaje, nici apeluri telefonice, nici vizite la magazin. Uneori, se întreba dacă se conecta la camerele de filmat pentru a o urmări.

Adevărul era că îi era dor de el. Când Deion a sunat-o pentru a-i anunța că îl vor lua pe Steven în custodie, ea a vrut să ia legătura cu Jason, dar nu a făcut-o. În schimb, ea a așteptat singură în parcare, ca să poată urmări o echipă de forțe de ordine care îl defilează pe Steven în cătușe.

Idiotul a avut tupeul să pară ușurat să o vadă. "Frasin! A fost o greșeală! Vreau să o suni pe Victoria pentru mine. Spune-i că a fost o greșeală. Sună-mi avocatul!"

Ashley a clătinat cu tristețe din cap când a fost condus la un SUV întunecat. „Singura greșeală aici este cât timp am pierdut cu tine.”

A vrut să-i spună lui Jason despre felul în care culoarea a părăsit fața lui Steven când Deion oh a spus atât de rece: „Mulțumesc pentru cooperare, doamnă Sapienza”.

Dar ea nu a făcut-o. Ea a rămas tăcută la radio și a încercat să se îngroape în muncă.

Dar Jason nu a fost niciodată departe de gândurile ei. Nu s-a îndoit de povestea lui despre Victoria și inima i s-a frânt pentru tânăra de 18 ani, forțată să semneze o înțelegere cu diavolul. Din cauza Victoria, el fusese rupt din familia lui și își trăia viața într-o frică constantă.

Ea îl iubea. Ea știa asta.

Dar ea nu putea avea încredere în el. El o folosise în vendeta lui, iar ea nu putea pur și simplu să măture asta sub covor, indiferent câte buchete frumoase trimitea. Cum trebuia să treacă mai departe de asta?

Cum a putut să fie cu un bărbat a cărui viață întreagă a fost consumată de o altă femeie? Cele treizeci de zile aproape se terminaseră, iar ea nu era mai aproape de un răspuns.

I-a sunat telefonul și s-a aruncat după el. Fiecare sunet, fiecare mesaj ea sărea să vadă dacă era Jason. Dar nu a fost niciodată.

„Hei Deion, vești bune despre anchetă?” spuse Ashley.

"Nu chiar. Suntem puțin blocați aici. Victoria și-a acoperit fundul destul de atent, așa că chiar dacă Steven se întoarce împotriva ei, nu este suficient să o aduci înăuntru."

„Deci va continua să facă ravagii până când?”

„Despre asta am vrut să vorbesc cu tine. am avut o idee. Cum te-ai simți dacă ai juca un rol direct în distrugerea Victoria?”

Ashley se lăsă pe spate în pat. "Continua."

El a conturat pe scurt planul.

— Asta e ideea lui Jason?

„Nu, de fapt i-am vorbit și el a spus un nu categoric. Am încercat să-i spun că, cu o fereastră atât de mică, acesta este cel mai bun pariu al nostru pentru a o închide rapid, dar el a spus ceva despre folosirea ta ca momeală nu se va întâmpla niciodată și apoi m-a aruncat foarte politicos din biroul lui. . Apropo, nu arată bine.”

Ea s-a ridicat. "Într-adevăr?" Cumva, gândul că Jason suferă la fel de mult pe cât era ea o înveseli.

„Întrebarea mea pentru tine este, crezi că va funcționa și ești dispus?”

„Ai timp de cafea?”

CAPITOLUL TREEI ȘI PATRU

„Sunt atât de încântată de asta”, a spus Cara, sorbind calm un martini mai murdar.

Era statuară, într-o rochie fucsia tip halter și tocuri asortate.

„Te rog spune-mi că te trezești dimineața arătând ca un gunoi”, a tachinat Ashley.

„Iubito, mi-a luat aproape 45 de minute să mă îmbrac în această rochie. Și nici măcar să nu întreb cât de mult a durat să-mi fac părul perfect.” I-a dat lui Ashley o dată. „Arăți destul de uimitor chiar acum.”

Ashley și-a netezit o mână pe rochia ei fără bretele, îmbrățișată de corp, de culoarea trandafirilor pe care i-a trimis Jason. „Trebuie să cauți rolul, nu? Să punem acest spectacol pe drum și să dărmăm o cățea dracu’.”

Au tintinit pahare și s-au îndreptat către bar.

Ashley dădu imperceptibil din cap în direcția unui bărbat cu umeri lați care alăptează un scotch. Își verifica ceasul de aur foarte scump. — Țsta e el, șopti ea.

Cara dădu din cap. S-au apropiat de barul de lângă bărbat și au comandat încă o rundă de băuturi.

— Deci, vorbind de prieteni nebuni, spuse Cara, suficient de tare încât bărbatul să poată auzi. „Cum este fata ta nebună, Victoria?”

Ashley și-a dat ochii peste cap și a oftat dramatic. „Van Camp? Oh, nici nu mă face să încep cu ea. Ea este serios la o alegere proastă de a fi comisă involuntar.”

„Mâncare, fată. Știi că îmi place drama ei.”

Ashley simțise că bărbatul de lângă ea se încântă la pomenirea numelui Victoria.

— Ei bine, se aplecă ea, dar nu coborî vocea. „Știi cum s-a stabilit în firma bunicului ei, de fapt nu lucrează acolo, are un titlu fals, yadda yadda...”

„Hm hmm”, încuviință Cara. „Spune-mi cum să obțin acel job!”

„Tot ce trebuie să faci este să te culci cu CEO-ul la vechiul tău loc de muncă și apoi să amenințe că îi vei spune totul soției și consiliului de administrație. Aproape că a fost arestată pentru estorcere – oh și puțină delapidare – până când bunicul a intervenit și a netezit lucrurile. Le-a plătit și apoi a pus-o în acest rol fals doar pentru a fi cu ochii pe ea. Oricum, ea decide că nu face un salariu suficient de mare pentru că nu face nimic și decide să-l înșele pe tipul ăsta de la finanțe, Rocco, Rick, Rico... așa ceva.”

"Cum?"

„Oh, ea face niște prostii false despre comerțul privilegiat pentru a-l determina pe tipul ăsta să-i dea un loc de muncă la compania lui.”

"Diabolic! Îl lovește și ea pentru a-l ține investit? Cara pufni.

Ashley dădu din cap. "Probabil. Acesta este MO ei. Poveștile pe care ni le spune la Pilates sunt ridicole! Ea este prietena pe care nimeni nu ar fi surprins să o vadă arestată.”

„Scuză-mă că te-am întrerupt”, a spus bărbatul din dreapta lui Ashley, „Dar prietenul tău pare o treabă nebunească”.

— Nu glumești, aprobă Ashley. „Ai cunoscut vreodată o astfel de femeie? Știi, cineva care va face orice pentru a obține ceea ce își dorește, chiar dacă asta înseamnă să distrugă pe cineva.”

„Am cunoscut unul sau doi.” A luat o înghițitură de scotch. „Deci, ce obține ea din această afacere? Sau pur și simplu începe să se încurce cu oamenii?”

Cara a râs. „Oh, cu siguranță se încurcă cu oamenii. Ea ne-a spus odată că, pentru a controla oamenii, ea se prezintă în mod intenționat târziu la întâlniri și le spune că este pentru că insert-name-of-corporate-big-wig a vrut să se întâlnească cu ea pentru a obține părerea ei despre orice, iar întâlnirea a întârziat. .”

— Ei bine, ia asta... Ashley întinse mâna după băutura ei proaspătă. „Nu numai că îl juca pe tipul ăsta Rocco/Rick, ci și o piesă similară pentru unul dintre colegii ei, cred că îl cheamă Steven. A supărat-o acum câteva luni, așa că a decis să se încurce cu el și să-i dea informații privilegiate false. I-a promis un loc de muncă elegant

la noua companie și asta și asta. Ei bine, tipul nu a fost foarte atent și tocmai a fost ridicat de SEC săptămâna aceasta!"

Cara fluieră, cu sprâncenele înalte.

— E destul de grav, spuse bărbatul.

„Ea a spus că nu este îngrijorată. A spus că odată ce va încheia această afacere, va fi în clar și va putea să-l arunce pe Rocco sub autobuz pentru orice. Sau stoarce-l cu o altă schemă de sarcină falsă.”

„Știi că întotdeauna m-am gândit că va fi arestată pentru crimă sau pentru incendierea casei unui fost soț. Tranzacționarea privilegiată sună cam blând pentru ea”, a spus Cara.

Ashley a râs. „Dă-i timp. Ea nu dezamăgește niciodată, mai ales când nu are medicamente.”

„Doamnelor, a fost o plăcere.” Bărbatul s-a ridicat și și-a îndreptat jacheta. "Plătesc eu următorul rând." A dezlipit doi zeci de douăzeci de ani din portfolio și le-a aruncat pe bar înainte de a se grăbi să plece.

Cara și Ashley s-au dizolvat în chicoteli.

„Oh, a fost distractiv,” icni Ashley. „Putem face asta în fiecare weekend?”

„I-ai văzut fața când i-ai menționat numele?” urlă Cara.

Telefonul lui Ashley semnală un mesaj.

„OK, vine runda a doua. Să ajungem din urmă în curând!” Mai luă o înghițitură pentru curaj și alunecă de pe scaunul de bar.

— Mult noroc, strigă Cara după ea.

###

O shley și-a văzut cariera și s-a oprit pentru a respira adânc. „Aici nimic,” șopti ea.

Victoria Van Camp se plimba pe hol cu telefonul mobil.

„La naiba, Steven. Răspunde la telefon! A închis și a început să reapeleze.

— Oh, dragă, nu cred că îți mai preia apelurile, spuse Ashley, trecând pe lângă ea.

Victoria ridică privirea. Ochii ei s-au îngustat în fante. „Oh, într-adevăr, și de ce este asta?”

Ashley ridică delicat din umeri. „N-ai auzit? Ne-am întors împreună. Ei bine, el crede că suntem din nou împreună.” Ea făcu cu ochiul. „S-a gândit că să stai cu mine și să cooperezi cu SEC este o idee mai bună decât să fii mica ta jucărie.”

„Minți.” Victoria scuipă cuvintele și se apropie.

„Sunt? Lasă-mă să ghicesc, nu ai mai auzit de el de marți. Dreapta?”

Ea a văzut-o. Sclipirea de îngrijorare din ochii ei pentru doar o fracțiune de secundă.

„Al meu, al meu. Pare mult timp ca cineva să te ignore, Victoria. Apropo de ignorarea ta, Rocco Embry îți întoarce apelurile?

Culoarea se scurge de pe chipul Victoria. „Ce vrei să spui?”
Ținându-și telefonul, a început să formeze.

Ashley a zâmbit. „Oh, vei afla destul de curând. Dacă mă scuzați, o să trec la magazinul meu. Știi, unii dintre noi chiar au locuri de muncă. Dă-i tot ce am mai bun lui Rocco.”

A trecut pe lângă Victoria fără să arunce o privire înapoi.

„Ești încă aici, Rocco? Sunt în intarziere. Eli Baine a vrut să se întâlnească cu mine despre — Alo? Buna ziua?”

CAPITOLUL TREI ȘI CINCI

S- a așteptat mașina ei la standul de valet când i-a sunat telefonul. — Foarte bună, puștiule, îi spuse Deion la ureche. „L-am luat pe Rocco la ieșirea din club în timp ce închidea pe Victoria. Îi aruncă telefonul în aer în timp ce vorbim.”

Ashley a făcut un pic de shimmy. „Omule, asta se simte bine!”

„A fost o atingere plăcută cu întregul scenariu de „scăpare cu întârziere a numelui””.

„M-am gândit că atâta timp cât Eli ar face ceea ce a spus că va întârzia ea, va fi un alt cui în sicriu.”

"Bine făcut. Ai nevoie de orice altceva, știi ce să faci.”

„Mulțumesc, Deion. Ne mai vedem.”

Ashley înclină valetul și alunecă la volanul mașinii ei. Se simțea bine. Acum mai era un singur lucru de făcut. Ei bine, poate două.

A parcat pe strada laterală, lângă aleea din spatele magazinului și a folosit ușa din spate, amintindu-și să rearmeze alarma odată ce a intrat înăuntru.

De câte ori în ultimele săptămâni se uitase la camerele de filmat și se întrebase dacă Jason o privea?

Se întreba cum va reacționa el când va auzi de Victoria și Rocco. Probabil că nu ar fi foarte mulțumit de Deion și de restul echipei odată ce ar afla că au plecat la spatele lui. Dar faptul că refuzase să o folosească drept momeală îi dăduse răspunsul de care avea nevoie.

În birou, a aprins lampa de birou și Keurig. O ceașcă bună de ceai ar putea ajuta să-i calmeze nervii.

A auzit clinchetul metalului la ușa din spate. Pulsul i-a sărit. Cineva încerca să deschidă ușa. Ashley își luă geanta și se grăbi pe hol, departe de ușă și pe podeaua magazinului. Și-a scos telefonul mobil pentru a suna 911.

"Pune-l jos.”

Victoria intră înăuntru, răsucind o rangă mică.

"Ce faci aici? Cum ai intrat?” întrebă Ashley.

— Am crezut că este timpul să stăm de vorbă, spuse Victoria târâtor.

„Nu mai am nimic să-ți spun.” Ashley și-a încrucișat brațele și a plantat.

„Oh, cred că avem multe de discutat.” spuse Victoria legănând degajat ranga. „Îți dai seama ce fel de dușman ți-ai făcut?”

„Văzând ce dezordine ați făcut cu mica dvs. afacere de tranzacționare internă, nu sunt cu adevărat preocupată de urmărirea dvs..”

"Dezastrul pe *care l-* am făcut? Totul a fost bine până când mi-ai băgat nasul urât în afacerea mea. Rocco va face această afacere și te voi face să plătești pentru încercarea ta patetică de a mă încetini.”

„Ce zici de Steven?”

"Păstrează-l." Victoria a ridicat din umeri. „Am primit de la el ceea ce aveam nevoie și acum poți avea ce a mai rămas.”

„Această înțelegere nu ar fi fost posibilă fără Steven. Doar o să-l scoți din asta acum?

„Asta ți-a spus el? Că el a făcut toată treaba?” rânji ea.

— Dacă nu ți-ar fi spus despre Phil...

„Crezi că trebuia să fie Phil Barden. Sau Steven? Sau Rocco? Nu fi prost. Aș fi putut face această înțelegere cu oricine pentru orice informație. Steven și Phil și fuziunea Tundra au fost toate la îndemână.”

„Tu folosești doar oameni, nu-i așa? Găsești o armă și o exploatezi.”

Victoria a mai făcut un pas înainte. Ashley și-a păstrat locul.

„Fac ce trebuie pentru a obține ceea ce vreau.”

— Dar Jason?

„Ce zici de dragul meu frate vitreg?”

„Ai mințit despre el. L-ai amenințat. L-ai șantajat.”

Victoria și-a dat capul pe spate și a râs. „Bărbații sunt atât de simpli. Fie îi răsplătești cu sex, fie îi amenințe cu asta. Așa că ți-a spus despre noi atunci. Voi doi v-ați apropiat îngrozitor, nu-i așa?

„Nu există „noi” între tine și el.”

„A trăit ultimii zece ani cu teamă totală de ceea ce sunt dispus să fac pentru a-l distruge. Fiecare decizie pe care o ia este din cauza mea. Spune-mi dacă nu este un „noi”.

— L-ai torturat în propria lui casă.

Victoria a ridicat din umeri. „Mi-a spus nu. Așa că am decis să-l fac să regret.”

„Ai spus că dacă nu a făcut ce vrei tu, le-ai spune părinților tăi că te-a violat.” Ashley abia reuși să sufoce cuvintele.

„Oh, nu dragă. I-am spus că dacă nu face ceea ce vreau eu, le voi spune tuturor că mă violează. Din nou și din nou. Asaltarea sexuală a bieteii sale surori vitrege.”

„Dar nu a pus niciodată mâna pe tine.”

„Nu aveam nevoie de el să mă tragă. Am făcut să pară ca el. Poate ar fi trebuit. Ar fi fost mult mai plăcut pentru el.”

„De ce? Deci ar putea ajunge ca tatăl lui? Să te plătească pentru că l-ai îmbătat și l-ai lovit când practic era leșinat?”

„Aveam 17 ani. Din punct de vedere legal, este minor.”

„O, biata victimă Victoria. Mama ta nu te-a lăsat să faci ceva, așa că te-ai hotărât să-l lovești pe tăticul vitreg. Asta o va învăța.”

Victoria a râs. „Am vrut să merg la Nisa în vacanța de primăvară. Ea a spus nu. Și uite cine a mers la Nisa toată vara, și-a plătit studiile universitare și a obținut un loc de muncă la Baine Industries. Mereu obțin ceea ce vreau. Nu-mi sta în cale.”

Ashley se apropie. „Sau ce?”

Victoria băgă cu nepăsare ranga în tejgheaua de sticlă. S-a spulberat, trimițând cioburi în toate direcțiile. „Hopa.”

„Ai intrat aici și acum distrugi proprietatea privată. Este foarte elegant.”

„Class este modul în care voi distruge locul ăsta și voi spune tuturor că ești tu. Ai înnebunit pentru că ți-am furat logodnicul. Nu ai putut face față.”

Victoria și-a trecut brațul peste vechea masă a fermei, trimițând ceramica aruncată cu mâna.

Ashley și-a strâns mâinile în pumni. „Nu, elegant sunt eu să-ți stric înțelegerea cu Rocco și să te trimit la închisoare.”

„Și cum ai de gând să faci asta?”

Ashley arată spre camera din spatele casei de marcat și apoi spre cea de deasupra ușii. „Tot ce ai spus a fost înregistrat, prostule.”

Ea făcu o pauză suficient de lungă ca să privească camerele de luat vederi, cu nărilor strălucitoare. Victoria se lansă spre Ashley, legănându-se sălbatic cu ranga. Ashley l-a blocat dureros cu brațul stâng și s-a balansat cu dreapta.

Ea a simțit legătura satisfăcătoare cu nasul perfect al Victoria. Femeia a țipat și a lovit-o pe Ashley la pământ.

Bucăți de sticlă spartă i-au înțepenit spatele în timp ce se lupta să o scape pe Victoria de pe ea. Cotul Victoria a aruncat o privire de pe obraz și Ashley a folosit ocazia pentru a-și împinge toată forța în față. S-au rostogolit ca unul, lovind într-o unitate de rafturi.

Victoria a ajuns din nou în vârf, mâinile ei închizându-se în jurul gâtului lui Ashley într-o strângere ca de viciu. — O să te omor, țipă ea.

Era sânge.

Apoi au fost lumini și voci. Și mâinile.

Slavă Domnului, își spuse Ashley, în timp ce mâinile Victoria erau scoase din gât.

Brațele puternice au ridicat-o de pe pământ. „Ești bine, Ashley? Acesta a fost un spectacol.” Deion o liniști.

„Te rog să-mi spui că ai auzit fiecare cuvânt”, a răpit Ashley, aplecându-se la talie pentru a-și trage răsuflarea.

„Fiecare cuvânt. Ea a terminat. Ea pleacă mult timp.”

Ashley aruncă o privire în jur. „Nu credeam că va face atât de mult rău. Barbara va fi atât de supărată.”

„Mi-a rupt nasul!” Victoria, reținută de doi ofițeri, a țipat. Sângele i se prelingea de pe față pe piept, dându-i o privire demonică.

„Mi-am dorit să fac asta de când am cunoscut-o”, a spus Ashley.

„Ea m-a atacat! Mă apăram!” urla Victoria.

Ashley a întors spatele scenei și a luat o cutie de șervețele de pe tejghea. Avea ceea ce părea un milion de mici tăieturi peste tot. O durea obrazul și gâtul ardea acolo unde fuseseră mâinile Victoria.

„Ashley!” Inima i-a sărit o bătaie.

Jason s-a împins printre mulțime, grabindu-o. Mâinile lui îi cutreieră fața, brațele, trunchiul ei. "Ești în regulă? Ești rănit?"

Ea a văzut asta, panica, frica din ochii lui și a simțit că lacrimile i-au înțepat propriile ei.

„Jason.” Ea i-a încadrat fața în mâini. "Sunt bine. Sunt ok."

„Sângerezi.”

„Este în mare parte a lui Victoria.”

— Sângerezi, spuse el din nou. "Fata ta."

„Jason, sunt bine. Totul e bine. E peste tot."

Deion a venit și l-a plesnit pe Jason pe spate. „Felicitări, domnule Baine. Sora ta vitregă nebună va ajunge la închisoare.”

Jason s-a rotunjit cu Deion. — Am spus că nu trebuie să o folosești pe Ashley ca momeală.

Deion și-a ridicat mâinile și Ashley a pășit între ele. „Jason, oprește-te. Asculta.” Ea îl împinse cu un pas înapoi. „Sunt bine, iar Victoria va merge la închisoare”.

Privirea lui zbură înainte și înapoi între Deion și Ashley. A tras pe Ashley în el. "M-ai speriat. Am văzut-o prin intruziune și nu am putut ajunge aici suficient de repede."

„Știam că te uiți.”

„N-ai spus că nu te pot verifica. Asta nu contează ca contact.”

Ea a râs și și-a îngropat fața în pieptul lui. „Nu, nu, nu este.”

„Ești sigur că ești bine?”

„Sunt mai bine decât OK. Te iubesc, Jason Baine.”

O strânse de el. "Spune-o din nou."

"Te iubesc."

"Din nou."

„Te iubesc, Jason, și ești în sfârșit liber.” Ea se trase înapoi și se uită în ochii lui. „Ea a mărturisit totul. Am înregistrat fiecare cuvânt.”

"Tot?"

Ea a văzut înțelegerea începând să răsară în ochii lui.

"Tot. Ea nu va mai putea niciodată să țină acele minciuni deasupra capului tău."

A zdrobit-o din nou de el. „Mă iubești și m-ai eliberat”, murmură el în vârful capului ei. „Nu te voi mai lăsa niciodată să plec.”

„Deci nu ești supărat?”

„Oh, sunt furios. Te-ai pus în mod deliberat în pericol.”

„Ei bine, nu credeam că va aduce o rangă aici.”

„Nu subestima niciodată nebunul.”

"Sunt innebunit după tine."

„Spune-o încă o dată.”

„Te iubesc, Jason Baine.”

„Te iubesc, Ashley Sapienza. Cred că ar trebui să ne căsătorim.”

"Chiar acum?" a tachinat ea. „Nu crezi că am putea găsi un loc mai bun?” Ea aruncă o privire spre poliție, luminile intermitente, sclipirea sticlei sparte.

Jason băgă mâna în buzunar și scoase o cutie mică de catifea.

Inima lui Ashley se bâlbâi.

„Am purtat asta cu mine în fiecare zi de când am petrecut acel weekend împreună.” Se lăsă pe un genunchi. „Îți aparține, acum și pentru totdeauna, la fel ca mine.”

A deschis cutia și a scos un solitaire de epocă, învelit într-un halou de diamante mai mici.

Mâinile lui Ashley plutiră la gură. „Oh, Jason.”

„A fost al bunicii mele și nimic nu m-ar face mai fericit decât să-i văd inelul pe degetul tău. Îți vei petrece restul vieții cu mine? Promit că voi petrece fiecare minut iubindu-te.”

Și-a apăsă o mână la piept, unde înflorise o căldură.

„Nu te gândi la asta. Știu că este o nebunie, dar doar pentru că este o nebunie nu înseamnă că nu este tocmai corect. Pentru că asta este.”

Ashley dădu din cap, lacrimile încețoșându-i ochii. „Este o nebunie, dar aș fi mai nebun să nu spun da. Deci da, mă voi căsători cu tine.”

Triumfător, Jason se ridică și o trase aproape. — M-ai făcut un bărbat foarte fericit, Ashley. El i-a alunecat inelul pe degetul ei și l-a sărutat. „Acum, când pot să încep să-ți spun doamna Baine? Te rog nu mă face să aștept.”

„Îți voi acorda treizeci de zile”.

SFÂRȘITUL

EPILOG

O shley își întoarse scaunul de pe birou pentru a se uita pe fereastră. Noaptea de vară tocmai începea cu un apus spectaculos. Auzea cacofonia greierii prin ușa deschisă a balconului. Într-un oftat mulțumit, își mișcă degetele goale în covorul de pluș de sub picioare.

Ca cadou de nuntă, Jason transformase una dintre camerele de oaspeți de la etaj într-un birou spațios.

Ea a admirat sclipirea inelelor ei sub lumina lampa de birou. Era doamna Baine. Ea îi dăduse treizeci de zile, dar el ia luat doar douăzeci înainte de a-i pune verigheta pe deget în fața unei mici mulțimi de prieteni și familie, într-o ceremonie intimă la casa lacului.

Si acum? Acum, locuia într-o casă cu un teren de rachetă și se trezea în fiecare dimineață lângă Jason. Au luat masa în aer liber în stil picnic în majoritatea nopților, după zile lungi la serviciu și au lansat caiace din curtea din spate în weekend. Săptămâna viitoare i se va alătura într-o călătorie de afaceri la Roma. Ar fi a doua ei călătorie în Europa de la nuntă.

Îl văzuse pe Jason relaxându-se milimetru cu milimetru într-o viață nouă, una liberă de Victoria și amenințările ei.

A lor a fost o viață bună.

— Ce vă trece prin minte, doamnă Baine?

Ashley se întoarse spre el. Jason se rezemă de prag. Cu mânecile suflecate și picioarele goale, era imaginea relaxată.

Se ridică să-l întâmpine cu un sărut. "M-ai prins. Mă gândeam la cât de norocos sunt."

„Bine, pentru că vreau să vorbesc cu tine ceva.” Jason scoase un teanc de hârtii de la spate și i le întinse.

Ashley și-a încrețit nasul la documentele legale. „Este cam târziu pentru un prenupțial, deoarece suntem deja căsătoriți.”

El îi aruncă o privire de exasperare simulată. „Nu este un prenupțial. Citeste, te rog.” A bătut paginile cu un deget lung.

Ashley răsfoi prima pagină. "Ce este asta?"

„Este un contract de cumpărare pentru Dwell.”

— Cumperi magazinul?

"Nu, tu esti."

„Ce vrei să spui că o cumpăr? Magazinul este al meu? Dar Barbara?”

„Barbara era interesată să se pensioneze, iar eu eram interesat de viitorul tău.”

— Voi doi ați discutat despre asta fără măcar să mă consultați?

„Am vrut să te surprind. Consideră-l un cadou de nuntă.”

„Și atunci ce este acel SUV nou-nouț din garaj?”

„Un cadou de logodnă.”

Ashley și-a mușcat buza ca să nu zâmbească. „O faci din nou. Intri și interferezi cu viața mea. N-ai învățat nimic?”

„Cred că te referi la viața noastră. Și nu s-a făcut nicio năvală. Sunt incapabil să mă arunc. Barbara m-a abordat și voi dintre toți oamenii știți că magazinul este o investiție solidă. Ai prefera să lucrezi pentru un străin care o cumpără pe Barbara sau vrei să lucrezi pentru tine?”

„Nu aș lucra pentru tine?”

„Acesta este magazinul tău. Acesta este numele tău pe acord.”

„Sunt o mulțime de zerouri pentru ca numele meu să fie atașat.”

„Uiți ce resurse ai la dispoziție. Ceea ce este al meu este al tău.” I-a băgat o șuviță de păr în spatele urechii și i-a pus hârtiile pe birou. „Vreau să fii fericită, Ashley. Vreau să ai totul.”

„La naiba, ești bun la asta.”

„Stai, mai am un punct bun de spus înainte să cedezi.”

— Ești destul de îngâmfat, Romeo.

„Când călătorim, puteți folosi călătoriile pentru a cumpăra inventar pentru magazin.”

O avea și știa asta. Era visul ei. Ea programase chiar o întâlnire cu un angrosist din Roma, în timp ce Jason era la întâlniri.

„Dacă nu vreau să conduc Dwell?” întrebă ea ridicând delicat din umeri.

„Atunci poți să faci altceva și să angajezi pe cineva să o conducă.”

Se aplecă și o sărută pe gât.

„Încerci să-mi distragi atenția.”

„Spune-mi că vrei.” Buzele lui i-au periat maxilarul. „Spune-mi că este exact ceea ce vrei.”

Ashley oftă în timp ce se îndreptă spre gura ei.

„O vreau și te vreau pe tine. Vreau totul. Este exact ceea ce vreau.”

Despre autor

Lucy Score s-a născut în mediul rural din Pennsylvania, pământul puiului și al vafelor. Obsedată de cărți încă de la grădiniță, Lucy a început să-și scrie propria ficțiune în clasa a doua, când profesorul a repartizat eseurile „Viața mea pe Mayflower”. Îi place să gătească, să facă yoga, să tragă un pui de somn și să-i spună câinelui ei de salvare cât de drăguță este. Scriitoare independentă în timpul zilei, Lucy își dedică orele de seară creării de povești de dragoste atât de fierbinți că familia ei nu o mai poate privi în ochi.

PUB YOURSELF

Despre editor

A autopublica sau nu a autopublica, aceasta este întrebarea. Vestea bună: orice ați decide, suntem aici pentru a vă sprijini.

S-ar putea să nu doriți să faceți față problemei de a fi propriul dvs. editor. Poate fi greu să găsești un bun designer de coperti, să te ocupi de formatare și publicare, să decizi ce promoții sunt cele mai rentabile. Nu toată lumea își dorește control total asupra fiecărui detaliu – tu vrei să scrii și să lași editorul să facă restul.

Problema este că majoritatea editorilor tradiționali plătesc 15-25% din redevențe, iar chiar și editorii exclusiv digital plătesc doar 35% din redevențele nete. Unii editori digitali de vanitate te fac să-i plătești pentru „pachete de publicare” și apoi să ia în continuare drepturi de autor de la tine. Și majoritatea editorilor depind de autorii lor pentru a face promovare și marketing, sau mai rău: forțează autorii să adopte tactici promoționale ineficiente, cum ar fi turneele pe blog.

Credem că e nasol. Ne dorim un editor cu drepturi de autor bune și condiții contractuale favorabile pentru autori. Un editor care ne oferă controlul când ne dorim și care preia frâiele atunci când suntem copleșiți de opțiuni. Un editor care știe să ne vândă cărțile și care nu vrea să-și încurce autorii pentru un ban.

Ei bine, nu am putut găsi acel editor, așa că am decis să o facem singuri. PubYourself s-a dedicat de mult timp să ajute autorii să se autopublice – dacă doriți să vă autopublicați și să faceți totul singur, vă oferim instrumentele și sprijinul pentru a face acest lucru! Dar dacă nu doriți să o faceți pe cont propriu chiar acum sau dacă decideți că timpul dvs. este mai bine petrecut scriind, lăsați-ne să vă publicăm cartea!

Vino să ne verifici la <http://www.pubyourselfpress.com>